

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie P · número 59

Ple del Parlament

Sessió 32, segona reunió, dimecres 22 de març de 2017

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Pregunta al Govern sobre les pràctiques corruptes en la contractació pública 310-00198/11	3
Pregunta al Govern sobre la transparència en la seva actuació 310-00199/11	4
Pregunta al Govern sobre la garantia juvenil 310-00192/11	7
Pregunta al Govern sobre les novetats de la T-Mobilitat 310-00195/11	8
Pregunta al Govern sobre els principals reptes de l'estratègia 2017- 2019 del Pla integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions 310-00196/11	10
Pregunta al Govern sobre l'evolució de la indústria en els primers mesos del 2017 310-00197/11	11
Pregunta al Govern sobre el finançament de les escoles bressol 310-00191/11	13
Pregunta al Govern sobre el nomenament del nou director de TV3 310-00193/11	14
Pregunta al Govern sobre el pagament de les vedes als pescadors 310-00194/11	16
Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva posició amb relació al model de gestió del servei de subministrament de l'aigua 317-00130/11	17
Pregunta al president de la Generalitat sobre la sol·licitud de fer una conferència al Senat 317-00131/11	19
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aprovació de les esmenes al Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2017 relatives al finançament de les escoles bressol 317-00132/11	21
Pregunta al president de la Generalitat sobre la voluntat de diàleg per a la negociació d'un acord per a un referèndum pactat expressada pel Govern i sobre els progressos amb relació a la resta de punts del document lliurat al president del Govern de l'Estat 317-00129/11	22

Pregunta al president de la Generalitat sobre la qualificació dels pressupostos de la Generalitat per al 2017 i sobre la prioritització de les partides per al referèndum 317-00128/11	24
Pregunta al president de la Generalitat sobre la voluntat de diàleg del Govern i les seves expectatives amb relació a l'actitud del Govern de l'Estat 317-00133/11	26
Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2017 231-00002/11	27
Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (continuació) 200-00019/11	28
Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics 200-00020/11	51
Interpel·lació al Govern sobre la saturació dels recursos sanitaris i l'impacte en l'accessibilitat 300-00115/11	80
Interpel·lació al Govern sobre la despoblació a les zones rurals 300-00144/11	86

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Impress a Multitext, SL

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 32.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels vicepresidents primer i segon, la secretària primera i quarta i el secretari segon. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart i el lletrat Fernando Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Es reprèn la sessió. Molt bon dia a totes i tots.

Pregunta al Govern sobre les pràctiques corruptes en la contractació pública

310-00198/11

El segon punt de l'ordre del dia és: preguntes amb resposta oral. La primera pregunta al Govern, sobre les pràctiques corruptes en la contractació pública, formulada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per a exposar-la, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Señor Romeva, los catalanes nos despertamos cada mañana con noticias sobre corrupción en la contratación pública. El caso Palau, caso tres por ciento investigado en Vendrell, caso Pujol, son todos casos de comisiones y amiguismo en que políticos o sus familias intervienen para dar contratos públicos a cambio de comisiones: ¿Puede garantizar su departamento, señor Romeva, que hoy no se está produciendo, bajo su Gobierno, corrupción en la contratación pública?

La presidenta

Gràcies, senyor Carrizosa. A continuació respon el conseller Raül Romeva.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència (Raül Romeva i Rueda)

Senyor Carrizosa, sí, efectivament ho puc ratificar i a més a més, li garanteixo que totes les mesures que s'estan fent són mesures que ens agradaria molt veure també en altres parlaments i en altres governs, perquè són mesures absolutament exemplars des del punt de vista de posar els tallafocs necessaris perquè aquestes coses no es produeixin. Per tant, sí, l'hi puc ratificar.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Me parece ver en usted, señor Romeva, la misma complacencia del señor Artur Mas hace un año y medio, cuando compareció aquí, en este Parlamento, y decía que la contratación pública en Cataluña era impecable. Luego resulta que están desfilando empresarios por los juzgados de Vendrell diciendo que, verdaderamente, había algo impecable allí, en las negociaciones de la contratación pública, y que el señor Mas estaba involucrado. Y hoy sabemos cosas ocurridas bajo el mandato del señor Mas, para quien la contratación era impecable.

Y yo se lo he preguntado también porque, traje usted aquí hace un mes una ley de medidas urgentes para la contratación pública que no tenía medida alguna ni avanzaba en nada contra la lucha contra la corrupción. Tampoco los contratos publicados en la web de transparencia se publican completos, y además se publican tarde y mal. Y luego usted se sienta, señor Romeva, mal que le pese, con los protagonistas del caso Palau, del caso Pujol, del caso 3, 4 por ciento, con esos que siguen, con los mismos concejales, con los mismos diputados, con las mismas sedes, con las mismas subvenciones, pero que recitan a Neruda: «Nosotros, los de entonces, ya no somos los mismos.» Recitan a Neruda, pero se lo llevaban crudo, en la Ciudad de la Justicia, y con la Línea 9 de Metro.

Señor Romeva, yo no sé si usted tiene un pacto de no hablar de corrupción con su Gobierno, si tienen un pacto para no molestar, si han quedado en no pisarse la manquera, pero la corrupción cuesta miles de millones a los ciudadanos, porque se contrata a los amiguetes, y no a los mejores, y porque los ciudadanos acaban recibiendo peores servicios por los que pagan más. Por eso, en Ciudadanos, en vez de pasar de puntillas sobre la corrupción como hacen ustedes, proponemos medidas contra la corrupción, como usted decía, no solamente aquí en Cataluña, sino en el resto de España. Proponemos medidas en el Congreso y las proponemos en el Parlamento. Por eso le pedimos que trabaje ya para proteger a los funcionarios que denuncian la corrupción en la contratación pública, que garantice indemnidad y protección de sus datos, que acaben con los aforamientos y que tomen medidas para garantizar la transparencia y la libre competencia en los contratos menores.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Carrizosa. Té la paraula el conseller Romeva.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència

Sí, senyor Carrizosa, jo li agrairia, en tot cas, que quan prepara les seves intervencions el mínim que ha de fer és informar-se bé. Vostè sap que, en aquests moments, el Govern de Catalunya adjudica anualment 7.400 contractes, amb un valor de 2.400 milions d'euros. Això suposa que el 18 per cent dels departaments s'encarrega d'aquests contractes, i el 82 per cent correspon a la resta del sector públic. Des del punt de vista de l'aportació de les contractacions socials, el 70 per cent de la contractació va a la petita i mitjana empresa i el 25 per cent tenen clàusules socials. Això és un fet.

Podríem haver parlat d'això, però ja que l'interessa, també, la relació publicoprivada, que em sembla especialment rellevant i important, li recordaré, precisament, que és aquest Govern el que ha establert un codi de conducta, precisament dels alts càrrecs i al personal directiu, que hem aprovat, i que tenim en marxa un registre d'entitats i de grups d'interès, en el qual ja hi ha 1.500 entitats registrades, que funciona de manera impecable, de manera absolutament impecable. I que, a més a més, el registre al qual vostè feia esment és precisament l'eina que ens permet poder controlar, també des de la ciutadania, totes aquelles accions i operacions que es posen en marxa des de la contractació pública. Tot això és un fet.

Però és que, a més a més, li diré més, en el debat de pressupostos que avui tindrem, hi ha un parell de mesures que són absolutament significatives: la 134, la Llei de mesures fiscals per promoure la concurrència i la prevenció dels conflictes d'interès. Si tant l'interessa, voti a favor. I a més a més, el fons especial de lluita contra la corrupció i l'evasió. Si tant l'interessen tots aquests temes, votin a favor d'aquests pressupostos, perquè són la garantia de que tot això no només no es produirà, sinó que s'evitarà.

I a més a més, li diré una altra cosa encara més important. A mi m'agradaria que aquesta contundència, vostè l'hagués demostrat, també, per exemple, en el cas de Huelva, o en el cas de Sevilla, o a l'hora de votar el senyor Rajoy com a president del Govern, o cada vegada que vostès s'obliden de totes aquestes qüestions amagant, precisament, les seves amistats..., no amistats, no, els seus vots, els seus suports, les seves complicitats amb el partit més corrupte que en aquests moments podem trobar, no només a l'Estat espanyol, sinó precisament al conjunt de la Unió Europea.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Romeva.

Pregunta al Govern sobre la transparència en la seva actuació

310-00199/11

Segona pregunta al Govern, sobre la transparència en la seva actuació, formulada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per exposar-la, té la paraula el senyor Fernando de Páramo.

Fernando de Páramo Gómez

Gràcies, presidenta. Buenos días a todos. Hoy hace doblete usted, señor Romeva; es lo que tiene gobernar de la mano del partido del *tres per cent*, que le vamos a preguntar cada día sobre la corrupción. Seis meses, seis meses ha tardado usted –seis meses, mire bien, seis– en darnos la documentación que le solicitó este grupo parlamentario, seis meses, el *conseller* de transparencia, en darnos esos documentos.

Ahora entiendo por qué no quería darnos esos documentos, señor Romeva, porque se pasa mintiendo, en esos documentos. Ningunea a la oposició (*veus de fons*) –sí, sí, señor Romeva, no se ría– y firma como ministro. Se lo dije el otro día, señor Romeva, usted no es ministro, no lo es, no firme como ministro, no mienta. Mire, le voy a leer una frase que a mí me gusta mucho, especialmente. Dice: «El déficit democrático viene, en este momento, dado por la falta de transparencia de los ejecutivos, capaces de hacer una cosa en público y otra a puerta cerrada.»

¿Sabe de quién es, esa frase, señor Romeva? Es suya, señor Romeva, esa frase es suya, porque usted antes criticaba a los ejecutivos, usted antes criticaba a Convergencia, usted antes criticaba al señor Pujol en sus tuits, y decía que el señor Pujol no decía toda la verdad, ese era el Romeva que criticaba la corrupción. Pero usted, a la que se ha sentado en ese asiento, a la que le han hecho *conseller*, a la que se ha vendido por una silla, a la que gobierna de la mano del *tres per cent*, en ese momento, señor Romeva, usted se ha olvidado de la transparencia. Y la pregunta es: ¿va a publicar, de una vez por todas, señor Romeva, el coste y la agenda de sus viajes, que pagamos todos los catalanes?

Muchas gracias.

La presidenta

Respon el senyor Raül Romeva, conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència

Sí, miri, jo li he de confessar que em comença fins i tot a agradar tenir la possibilitat, a cada Ple, d'explicar totes les coses que estem fent en termes de transparència. L'hi repeteixo i l'hi repetiré tantes vegades com m'ho preguntí, no hi tinc cap inconvenient. Aquest Govern ha respost, respon i respondrà sempre a totes les sol·licituds. També li diré que les coses tenen uns procediments i que s'han de fer bé. Si es fan bé, les coses tenen una resposta oportuna.

Com que, en el moment en què vostès han plantejat les coses, ho han fet de manera bastant matussera, òbviament, era molt difícil saber què coi estaven preguntant. Quan hem sabut, hem intuït el que volien saber, hem explicat d'una manera molt clara que no tenim absolutament res a amagar. I potser l'ha sorprès, això, perquè la informació que no només li hem passat, sinó que hem penjat, és exactament la informació que es pot trobar en cadascuna de les intervencions públiques que fem, o privades, les que fa el president, les que fa el vicepresident, les que fa qualsevol conseller o consellera quan surt fora. Expliquem fora el mateix que expliquem aquí. És el mateix que expliquem cada vegada que ens reunim amb qui sigui, amb molta gent que, òbviament, té en aquests moments molt interès per escoltar i per parlar.

No precisament els que tenien ahir a Madrid, davant de l'Ateneu, d'una manera molt amical i molt democràtica, i molt lliure, impedint, precisament, aquest debat. Que suposo que vostè s'hi devia sentir també molt reflectit, perquè, òbviament, anaven en la línia de les seves pròpies reflexions. Però, en qualsevol cas, li diré una altra cosa que també em sembla especialment significativa: des del punt de vista de la transparència, vostè pot tenir absolutament tota la informació de tots els viatges i tots els desplaçaments que fa aquest Govern, tots, tots els viatges que en aquests moments fem són públics, i els pot consultar al web: no té cap motiu per no consultar-los, ho pot fer.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula el senyor de Páramo.

Fernando de Páramo Gómez

Conteste a las preguntas, señor Romeva, por favor, conteste a las preguntas: 87 viajes por el mundo, señor Romeva, es usted el Willy Fog de la independencia. (*Rialles.*)

Ha viatado por todo el mundo vendiendo independencia, señor Romeva, 87 viajes. ¿Sabe usted que esos viajes no los paga usted? ¿Sabe quién los paga, esos viajes, no? Los pagamos todos los catalanes, señor Romeva. Es usted el *conseller* más caro de todos, y el menos transparente, señor Romeva. En esos viajes, en los que no le recibe nadie, porque usted viaja por el mundo y no le recibe nadie. Y, además, no nos cuenta de qué habla en esos viajes, porque nos esconde información.

Señor Romeva, los pagamos todos los catalanes. Que usted tenga el pasaporte lleno de sellos, es porque todos los catalanes le pagan esos viajes, y los catalanes tenemos derecho a saber de qué habla usted en esos viajes. Tenemos derecho a conocer su agenda, usted no publica su agenda, en esos viajes. Y lo más importante, tenemos derecho a saber cuánto nos cuestan esos viajes. El coste de los viajes. Recuerde esa frase que le he leído, señor Romeva, cuando usted sí defendía la transparencia, cuando usted era diputado y criticaba la corrupción de Convergencia. Ahora está sentado al lado de la corrupción y forma parte de ella.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Carrizosa. Té la paraula el conseller.

El conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència

No repetiré tota la informació; és pública. I a més a més, més de la que fins i tot hauríem de donar. Li demanaria el mateix exercici de transparència amb els seus socis i amics del Partit Popular en el cas del Congrés i, òbviament, amb totes les despeses absolutament, segons vostès, segurament justificades, de les ambaixades i els consolats que tenen arreu l'Administració d'Exteriors espanyola.

Però, en qualsevol cas, aquest és un debat en el qual no m'interessa entrar. Si vostè vol valorar la transparència d'aquest Govern, valori precisament, també, tots els reconeixements que hem tingut. Miri, la setmana passada li parlava d'un premi que havíem rebut a Barcelona. Aquesta setmana n'hem tingut un altre, des del punt de vista del procediment de la gestió dels pressupostos, a Estats Units; són coses que no ens les donem nosaltres, són coses que venen de fora.

Però suposo que vostè, en temes d'amistats, se sent molt més còmode envoltat de falangistes, que són tots aquells que hi havia a la manifestació del diumenge, quan vostè parlava de democràcia.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, conseller. Tercera... *(Remor de veus.)* Tercera pregunta al Govern, sobre la garantia juvenil...

Per què demana la paraula, senyor de Páramo?

Fernando de Páramo Gómez

Por alusiones y por falta de respeto *(forta remor de veus)* a este Parlamento.

La presidenta

Perdoni...

Fernando de Páramo Gómez

Es una cuestión de orden, presidenta.

La presidenta

Perdoni, perdoni senyor de Páramo...

Fernando de Páramo Gómez

Es una cuestión de orden. No voy a permitir que se nos llame falangistas –no voy a permitir que se nos llame falangistas–, señora presidenta.

La presidenta

En preguntes al Govern..., en preguntes al Govern sempre hi ha al·lusions directes.

Fernando de Páramo Gómez

Presidenta, no voy a permitir que nos llamen falangistas en un Parlamento democrático. *(Forta remor de veus.)* Señora presidenta, no lo voy a permitir.

La presidenta

No l'hi ha dit –no l'hi ha dit.

Fernando de Páramo Gómez

No lo voy a permitir...

La presidenta

No, no l'hi ha dit.

Fernando de Páramo Gómez

Y no voy a permitir que se insulte a otras personas que estaban en esa manifestación, presidenta.

La presidenta

No l'hi ha dit –no l'hi ha dit–, senyor de Páramo, no l'hi ha dit. Li ha dit «envoltat», no l'hi ha dit... (*Forta remor de veus.*) No l'hi ha dit –no li ha dit.

Pregunta al Govern sobre la garantia juvenil

310-00192/11

Tercera pregunta al Govern, sobre la garantia juvenil, formulada pel senyor Pol Gibert, del Grup Parlamentari Socialista.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, presidenta. Espero que la meua pregunta generi aquesta expectació, també, tan important, en aquesta cambra, perquè és un tema, també, molt vital per a molts i molts joves.

Aquestes darreres setmanes hem sabut que el Govern retornarà 42 milions d'euros –42 milions d'euros– dels Fons europeus per la garantia juvenil. Una notícia dramàtica, tenint en compte com està el jovent al nostre país. Sap perfectament, el Govern, que hem criticat en moltes ocasions el model aplicat pel Partit Popular, de garantia juvenil, i que s'ha canviat recentment, a la força de molts governs autonòmics dels socialistes, i també d'altres governs autonòmics d'altres forces polítiques. És més, ja hem demanat a la Comissió Europea que no permeti la pèrdua de ni un sol euro, dels Fons de garantia juvenil destinats a Catalunya. Però cal tenir en compte que aquest model aplicat a Catalunya va tenir un nom i cognom, que es diu Felip Puig, que va copiar, tal qual, el model de bonificacions que va dissenyar el Partit Popular. Un model que no va adaptar a la realitat que patia el jovent d'aquest país i que segueix patint avui dia.

Vistes les conseqüències d'aquella decisió: comparteix, consellera, el model del seu predecessor? I sobretot, consellera, què pensa fer per no perdre ni un euro de la garantia juvenil en aquest país?

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Gibert. Respon la senyora Dolors Bassa, consellera d'Afers Socials, Treballs i Famílies.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies (Dolors Bassa i Coll)

Gràcies, presidenta. Diputat, com vostè ha dit, el Programa d'ocupació juvenil a Catalunya és el programa 2000, de l'any 2014-2020 –per tant, estem just al mig del programa–, és un compromís que va adquirir la legislatura passada el Govern i que nosaltres hem continuat, perquè proporciona sortida a les persones joves fomentant l'apoderament i la capacitat de configurar un projecte vital en el seu entorn.

Però sí que li diré que cada any, any a any, es fan els programes. I els programes que hi havia a l'inici de l'any 2014 no són els mateixos programes que hi ha ara, perquè evidentment els hem hagut d'anar remodelant.

El que ha canviat de la taxa d'atur li puc dir que abans d'aquesta estratègia catalana d'ocupació juvenil, per tant, aquest programa, teníem una taxa d'atur del 37,40. En aquests moments, a l'acabar l'any 2016 és del 25,40. Per tant, dotze punts de reducció accentuant que el diferencial amb Espanya és de vuit punts. Per tant, alguna cosa estem fent bé amb l'ocupació juvenil.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula el senyor Pol Gibert.

Pol Gibert Horcas

Gràcies, consellera, per l'anàlisi que m'ha fet del sector juvenil i laboral a Catalunya. Però jo he fet dues preguntes molt concretes: què farà per no perdre ni un euro de la garantia juvenil a Catalunya? No m'ha dit ni una paraula sobre aquest tema. Avui en dia només el 20 per cent dels joves que no troben feina, ni estudien, ni es formen estan optant a la garantia juvenil, i en tenim 200.000, i només un 20 per cent hi estan optant. Alguna cosa no funciona.

Avui en dia, consellera, hi ha menys joves treballant que el 2011, uns dels anys més durs de la crisi; només 4 de cada 10 joves estan ocupats. Vostè treu pit dient que són pioners en Garantia juvenil, que són líders en l'execució, i ara ens trobem amb l'evolució de més de la meitat dels fons europeus.

El Govern no només no ha demostrat la força de voluntat que cal per combatre l'atur juvenil amb els seves pròpies eines, és que no ho fa ni amb les eines que li dona Europa. Com pot ser que amb una taxa d'atur juvenil que duplica l'europea nosaltres ens dediquem a retornar la meitat dels fons a Europa? És una vergonya absoluta que demostra un cop més el compromís d'aquest Govern amb els joves d'aquest país.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Gibert. Té la paraula la consellera.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies

Gràcies, presidenta. Crec que està donant unes dades que són errònies. Primer de tot, que no hem perdut ni cinc, perquè el que hem fet el Govern és posar-hi 177 milions. Si vostè sap com funcionen els fons socials europeus i els fons d'ocupació sabrà que primer avancem els diners i al cap dels sis anys es justifiquen i es verifiquen.

Per tant, de pèrdua ni una, al contrari: hem invertit 177 milions en aquests moments per a programes d'ocupació juvenil; 60.850 joves inscrits a Catalunya al tancar l'any 2016, i, a dia d'avui, 69.000. Però també deu saber que els programes aquests de garantia juvenil són amb unes bases estatals, que només és per a organismes intermedis, que n'hi han cinc a Catalunya i que nosaltres en som un, d'aquests cinc, però que estem fent programes per al 76 per cent dels joves. Per tant, estem fent bé la feina.

Pot consultar la web del SOC, que amb aquest aire de transparència del nostre Govern hi hem posat un estudi de tot el desenvolupament de Garantia juvenil a Catalunya, no fet per nosaltres, sinó un estudi per la Universitat de Barcelona. O, si no, el convido a la sessió informativa que el mateix 13 de març vaig demanar per comparèixer i fer detall per detall de tots els programes, cosa que altres comunitats no han fet. Sí que li diré que som pioners i que, per tant, som la comunitat que més hem invertit i que més podrem verificar i justificar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les novetats de la T-Mobilitat

310-00195/11

Quarta pregunta al Govern, sobre les novetats de la T-Mobilitat, formulada pel senyor Marc Sanglas, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Conseller, a primers d'aquest mes de març, vostè i altres persones, diguem-ne, responsables en l'àmbit de la mobilitat del país, presentaven públicament la T-Mobilitat, ja amb un element molt pràctic, i, per tant, diguem-ne, començàvem a visualitzar de què es tractava. Això també ho vam posar en contraposició amb algunes promeses que constantment es fan des d'altres llocs amb inversions fictícies que no arriben mai, ni mai.

En tot cas, des del nostre grup parlamentari volem posar en valor algunes d'aquestes qüestions. Volem posar en valor, per exemple, el que significa com a integració tarifària del país aquest model que va més enllà, aquest model que superarà les corones tarifàries de l'entorn metropolità actual, i que, per tant, amb aquesta voluntat d'abastir el país de que el transport públic sigui una realitat que vagi més enllà, diguem-ne, de pagar per zones i que sigui un pagament per quilòmetres recorreguts. Ens sembla que aquest és un mètode més just, és un mètode que afecta molt l'entorn metropolità, especialment, però que, en tot cas, també ha de servir per visualitzar el país com tot un tot, i que, per tant, afavoreixi el transport públic.

I, en segon punt, veiem important i ens sembla interessant aquesta aposta i aquesta modernitat, aquesta aposta per la tecnologia, especialment catalana. I això també volem posar-ho en valor. És una tecnologia pròpiament del país. I, per tant, des d'aquest punt de vista, ens sembla interessant, ens sembla important que siguin les empreses del país que ho facin.

Un altre punt, el qual volem destacar, i aquest també ens sembla el més important de tots, en definitiva: les polítiques que generi qualsevol govern ha de posar les persones com a centre de les seves polítiques.

Ens sembla que, amb aquest model, amb aquesta aposta que ha fet l'Administració pública catalana per apostar per la T-Mobilitat permet unes tarifes individualitzades. Ens permetrà..., i ho esperem i, en tot cas, també li voldríem plantejar les bonificacions que actualment existeixen i quin és el plantejament que la T-Mobilitat plantejarà per a les diferents tarificacions, i, en tot cas, també entenem que és un guany el fet de que amb un sol títol, amb un sol ús, amb un sol material hi hagi suficient i s'eliminin la totalitat dels viatges de les diferents tarifes. Ens sembla que aquest model és un model que ha d'afavorir, i ha d'afavorir el transport públic.

També volíem posar en valor el fet de que el..., tot això estarà, totes les dades que generi estaran sota el control públic, i, per tant, aquest és un avenç que ens sembla també important. I que tot allò que ens permeti obtenir dades per generar i millorar la mobilitat, per tant, per gestionar també el mateix servei i el flux dels viatgers, ens sembla important.

I, per tant, voldríem, conseller, que ens digués quins valors tecnològics i socials entenem que ens ha d'aportar aquesta T-Mobilitat, sobretot també un altre àmbit, en el qual com podem lluitar contra la contaminació ambiental a través de la T-Mobilitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Sanglas. Respon el senyor Josep Rull, conseller de Territori i Sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat (Josep Rull i Andreu)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, vostè ho deia, els grans beneficiaris d'aquesta aposta, de la T-Mobilitat, és el conjunt de la ciutadania, que tindran un millor transport públic i un transport públic més barat i més eficient. Estem parlant, potser, de les apostes en matèria de *smart mobility*, de mobilitat intel·ligent, més potents que es faran en el conjunt d'Europa.

Aquesta és la segona revolució en matèria de transport públic. La primera es va protagonitzar amb la integració tarifària. A vegades passa inadvertida la potència de la integració tarifària a tretze comarques de Catalunya, i després la que s'ha fet a Girona, Lleida i a Tarragona. Vol dir que amb un únic títol de transport pots fer transbordaments durant un període de temps concret. I això va permetre incrementar de manera molt substancial el nombre d'usuaris al transport públic.

Ara farem la segona gran revolució a l'entorn de la T-Mobilitat. La banda magnètica ens ha quedat obsoleta, ja no podem crear més títols; en tenim vuitanta-vuit i ja no en podem crear més. I, per tant, tindrem un instrument que ens permetrà, doncs, utilitzar el mòbil, utilitzar la banda magnètica, utilitzar, fins i tot, el rellotge per poder pagar. I, com vostè deia, té diversos avantatges: un primer és que superem ja les corones tarifàries, que tenen un punt d'injustícia, i vostè que es vallessà ho coneix i ho coneix bé.

Estarem parlant d'una zona de tarifa plana, però, a partir d'aquí, es tarificarà pels quilòmetres efectivament realitzats. I, segon, hi haurà unes tarifes que seran individualitzades, si em permet dir-ho en aquests termes: hi haurà la tarifa del Joan, hi haurà la tarifa

de la Mercè, hi haurà la tarifa de l'Antonio... Hi haurà tarifes en funció de la realitat de cadascú. Quan més utilitzis el transport públic tindràs una tarifa específica, concreta. Més utilització del transport públic, més barat el transport públic. Pagues per quilòmetres, però, a més a més, en la línia que vostè plantejava, incorporem aquest element de «tots els títols socials s'hi mantenen». Per tant, les persones joves, les persones aturades, les persones jubilades gaudiran d'aquest avantatge. Aquesta és la idea fonamental.

Quan ho posarem en servei? Ho començarem a tastar a finals d'aquest any, molt probablement a la línia 9; l'any 2018 s'aplicarà a l'àrea de Barcelona, estrictament, i a partir de l'any 2019 integrarem tarifàriament no només les tretze comarques, sinó el conjunt del país, a través de la T-Mobilitat, que vol dir una aposta per una mobilitat sostenible, lluitar contra la contaminació atmosfèrica i fer que el transport públic sigui el sistema prioritari. Ja no es tracta de complementar el transport privat amb transport públic. El transport públic ha de ser la base de la mobilitat en aquest país.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, conseller Rull.

**Pregunta al Govern sobre els principals reptes de l'estratègia
2017- 2019 del Pla integral d'atenció a les persones
amb trastorn mental i addiccions**

310-00196/11

Cinquena pregunta al Govern sobre els principals reptes de l'estratègia 2017-2019 del Pla integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions, formulada per la senyora Magda Casamitjana, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Magda Casamitjana i Aguilà

Moltes gràcies, presidenta. Consellera Munté, els problemes de salut mental i addiccions tenen una alta prevalença. L'Organització Mundial de la Salut refereix que una de quatre persones patirà algun tipus de problema de salut mental al llarg de la vida.

El Govern enfoca els problemes de salut mental des de les polítiques públiques i afronta els problemes relacionats amb la discapacitat, l'estigma i l'exclusió social. El Govern de la Generalitat va aprovar l'any 2010 el Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions, i l'any 2014 i 2016, de forma consensuada amb les entitats socials, va presentar un document d'actuacions. El passat 13 de març el Govern i les entitats socials del sector van presentar l'estratègia 2017-2019 del nou pla, fent així, com toca, un indispensable pas més. El Govern ha prioritzat la salut mental del 2017 amb un increment pressupostari més gran de la història.

Consellera Munté, he pogut comprovar personalment que el Govern hi és *tot* i que el pla és *inequívocament* transversal. Vull agrair, aprofito aquí, la col·laboració, el compromís i la sensibilitat de les relacions institucionals, i agrair la col·laboració, també compromís i sensibilitat, dels consellers i les conselleres, president inclòs. He parlat directament i he pogut palpar directament la feina que s'ha fet fins avui des dels diferents governs de la Generalitat, amb la implicació d'associacions i professionals, que han anat fent grans, no només en quantitat, sinó en sensibilitat ètica i valors, les accions que s'estan desenvolupant al nostre país. Després de *tossudament* treballar-hi, hem fet tots plegats una immersió ràpida, i asseguro que crua, moltes vegades, a la realitat quotidiana d'aquestes persones. Ja no s'hi val a mirar cap a un altre costat, tots en som conscients, tots tenim en el nostre entorn més directe algú que està patint. Nou de cada deu persones amb trastorn mental greu conviuen amb les seves famílies.

Consellera, hi ha esperança? I tant! S'ha demostrat que amb un tractament adequat i un entorn social, sobretot, i familiar favorable les persones poden recuperar-se a poc a poc de les seves limitacions. No deixem, si us plau, que se'ns escapoleixi ningú –ningú–, que no quedi ningú desamparat. Afectats, famílies i professionals fa anys que reclamen més recursos per prevenir unes malalties amb un fort impacte social econòmic. El Pla 2017-2019 eixampla i dicta un a un els programes adequats per a curar i, sobretot, cuidar i mimar aquesta nostra més feble gent.

Quina és l'estratègia 2017-2019 del pla?

La presidenta

Gràcies, senyora Casamitjana. Respon la senyora Neus Munté, consellera de presidència.

La consellera de la Presidència (Neus Munté i Fernández)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, vostè ha fet referència al Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions. Aquesta és una estratègia política, una estratègia de país que entoma allò que és un repte, un repte global, i no només per millorar les condicions de vida de les persones afectades per una addicció, per un trastorn mental, sinó del conjunt de la nostra societat.

Vostè feia referència a l'any 2014, on ja vam realitzar una prioritització, efectivament, d'objectius. I ara, enguany, de manera absolutament coordinada, especialment des dels departaments de Salut, d'Ensenyament, de Justícia, de Treball, Afers Socials i Famílies i de Presidència, hem reprioritzat i hem assolit uns nou objectius estratègics. El més important i el més innovador el dels drets, la línia dels drets, en consonància amb el que estableixen les Nacions Unides, Carta de drets i deures, també amb una especial atenció a l'àmbit de l'ocupació, a la inserció laboral de les persones amb problemàtica derivada de la salut mental, també amb una especial mirada a les persones grans i també per donar suport a la xarxa associativa, que és essencial, com vostè deia.

Miri, el passat dia 15 es publicava en un diari català una carta al director –de fet, a la directora– d'un voluntari, d'una entitat relacionada amb salut mental, que va assistir al Palau de la Generalitat a l'acte de presentació del pla integral al que vostè feia referència. I ens feia unes reflexions que crec que indiquen que anem en la bona direcció, una d'elles amb relació a l'estigma i a la lluita..., a la lluita contra l'estigma i la discriminació. Efectivament, aquesta és una prioritat de primer ordre. Ens hem de conjurar absolutament tots per no tolerar cap actitud, tampoc cap declaració, tampoc de cap representant polític que vagi en la línia d'estigmatitzar les persones amb trastorn mental.

Ens deia també: «Si us plau, atenció i mirada especial a l'adolescència.» Doncs, bé, és un altre dels eixos del pla: la infància, l'adolescència, els joves. També ens denota que la participació del sector, de les entitats, amb els seus professionals i voluntaris, les famílies, les persones que tenen una afectació derivada de salut mental són cabdals a l'hora definir aquestes polítiques.

Crec sincerament, senyora diputada, que hem fet feina, que en farem més, de ben segur, fem un esforç pressupostari important –vostè també ho deia–, hi ha voluntat política, hi ha una gran sensibilitat social, i, per tant, sortim a guanyar, sortim a guanyar en el camp de la salut mental, convençuts que avançant i millorant aquí tindrem també un millor país.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre l'evolució de la indústria en els primers mesos del 2017

310-00197/11

Sisena pregunta al Govern, sobre l'evolució de la indústria en els primers mesos del 2017, presentada pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per a exposar-la, té la paraula el senyor Jordi Munell.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, l'economia catalana, tots sabem i reconeixem que té una sòlida base en el camp de la indústria. Aquest fet, afegit a la internacionalització, l'obertura a l'exterior de les empreses o l'aposta per la innovació, ens fa que siguem una economia, un país petit, però altament competitiu, un país que afronta reptes com els dels països del voltant: la globalització, els avenços constants en la tecnologia, el canvi de model industrial –ja es parla de la indústria 4.0–, la sostenibilitat, la transició energètica... Això fa que el pes de l'economia industrial a Catalunya, tot i que

no és l'òptim o que volem justament per això, doncs, impulsar un pacte nacional per la indústria, s'acosti ja a xifres com les de Finlàndia, amb un 20,6 per cent del valor afegit brut; Suècia, el 20,4, però superem valors com els de França, 14,1 per cent, o fins i tot Itàlia, amb el 18,8 per cent.

Els darrers anys l'economia catalana no ha parat de créixer, i l'economia industrial, encara més. Les dades macroeconòmiques així ho apunten. El PIB de Catalunya creix fins als 223.000 milions d'euros, un 3,5 per cent de creixement el 2016. Des de la perspectiva del valor afegit, ha crescut un 4 per cent durant el 2016. L'ocupació industrial ha crescut un 0,3 per cent, que això ha suposat una reducció de l'atur industrial en un 16,1 per cent, la millor dada des de l'any 1999. L'índex de producció també ha crescut, un 4 per cent. La inversió industrial també ha augmentat, un 0,6 per cent. La creació d'empreses també s'ha incrementat, un més 37 per cent, gairebé 1.600 noves empreses durant el 2016 en el sector industrial. Les vendes a l'exterior també han incrementat, fins a una xifra rècord: 65.000 milions d'euros.

Amb aquestes dades, conseller, encara llegim i sentim algú qui pregona i pregona i diu que l'economia catalana és fràgil, que l'economia catalana i la indústria catalana estan sotmeses a una fugida d'inversions, a deslocalitzacions. Les xifres així no ho apunten. Quina és la valoració que fa el Govern d'aquests primers mesos de l'any a Catalunya?

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Respon el senyor Jordi Baiget, conseller d'Empresa i Coneixement.

El conseller d'Empresa i Coneixement (Jordi Baiget i Cantons)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, vostè, a la part final de la seva pregunta, feia aquesta pregunta: com ho valorem? Ho valorem d'una manera positiva, perquè no podem valorar-lo d'una altra manera, l'esforç que s'està fent. A totes les xifres que vostè ha dit..., ahir en van sortir dues més que demostren que aquests primers mesos de l'any 17 anem també en la bona direcció.

Miri, exportacions al mes de gener: més d'un 15 per cent de creixement; important, perquè veníem d'un any que era rècord i que era el sisè any consecutiu que havia estat rècord. Per tant, continuem exportant, continuem venent. I ahir també es va donar una dada important, que és la inversió estrangera directa. I resulta que l'any 2016 va ser el segon any màxim d'inversió estrangera directa, després del 2015. I si ho mirem amb termes de cinc anys, que són els períodes que es recomanen, perquè les inversions poden ser molt variables, resulta que entre el 2007 i el 2011 i el 2012 i el 2016 hi ha hagut un increment del 32 per cent. Per tant, fixi's si s'espanten i fixi's si espanta el procés.

I, per no parlar de xifres, per parlar de projectes concrets i de notícies que han sortit aquestes darreres setmanes, de fet fa menys d'una setmana: Covestro, a Tarragona, havia decidit tancar la planta; ho reconsidera. Per tant, tenim planta de Covestro treballant com a mínim fins a l'any 2020, i tindrà tot el suport del Govern de Catalunya perquè no només sigui fins a l'any 2020, sinó perquè continuï. Per tant, cent vint llocs de treball que se n'havien d'anar al carrer no hi aniran i es quedaran. I no és a Barcelona, és a Tarragona, perquè també ens preocupem per la indústria que no és només a l'entorn metropolità. Però la decisió de Covestro té altres efectes positius; per exemple, acompanya una decisió que feia Ercros a Vila-seca, de fer una transformació de la seva tecnologia i, per tant, mantenir la producció de clor a Vila-seca. I a més a més aquestes decisions tenen un efecte sobre un territori especialment afectat, que és Flix, que hi ha una part d'aquesta producció, d'aquestes empreses, que havien de plegar i, gràcies a aquestes decisions, podran continuar els treballadors. Però és que si no mirem Flix, sinó que mirem Viladecavalls, o mirem Sant Guim de Freixenet, o mirem Rubí, que és on hi ha Ficosa, resulta que Ficosa ara formarà part d'un grup líder internacional, que és una multinacional, Panasonic, que té confiança en el país, i que farà que hi hagi una seu de recerca i desenvolupament molt elevada en funció de l'automoció, la mobilitat i el vehicle elèctric.

I aquestes són les notícies concretes que van bé per a l'economia i el teixit productiu del país.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Pregunta al Govern sobre el finançament de les escoles bressol

310-00191/11

Setena pregunta al Govern, sobre el finançament de les escoles bressol, formulada pel senyor Carles Riera, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Hem sabut que el seu departament va aplicar una partida prevista per al finançament de les escoles bressol públiques al finançament de les escoles concertades.

Nosaltres li volem demanar quin és el seu criteri sobre la legitimitat política d'aquesta decisió i sobre les prioritats que posa de manifest.

La presidenta

Gràcies, senyor Riera. Respon la senyora Meritxell Ruiz, consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament (Meritxell Ruiz i Isern)

Gràcies, senyora presidenta. Doncs, senyor diputat, el primer que hauríem de fer es posar en context aquell moment. Som conscients que el Govern del país d'aquell moment estava vivint les circumstàncies més dures per les que ha passat la Generalitat, i, per tant, el que va fer va ser garantir el pagament dels sous dels treballadors, perquè, com bé saben, als treballadors del servei d'educació de Catalunya, totes les nòmines les paga el departament de la Generalitat, i, per tal de poder garantir un dret i, evidentment, una obligació legal, el que va fer el Govern en aquell moment van ser modificacions de crèdit, que és una tècnica pressupostària per poder garantir el pagament de les nòmines.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula el senyor Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Consellera, nosaltres creiem que aquesta decisió no és només discutible jurídicament, sinó sobretot –i en això volem posar el focus– molt discutible políticament, atès que comporta un desplaçament de recursos des de centres de titularitat pública a centres que en darrera instància són de propietat privada, i que posa de manifest que la prioritat del seu departament, si més no en aquell moment, en detriment d'ajuntaments i famílies, no va ser atendre els seus compromisos amb les escoles bressol, sinó satisfer els concerts, incloses les escoles elitistes i manifestament segregadores. Certament, sabem que les diputacions varen cobrir parcialment el finançament de zero a tres anys, però òbviament també en detriment d'altres partides del finançament municipal i sense arribar al cent per cent del que havia de ser la partida del seu departament destinada a aquestes escoles bressol.

Nosaltres, com sap, creiem que una xarxa única, universal i gratuïta de centres de titularitat pública és l'única garantia d'equitat i no segregació en el sistema escolar, començant per les escoles bressol, que ja sabem que ara com ara encara, malauradament, no formen part de l'ensenyament obligatori, però és un ensenyament imprescindible, no només si atenem criteris educatius, sinó sobretot criteris d'equitat i d'igualtat d'oportunitats per a les famílies d'aquest país.

En el present mandat, consellera, pensa el seu departament complir amb la prioritat que aquest Parlament ha acordat donar al finançament de les escoles bressol?

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Riera. Té la paraula la consellera.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, miri si és legal el que es va fer, i les modificacions pressupostàries són ben habituals, que li agafo un altre any, el 2009, que és un any en què no hi havia crisi: es van fer quaranta-una modificacions pressupostàries al Departament d'Ensenyament. I li agafo un altre any: expedient 150/2010; l'any 2010, en una altra circumstància, el Govern d'aquell moment també va fer traspassos, transferències de crèdit des de la partida de les llars d'infants al pagament de les nòmines de les concertades. Per tant, aquest és el dret i l'obligació que tenim.

Però a part d'això dir-li: escolti'm, tenim models diferents, és veritat, però el que tenim clar és que l'educació és una prioritat. En aquell moment no es van deixar de banda els ajuntaments, sinó que, com vostè ha dit, es va anar a les diputacions a demanar que financessin allò que el Govern espanyol va deixar de finançar.

I, miri, quina és la voluntat d'aquest Govern? Doncs, clara: la voluntat d'aquest Govern, i per això treballarem i per això avui aprovarem uns pressupostos, és tenir tots els recursos per finançar l'educació i tots aquells serveis bàsics. Malauradament, aquest país encara no disposa d'aquells recursos i d'aquell esforç que els seus ciutadans fan. Per tant, la voluntat, clara: disposar de tots els nostres recursos. Per això avui hem arribat a un acord i podem aprovar aquests pressupostos, malgrat que som conscients que aquest encara no és l'import que Catalunya es mereix, sinó que el nostre país, amb l'esforç fiscal que es fa, i el dèficit, necessitaria i tindria molts més recursos. I, per tant, la nostra voluntat és, a mesura que anem recuperant els recursos disponibles, finançar, evidentment, com havíem fet sempre, com havíem fet abans, les llars d'infants; però també incrementar la formació professional, l'escola inclusiva..., diners que els nostres ciutadans paguen i que han d'anar a les nostres escoles. No només això, sinó també –els hi hem comentat una altra vegada– repensar el model de finançament de les llars d'infants, perquè el que volem és que sobretot sigui una etapa educativa per a aquells alumnes que més ho necessiten, per a aquells per a qui l'escola és sobretot d'igualtat d'oportunitats i de progrés.

Gràcies, senyora presidenta, senyor diputat.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el nomenament del nou director de TV3

310-00193/11

Vuitena pregunta al Govern, sobre el nomenament del nou director de TV3, formulada per la senyora Andrea Levy, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Andrea Levy Soler

Gracias, presidenta. Señor Junqueras, ¿qué opinión le merece el cambio de director en TV3?

La presidenta

Respon la senyora Neus Munté, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, no soc el vicepresident Junqueras, però, en tot cas, amb molt de gust respondré la seva pregunta. *(El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda diu: «Per a desgràcia meva, eh?» Rialles.)* Senyora diputada, com vostè perfectament coneix, el consell de govern de la corporació va avalar el nomenament del nou director. Així s'explica en el comunicat que immediatament després van treure. De ben segur que aquest divendres, a la comissió de control de la corporació, aquí en el Parlament, tindran ocasió de donar totes les explicacions que vostès necessitin.

En tot cas, jo el que li puc dir és que el procediment per a la selecció i per al nomenament del nou director és el que està previst i regulat a la Llei de la corporació de l'any 2007, i que és exactament el mateix procediment que s'ha seguit per al nomenament de tots els directors i directores de la corporació des del moment de l'aprovació de la llei.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula la senyora Levy.

Andrea Levy Soler

Iba con intencionalidad. Lástima que haya respondido la señora Munté. Nosotros queríamos saber la opinión del señor Junqueras, la opinión de Esquerra Republicana, porque la suya, la de Convergencia, en fin..., ahora ustedes son un partido mutante, pero son la misma Convergencia de siempre, la misma que sentó ayer al señor Artur Mas en el consejo de gobierno.

Advertencia, señor Junqueras, y advertencia a los señores de la CUP, porque la papelera de la historia lo que está claro es que ha sido un *container* de reciclaje, y que por eso ayer volvimos a ver al señor Artur Mas en el consejo de gobierno. Lo sabíamos, porque la dijo el portavoz de Convergencia en la Comisión de los Medios Audiovisuales. No le gustaba el anterior director de TV3; no le gustaba nada. No le gustaba, porque ya nos extrañaba a nosotros que saliera tanto el caso Palau en TV3.

Ustedes han querido imponer una *omertà*, ustedes han querido imponer un régimen de silencio en TV3, y por eso han cambiado de director en TV3. De ahí su nuevo fichaje: un periodista que se ha manifestado claramente –claramente– diciendo que el proceso del caso Palau era un proceso contra Cataluña y contra Convergencia, que está claro que, a ustedes, a los de Convergencia, les parece lo mismo una cosa que la otra.

¿Sabe lo que pasa?, que el problema no es TV3, sino su instrumentalización como aparato de propaganda del proceso. Ayer una presentadora de Catalunya Ràdio dijo que PP y PSOE eran ultrafalangistas; hoy un consejero de su Gobierno ha dicho que Ciudadanos son ultrafalangistas también. (*Remor de veus.*) ¿Eso es casualidad? No. Es proceso, y su falta de vergüenza. (*Aplaudiments.*)

Mire, el problema no es TV3. Durante mucho tiempo, los catalanes veíamos TV3, pero ahora hemos desintonizado esa cadena, esa cadena que ustedes instrumentalizan para repartir su propaganda ideológica. «Los grandes olvidados de TV3»: ese podría ser un programa que hiciera el nuevo director de TV3. Esos mismos olvidados, esos mismos ausentes a los que no cuenta el Gobierno de la Generalitat.

Desde luego, agradeceríamos al nuevo director de TV3 que aparte de hacer la propaganda del proceso, que aparte de cubrirles a ustedes las vergüenzas del caso Palau en TV3 también tuviera en cuenta esa pluralidad que es Cataluña, y si, desde luego, sintonizaran con ella, las cosas nos irían muchísimo mejor.

Muchas gracias.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, senyora Levy. Té la paraula la consellera.

La consellera de la Presidència

Moltes gràcies, senyora presidenta. M'han quedat algunes coses clares de la seva intervenció. Vostè diu: «El problema no és TV3», però evidentment que el problema és TV3. TV3 és una televisió pública, que fa un servei públic, que defensa i promociona la llengua catalana, que ofereix informació de qualitat, contrastada, plural, que respecta totes les ideologies. (*Remor de veus.*) Poden riure el que vulguin –poden riure el que vulguin. Potser són vostès –vostès– els que no hi sintonitzen gens, perquè TV3, malgrat les enormes dificultats de context i l'enorme competència, és líder d'audiència per setè any consecutiu. I competeix amb televisions que tripliquen el pressupost i que tenen marcs legislatius i pressupostaris molt més flexibles.

Espero que vostè no intenti dir als ciutadans i ciutadanes de Catalunya quina televisió han de veure; perquè espontàniament escullen TV3, i també Catalunya Ràdio, òbviament, per informar-se. I la valoren molt positivament, per la seva credibilitat i per la seva professionalitat. (*Veus de fons.*) El problema no és TV3, és clar que no! El problema deu ser d'aquells que no compartim la seva línia ideològica o el pensament únic que vostès intenten imposar. M'ha quedat això molt clar, i també em queda molt clar quin és el seu concepte de politització i de governamentalització.

No ens vinguin a donar lliçons, senyora diputada, perquè, aleshores, jo li recordaré quin ha estat el director escollit i nomenat pel seu Govern per dirigir Televisió Espanyola, que és el senyor Eladio Jareño, que ha estat cap de comunicació de la presidenta del Partit Popular de Catalunya, de la senyora Alicia Sánchez-Camacho. (*Remor de veus.*) Per tant, els que han de sintonitzar són vostès... (*aplaudiments*), els que han de parlar amb coneixement de causa són vostès.

El que li puc assegurar una vegada més, ho he fet moltes vegades, és que, des del Govern de Catalunya, ens agradi més o menys –ens agradi més o menys– el que sentim, el que veiem, tant de la televisió pública com de qualsevol altre mitjà de comunicació –suposo que podem tenir opinió; podem tenir lliure opinió, senyora diputada–, conti-

nuarem defensant els nostres mitjans públics, que fan un enorme servei a la cohesió, a la pluralitat i, evidentment, també, per descomptat, a la nostra llengua.

Gràcies.
(*Aplaudiments.*)

La presidenta
Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el pagament de les vedes als pescadors

310-00194/11

Novena pregunta al Govern, sobre el pagament de les vedes als pescadors. Formulada per la senyora Hortènsia Grau, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. En primer lloc, voldríem mostrar tota la solidaritat amb la Confraria de Pescadors de Barcelona i l'esperança de poder trobar els dos mariners desapareguts d'El Fairell. Un vaixell..., bé, vaixells –vaixells d'arrossegament, del cercle, del palangre, de la llum, de les diferents arts de pesca– que, consellera, vostè ja ho sap, si no pesquen no cobren, ni els armadors ni els mariners que hi van a bord.

Donant per descomptat que el Govern recolza les parades biològiques, les vedes, que són necessàries per a la recuperació dels estocs de les pesqueries, i sabent que el Govern ha rebut el finançament europeu comunitari, el cofinançament de l'Estat, que es fa mitjançant el Fons Europeu Marítim i de Pesca, la nostra pregunta és la que es fan avui armadors i pescadors de Tarragona i de Girona i és: per què no s'han pagat les vedes que es van fer el 2014-2015 si a partir del novembre de 2015 ja s'havia aprovat el programa operatiu?

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Grau. Respon la senyora Meritxell Serret, consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació
(Meritxell Serret i Aleu)

Gràcies, presidenta. Senyora diputada, gràcies per la pregunta i, sobretot, per part del Govern de la Generalitat, com vostè i crec que tots els de la sala, també, tota la solidaritat amb els pescadors i les famílies per l'accident tràgic d'aquest dia.

Respecte a les vedes, com bé diu, hi donem tot el suport. Estem impulsant aquests programes de pesca sostenible a través de la cogestió. I, pel que fa a les vedes, al sistema dels ajuts de vedes, vostè sap que són uns ajuts que s'han renacionalitzat i s'han recentralitzat per part del ministeri en el darrer FEMP, i que, amb tots els diners, els, si no m'equivoco, més de 27 milions que va rebre l'Estat espanyol de la Unió Europea de cara a les vedes del 2014-15, no va destinar ni un sol euro al pagament d'ajuts de vedes.

Per tant, des de la Generalitat, junt amb el sector, des de que vam arribar a la conselleria hem estat reivindicant i insistint a totes les conferències sectorials i al ministeri que doni aquests ajuts al sector.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula la senyora Grau.

Hortènsia Grau Juan

Consellera, nosaltres vam preguntar... –el nostre Grup al Senat i al Parlament Europeu–, vam preguntar tant al Parlament com al Senat, i ens han respost. Tenim aquí la resposta del Govern de l'Estat, els diners que es van rebre a les comunitats tant a les anualitats 2014-2015 com el 2016.

Sabem, des del 2016, que 1,2 milions sí que es van pagar; però amb els diners que es van rebre, per les altres anualitats, no s'han pagat. És a dir, no sabem a què s'han destinat aquests diners.

I clar, també ens sorprèn que quan els armadors i pescadors ho demanen des d'algunes veus de la conselleria es digui que ningú els obligava a fer veda. I aquesta sabem que no és resposta, consellera. Per tant, voldríem saber què ha passat amb aquests diners. També voldríem saber per què les vedes del 2016, si els diners es van ingressar a l'abril i al maig, no es van pagar fins a finals del 2016, principis del 2017.

Per últim, consellera, sabem que estan compromesos i que estan lluitant perquè els mariners també puguin cobrar no només els quinze dies, sinó tota la veda. També volem saber si en les vedes del 2017, que encara no hi ha hagut la conferència sectorial però algunes pesqueries ja les han fet, aquesta qüestió quedarà resolta.

I, molt breument, ja, per acabar, consellera, el tema de les vedes no l'han de pagar els mariners i els armadors del seu salari, perquè mantenir bé l'estat de la mar, l'estat de les pesqueries és una responsabilitat ecològica de tots, i social, i, per tant, ho hem de pagar entre tots i totes. I no se'ls pot demanar als mariners que aquell mes que no surten a pescar no cobrin, perquè les seves famílies han de menjar. Per tant, esperem que el Govern de Catalunya tingui aquesta sensibilitat i ho pugui resoldre.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora Grau. Té la paraula la consellera.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Gràcies. Totalment d'acord, diputada. I l'hi insisteixo: són unes mesures que estan recentralitzades. Els diners els rep el ministeri, i el ministeri decideix a què els destina. I els ajuts del 2014 i 2015 va decidir que no es destinaven a ajuts de vedes, i nosaltres els hem reclamat des del primer moment.

Pel que fa a les vedes del 2016, com vostè sap, el mateix Govern de la Generalitat, el Departament d'Agricultura, el maig del 2016 vam avançar pressupostàriament els diners per poder tirar endavant la convocatòria. I, de fet, hem estat la..., diria que si no l'única, la comunitat autònoma, sobretot, de l'arc mediterrani, que ha resolt, i que ha resolt positivament. Perquè també sap que els criteris que va posar el ministeri eren molt restrictius, i fins que no vam habilitar mecanismes propis per poder fer efectiu el pagament, no ho vam poder fer. I per això es va retardar tant a nivell de calendari. Però som la comunitat autònoma que ha fet efectiu el pagament. N'hi han moltes que ni han resolt ni han acabat convocant l'ajut a vedes, per culpa dels mecanismes que va imposar el ministeri.

Per tant, 2014-2015, continuem reclamant, totalment al costat del sector, aquests diners que legítimament els correspon; 2016 vam fer efectiu el pagament. I què estem reivindicant per al 2017? Com vostè diu: que es convoqui la conferència sectorial. Perquè a les dates que estem perillens també els ajuts de vedes del 2017 per culpa de la inoperància del ministeri. I estem, també, reivindicant que l'ajut que ha de rebre el mariner s'equipari, com a mínim, a l'ajut de l'atur, i que l'import sigui el que estableix la mateixa normativa europea.

Volem tots els drets per a la nostra flota i per als nostres mariners.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva posició amb relació al model de gestió del servei de subministrament de l'aigua

317-00130/11

Desena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política i social, formulada per la senyora Mireia Boya, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Mireia Boya e Busquet

Bon dia a tothom. Avui és el Dia Mundial de l'Aigua i nosaltres, però, tenim molt a reivindicar i molt poc a celebrar. De fet, venim de l'aprovació d'un transvasament en-

cobert del Segre cap a Barcelona, via els canals auxiliars; i, de transvasaments, no en volem ni imposats pel Govern de l'Estat espanyol ni imposats pel Govern de Catalunya.

De fet, també venim d'un cap de setmana de batalla per la gestió pública de l'aigua a Terrassa. Un cap de setmana en què els dos bàndols, si en podem dir així, hem mesurat les forces i les complicitats. Per una banda, tenim la gestora, l'empresa Mina, que celebrava seu cent setanta-cinquè aniversari; per l'altra, el clam popular per la remunicipalització de l'aigua que es va manifestar per primera vegada pels carrers de la ciutat. Els poders econòmics tanquen files amb Mina, i la societat civil, la majoria política de l'ajuntament, més de noranta entitats, associacions, sindicats i partits polítics, tant a nivell nacional com a nivell local, demanen democràcia i autonomia municipal.

On es situa el Govern?

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Boya. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Carles Puigdemont i Casamajó)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, el Govern és molt sensible amb relació al dret universal de l'aigua, que representa l'aigua. El Govern està compromès a fer tot allò que està al seu abast i a donar suport a aquelles administracions que en tinguin cura, de garantir el control d'aquest dret. I aquest dret es pot garantir amb diverses formes de gestió –gestió pública, gestió publicoprivada, gestió privada–, sempre que la garantia d'aquest dret sigui observada i respectada.

La presidenta

Moltes gràcies, president. Té la paraula la diputada.

Mireia Boya e Busquet

Ja sabem que vostès defensaven tots els models de gestió de l'aigua. De fet, el conseller Rull estava a l'aniversari de l'empresa Mina. Tot i això, nosaltres pensem que l'aigua és un bé comú, que és un dret humà. I el seu Govern es situa cada vegada més al costat del mercadeig, de l'opacitat de la gestió i dels interessos privats.

Hi ha un clam al carrer no només per l'aigua, sinó per aquells serveis bàsics en mans d'empreses privades. La gent està demanant recuperar la sobirania de tots els serveis públics. Demanen nous models de gestió: transparents i, sobretot, democràtics.

I ja que estem en un procés democràtic i el Govern fa bandera per la qüestió nacional de la democràcia, voldríem suggerir que la Generalitat doni també suport a qui aposta per la gestió democràtica d'un recurs. I això vol dir que quan hi hagi un litigi entre un govern que ha triat gestió pública i una empresa que ho vol impedir, no tingui dubte de quin costat situar-se. S'ha de situar del costat de la ciutadania, de l'autonomia, del govern local, del municipalisme, col·laborant en els processos de recuperació de les sobiranes.

I ara que ens vindrà el procés constituent, quan guanyem el referèndum, s'obrirà el debat sobre els drets, a la nova república. Caldrà parlar dels drets fonamentals a la constitució catalana.

President, serà l'aigua un dret universal públic a garantir a tota la ciutadania o bé serà un recurs objecte de negoci? En mans de qui vol que estiguin els recursos naturals: dels municipis i de la gent o de les multinacionals?

La presidenta

Gràcies, senyora Boya. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyora diputada, crec que he estat explícit al considerar que l'aigua efectivament és un dret universal, que és un bé públic, però que hi ha diversos models per garantir aquest dret i posar a l'abast de la població aquest bé públic, amb les màximes i en les millors condicions de qualitat, d'accessibilitat, i també de cohesió social.

I aquí hi ha casos d'èxit amb els tres models de gestió que li he esmentat i casos millorables en els tres models. Presumir que només la gestió pública pot ser eficient i la gestió privada és ineficient és partir d'una falsedat demostrable a partir de les experiències que tenim en el mapa dels diferents models de gestió que hi ha al conjunt de Catalunya; però, en qualsevol cas, el que és irrenunciable és el dret universal a l'aigua.

En segon punt, jo li voldria aclarir alguna afirmació que vostè ha fet abans sobre l'existència d'un presumpte transvasament encobert a Barcelona. No hi ha cap transvasament a Barcelona, el que hi ha és un transvasament de Rialp a les comarques de la Segarra i l'Urgell, que són conca de l'Ebre, i –sí– a dos municipis de l'Anoia, que sumen 380 habitants, i a vuit de la Conca de Barberà que en sumen 3.400, que certament –certament– no estan directament a la conca de l'Ebre. Però vostè ha de saber que són municipis que tenen seriosos problemes d'abastament d'aigua, que l'aigua els hi ha d'arribar sovint amb cisternes i que, per tant, el Govern ha de fer tot el possible, d'acord amb el territori, per garantir aquest dret universal que vostè reivindicava i que jo també faig meu.

Al costat d'això crec que també, quan parlem de l'aigua, hem de posar en valor un altre element: estem en un país en què més del 97 per cent de la població viu en un territori amb aigua sanejada. I això és una fita aconseguida gràcies a l'Agència Catalana de l'Aigua, a una política pública de l'aigua, que, amb tots els models de gestió damunt de la taula, és capaç de garantir això: que més del 97 per cent de la població de Catalunya viu en territoris amb aigua sanejada.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la sol·licitud de fer una conferència al Senat

317-00131/11

Onzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política, formulada pel senyor Xavier García, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Xavier García Albiol

Gràcies. Senyor president..., hemos conocido que ha solicitado al Senado una sala para celebrar una conferencia o una reunión. Y le tengo que decir que a nosotros esa noticia nos alegra, nos alegra que se acerque a las instituciones españolas porque, señor Puigdemont, las instituciones españolas son su casa, y son su casa porque usted es español, aunque no lo sepa, ¿eh? –aunque no lo sepa. (*Remor de veus i alguns diputats piquen amb les mans damunt l'escó.*)

Le quiero decir, señor Puigdemont, que nos sorprende, no obstante, que cuando le convocan a una reunión en el Senado con el resto de presidentes de las comunidades autónomas para que dé voz a los millones de catalanes defendiendo los intereses y las prioridades que tenemos, usted dé plantón, usted no asista y, en cambio, se proponga asistir a una reunión usted solo, absolutamente marginado del mundo.

En el Senado, se contempla la Comisión de Comunidades Autónomas como el espacio, como el foro de dignidad adecuado para que los presidentes autonómicos y, por tanto, usted, puedan ir y exponer lo que crean oportuno. Señor Puigdemont, ¿por qué ha solicitado una sala en lugar de hacer la reunión o la comparecencia en la Comisión de Comunidades Autónomas?

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Albiol, per les seves paraules dedueixo que la meva petició al Senat serà atesa i, per tant, que aviat tindrem la notícia, alegre, que el Senat obre les portes també al president de Catalunya, al vicepresident i al conseller Romeva, que hem sol·licitat fer una conferència.

I la segona cosa que dedueixo de la seva intervenció, i també m'alegra potser encara més, és que vostè té un interès a assistir-hi, i no passi ànsia, que li reservarem un lloc a primera fila.

(*Rialles i aplaudiments.*)

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula el senyor García.

Xavier García Albiol

President, em temo que, per la resposta buida que m'acaba de donar, el que pretén és tornar a organitzar un numeret, tornar a organitzar una ocurrència. Evidentment que les portes del Senat estan obertes per a vostè, com a president de la Generalitat, per al vicepresident i per a qualsevol membre d'aquest Govern.

Però el que toca, el que pertoca, ja no per una qüestió de dignitat de la seva persona, sinó, senyor Puigdemont, pel que vostè representa, és que quan entri en el Senat ho faci per la porta gran i ho faci en el marc adequat. I el marc adequat, ja que no va assistir a la conferència de presidents, és fer-ho a la Comissió de Comunitats Autònomes. I allà vostè ho podrà explicar absolutament tot, inclús allò que li agrada repetir tant i que sap perfectament que no es produirà, que és el referèndum secessionista.

Per tant, li demano, senyor Puigdemont, que per respecte a la institució que vostè representa assisteixi al Senat, digui el que consideri oportú. Si vostè ho considera, jo estaré encantat de ser-hi, acompanyar-lo, encara que discrepi amb tota seguretat del que dirà, però actuï d'una vegada, d'una vegada per totes, com el president de tots, de tots els catalans.

Saben quin és el seu problema? El seu problema és que el relat del procés se'ls acaba, se'ls acaba perquè cada cop tenen menys suport per part de la població catalana, cada cop els catalans som més conscients que el que estem vivint és una situació que no porta a enlloc i el que volen la majoria, el que desitgem la majoria és que d'una vegada per totes es dediquin a prioritzar allò que de debò interessa a la majoria, que no és precisament el procés.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor García. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Senyor Albiol, bé, de les paraules d'avui dedueixo que vostès han canviat el to de les amables, amabilíssimes paraules que ens van dedicar tots vostès ahir, en què des de «dements», «bojos», «pallassos» i un seguit d'improperis..., ara han passat a dir algunes coses un pèl més suaus –unes coses un pèl més suaus– com «numeret», «ocurrència».

Miri, quan el vicepresident, el conseller Romeva i jo vam sol·licitar poder fer aquesta conferència al Parlament Europeu, cregui'm, ningú –ningú– del Parlament Europeu ens va correspondre dient: «No, facin una altra cosa», o: «No vinguin a fer un numeret o una ocurrència», sinó senzillament ens vam posar d'acord en el dia, en l'hora, en com ho organitzàvem i va anar la mar de bé.

I jo pensava, dic: «Home, això que has fet al Parlament Europeu» –que efectivament també és casa meua, el Parlament Europeu– «i que va anar tan bé, estaria bé que ho poguéssim fer al Senat també», perquè no és una institució aliena a aquest Parlament. Vostè és senador per aquest Parlament en aquella cambra.

Per tant, com que no és una institució aliena a aquest Parlament, vam pensar: «Doncs allò que ha anat tan bé a Europa, allò que a Europa a més a més ha tingut un gran ressò positiu pel que hi vam dir, vejam, provem-ho de fer al Senat. A veure si allò que jo vaig intentar, sense èxit, que es convertís una mica la conferència de presidents..., que és posar aquell punt que digués “situació política de Catalunya”, vejam si així, potser aquella gent que no vol escoltar té com a mínim l'educació de venir a una conferència.» Que, efectivament, el Senat és un marc, jo crec, molt adequat; no és entrar per la porta del darrere.

Vostè em proposa que fem una cosa que és una comissió d'estudi o una comissió de comunitats autònomes que, per cert, ningú ha demanat de convocar. Sembla, realment, que això sí que sigui una ocurrència per correspondre a una invitació que..., a una petició que ha fet el president de la Generalitat, però no... Cregui'm, només esperem que el Senat tingui la mateixa sensibilitat que ha tingut ara mateix quan..., avui mateix hem rebut la invitació per assistir als premis de tauromàquia que se celebraran al Senat, de l'associació de parlamentaris a favor de la tauromàquia, i que no ha posat cap problema perquè allà s'hi pugui celebrar un acte d'aquestes característiques.

Si això és possible, cregui'm, faci el que pugui com a senador d'aquest Parlament, faci el que pugui perquè el Senat ens doni ràpidament l'autorització per anar a fer aquella conferència el 24 d'abril.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aprovació de les esmenes al Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per al 2017 relatives al finançament de les escoles bressol

317-00132/11

Dotzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política, formulada pel senyor Lluís Rabell, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Josep Lluís Franco Rabell

Gràcies, presidenta. President, si tot va com ha d'anar d'aquí una estona tindrà vostè, finalment, pressupostos. I com ahir es va posar de relleu, hi ha tot un seguit d'importants esmenes que van ser adoptades en comissió i que seran votades aquí. Una d'elles, força rellevant, és aquella que insta el Govern de la Generalitat a recuperar el seu compromís amb les escoles bressol, concretament pel que fa a una aportació de 1.600 euros per plaça. Si aquesta esmena acaba sent, finalment, adoptada i incorporada als pressupostos, el seu Govern es compromet a tirar-la endavant?

I una altra pregunta en relació amb aquesta: compta, el seu Govern, d'alguna manera, rescabalar els ajuntaments que es van veure afectats per aquella administració alternativa dels 81 milions d'euros que va fer en el seu dia la senyora Rigau?

La presidenta

Gràcies, senyor Rabell. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Rabell, jo el que espero que passi d'aquí una estona, quan es votin les esmenes, és que hi hagi un exercici de responsabilitat, que és el que esperen els ciutadans que ens estan mirant, que no utilitzem les esmenes com a pells de plàtan o armes llançables per veure si el Govern ensopega o no ensopega, però sense creure massa a fons en la bondat de les esmenes. Perquè vostè ha de saber que les esmenes sumen –ahir es va calcular– uns 6.000 milions d'euros més, i això no és seriós –això no és seriós–, cregui'm. Crec que vostès ho saben això.

Fins i tot em va semblar deduir d'alguna intervenció d'ahir que hi havia, fins i tot, estupefacció, per part de proponents d'esmenes, pel fet que es poguessin aprovar les esmenes que ells proposen; la qual cosa ja arriba a fregar, en fi, la sorpresa més absoluta.

Jo espero que hi hagi un exercici de responsabilitat. Sincerament, jo els convido a vostès a participar d'aquesta responsabilitat.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula el senyor Rabell.

Josep Lluís Franco Rabell

Sí; gràcies, presidenta. Escolti, el que és esperpèntic és que vostè ens digui que desobeirà allò que vota el Parlament. Clar, la desobediència comença a ser molt selectiva. El que és esperpèntic és gestionar una majoria de govern, a la qual li colen 1.200 esmenes. Això demostra que vostès..., escolti, no facin de la seva incompetència un orgull, un motiu d'orgull, ni responsabilitzin l'oposició de fer propostes de modificació pressupostària, sobretot quan vostès es neguen –es neguen– a aprovar, o a adoptar o a discutir tan sols seriosament aquelles propostes de l'oposició que van encaminades a augmentar, a incrementar les capacitats recaptatòries de la Generalitat.

Perquè el problema de fons –el problema de fons– en això és que..., nosaltres ja comencem a estar convençuts que, en el fons, a vostès els pressupostos tant se'ls en foten –perdoni l'expressió. *(Veus de fons.)* Sí, finalment –finalment–, aquí..., perquè el senyor Junqueras ha funcionat perfectament –perfectament– amb uns pressupostos prorrogats

que ha pogut, a còpia de transferències i de generar nous crèdits, gestionar com ha volgut sense haver de retre comptes a ningú. Per tant, aquest Govern funciona molt bé sense pressupostos. El que vostès no poden fer és traslladar a l'oposició, com una mena d'interpellació, allò que expressa la seva poca capacitat de cohesionar la seva majoria governamental. Aquest és el problema de fons.

I el problema de fons s'agreuja quan allò que el Parlament instaura com a llei, perquè finalment el que votarem tindrà rang de llei, vostès diuen d'antuvi que ja no ho compliran ni buscaran la manera de fer-ho; això és particularment greu. Hi insisteixo, la seva desobediència és cada cop més orientada a les institucions catalanes que cap altra cosa.

La presidenta

Gràcies, senyor Rabell. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí; moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Rabell, el problema que té la rèplica preparada a l'avançada és que vostè em fa dir coses que jo no he dit. En quin moment jo he parlat de la paraula «desobediència»? Jo no n'he parlat –jo no n'he parlat. Vostè me diu que, en fi, que és molt greu que jo hagi dit que penso desobeir. Jo no he dit això. Jo he fet una apellació a un exercici de responsabilitat.

Miri, fem una cosa. Vostès que votaran aquestes esmenes que diuen que són tan importants perquè aquests pressupostos siguin finalment els pressupostos que necessita el poble de Catalunya, hi votin a favor, dels pressupostos. Faci un exercici d'obediència, no desobeeixin, no es desobeeixin a si mateixos i votin en contra d'uns pressupostos que incorporaran les esmenes que vostès consideren imprescindibles perquè siguin uns bons pressupostos per al país.

Tenen vostès un altre petit problema, i és que jo els vaig sentir ahir dir, lamentar que no havíem aconseguit la majoria o el suport suficient per un canvi en els ingressos. Bé, vostès no l'han aconseguit aquesta majoria. Són vostès que tenen un problema d'articular a l'entorn de la seva proposta prou cohesió política perquè allò que vostès consideren que s'ha de fer es faci. Hi ha un problema, hi ha més gent que vota la manera d'entendre, o que votarà la manera d'entendre com hem d'abordar els ingressos que la seva proposta. És així de senzill. Per tant, el que dic és: aconsegueixin vostès majories alternatives, les aconsegueixin, i si no les aconsegueixen, doncs, que respectin la majoria que surti d'aquest Parlament en la forma que surti.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la voluntat de diàleg per a la negociació d'un acord per a un referèndum pactat expressada pel Govern i sobre els progressos amb relació a la resta de punts del document lliurat al president del Govern de l'Estat

317-00129/11

Tretzena pregunta, al president de la Generalitat, sobre la situació política, formulada pel senyor Miquel Iceta, del Grup Parlamentari Socialista.

Miquel Iceta i Llorens

Gràcies, senyora presidenta. Senyor president, permeti'm que en primer lloc aprofiti la intervenció per felicitar el Cos de Mossos d'Esquadra per la seva operació antigihadista a Osona. Jo crec que val la pena que tots ens felicitem i ens fem ressò d'un èxit en el combat contra una amenaça que és per a tots.

Però la pregunta que li volia fer té a veure precisament amb el procés de converses, diàleg, negociació, diguem-li com vulguem, amb el Govern d'Espanya. Vam llegir amb atenció el seu article publicat amb el vicepresident Junqueras en el que demanava la negociació, l'acord per fer un referèndum sobre la independència.

A mi m'agradaria saber si al marge d'això la resta dels quaranta-cinc punts sobre els que vostè va manifestar desig de diàleg amb el Govern han sofert alguna modificació en el temps que portem.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Iceta. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyor Iceta. Celebro la seva..., en fi, la seva felicitació al Cos de Mossos d'Esquadra, que per nosaltres és un cos que està fent una feina exemplar en la lluita..., també en la lluita contra el terrorisme, no només, però també en la lluita contra el terrorisme. I que necessitaria, això sí, el suport i la complicitat de l'Estat espanyol per poder garantir millor aquesta lluita, disposant de la informació que és a l'abast d'altres cossos policials i de la necessària coordinació amb els cossos internacionals que tenen també informació rellevant per poder fer front a aquesta amenaça, perquè és una amenaça global.

En segon lloc, també li agraeixo, en fi, la seva consideració amb relació a l'article i la petició que hem reiterat. No és la primera vegada que ho fem; és veritat que és la primera vegada que ho fem en format article i publicat en un diari de difusió estatal, però no és la primera notícia que en té vostè, de la nostra disposició al diàleg.

Ara, «s'ha mogut alguna cosa?», vostè pregunta. Doncs, tristament, no –tristament, no. Pel que deduïm i pel que sembla que explica la premsa, la setmana que ve, casualment, aprofitant que jo no seré aquí –estaré fora, de viatge–, el president Rajoy vindrà a fer un seguit d'anuncis que tampoc sabem massa més en què consistiran.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula el senyor Iceta.

Miquel Iceta i Llorens

President, des del mateix to de cordialitat que avui ens dispensa, jo li he de dir: la negociació d'un referèndum sobre la independència a mi..., la veig difícilíssima. Però és impossible si es fa des d'una premissa que és saltar-se la llei, desobeir el Tribunal Constitucional, no fer cas del Consell de Garanties Estatutàries, i llançar l'ultimàtum de fer-ne un d'illegal al mes de setembre.

Des del meu punt de vista, fer un referèndum en les condicions que vostès semblen decidits a fer-lo, ens porta al 9 de novembre del 2014, en el qual es va produir un procés participatiu, amb una mobilització molt remarcable de més de 2 milions de persones, però sense l'efecte polític que es buscava i, a més, amb la inhabilitació temporal de persones valuoses. Jo crec que és un camí condemnat al fracàs, i, per tant, m'atreveixo a recomanar que no el faci servir de nou.

Però jo li volia preguntar per la resta de qüestions que estaven en el memoràndum que vostè va adreçar al president Rajoy; perquè també és un tema de discussió, i és opinable, però una negociació que posa com a requisit previ el referèndum sobre la independència probablement no serveix per desbloquejar la resta de qüestions, i allà hi havien qüestions molt importants per als catalans. Hi havia el finançament, hi havia les beques, hi havia inversions, hi havia el servei de rodalies, la gestió aeroportuària, conflictes competencials, centres especials de treball, etcètera. I, per tant, a nosaltres ens interessaria saber si en l'estratègia negociadora del Govern hi ha també contemplar la possibilitat d'avançar en altres terrenys.

I, per últim, president, jo entenc perfectament la resposta que ha fet al senyor García Albiol. Però cregui'm: si hi ha una possibilitat d'anar al Senat, no només a fer-hi una conferència, sinó a fer-hi un debat amb senadors i responsables d'altres comunitats autònomes, no en perdi l'oportunitat.

La presidenta

Gràcies, senyor Iceta. Té la paraula el president.

El president de la Generalitat

Sí, moltes gràcies. Senyor Iceta, celebro que vostè hagi dit que la negociació d'un referèndum la veu difícilíssima, però que, en fi, malgrat l'enorme dificultat, hi veu un petit marge. Jo només li demano que ens ajudi. Si creu que hi ha un petit marge, digui'ns exactament en quin..., d'aquest marge podem comptar amb la seva ajuda perquè aquest referèndum tan difícil pugui ser possible.

En qualsevol cas, deixi'm dir-li, per il·lustrar-lo, perquè tingui informació adequada d'aquests quaranta-cinc punts que vostè esmentava... Efectivament, n'hi havia uns quants que feien referència al que vostè diu. N'hi havia un altre que, reiteradament –i el

conseller Jané se n'ha fet un tip—, feia referència a la convocatòria de la Junta de Seguretat, que té a veure amb la primera part de la seva intervenció sobre l'eficàcia dels Mossos en la lluita contra el terrorisme gihadista. Doncs, miri, no s'ha convocat, encara. Hi hem anat no sé quantes vegades, el conseller Jané... Hem enviat cartes. Estem disposats absolutament a seure. Ni tan sols no s'han dignat a fixar una data.

I, finalment, vostè em diu que les qüestions de finançament, de beques, de rodalies, de centres especials de treball, que entenc que vostè considera que són reivindicacions justes, el Govern espanyol no les atén perquè aquí tenim l'opinió de fer un referèndum sobre la independència de Catalunya? Si diu això, el Govern espanyol fa un xantatge —fa un xantatge—, i perjudica a consciència els drets que tenen els ciutadans de Catalunya a tenir un sistema de finançament, un sistema de beques, un sistema de rodalies i unes polítiques i uns fons dels centres especials de treball com es mereixerien. No és de rebut que ens diguin: «Si voleu parlar de coses que hi teniu dret, renunciieu a les vostres idees.» Això no és de rebut.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la qualificació dels pressupostos de la Generalitat per al 2017 i sobre la prioritització de les partides per al referèndum

317-00128/11

Catorzena pregunta al president de la Generalitat sobre la situació política, formulada per la senyora Inés Arrimadas, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Señor Puigdemont, en el año 2013 ustedes dijeron que los presupuestos de ese año eran los últimos presupuestos autonómicos. ¿Cómo calificaría los presupuestos de este año?

Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyora Arrimadas. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora Arrimadas, li respondré exactament amb les paraules que jo sí que m'hi he referit en més d'una ocasió per definir el moment: són els pressupostos de la postautonomia i la preindependència.

La presidenta

Gràcies, president. Té la paraula la senyora Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señor Puigdemont. Igual que era mentira que los del 2013 eran los últimos de la autonomía, pues es mentira que estos son los de la preindependencia. Lo que sí que pueden ser los de la posverdad, que les gusta tanto a ustedes.

Mire, nosotros somos una oposición responsable y no pedimos imposibles. Pero estos presupuestos son nefastos para los catalanes. Y le voy a poner solo un ejemplo. En estos presupuestos se destinan cero euros —cero— para guarderías, y mantienen la lista de espera en dependencia más larga de toda España. ¿Sabe quién va a pagar esto, señor Puigdemont? Las mujeres catalanas, que son las que mayoritariamente soportan las cargas familiares. Pero esto a ustedes les da igual, porque están muy cómodos en su escaño del procesismo. Además, después, para lo suyo sí que encuentran dinero, porque para el jugueteo del señor Junqueras de la hacienda catalana han encontrado ustedes 60 millones de euros más, sin tener más impuestos que recaudar. O para el señor Romeva han encontrado ustedes dinero para aumentar el 25 por ciento de su presupuesto, para que después se reúna con la extrema derecha de Finlandia, que es lo que hace.

Yo le pregunto: ¿No le da reparo que, en sus presupuestos, en estos presupuestos, haya más sueldos para altos cargos, más chiringuitos para la independencia, más im-

puestos para la clase media catalana y más barracones donde van a estudiar los niños?
¿No le da reparo?

Además, no solo son injustos socialmente, sino que son ilegales, como ya le ha dicho por unanimidad el Consell de Garanties Estatutàries, que ustedes han elegido aquí, en estos escaños. Sus presupuestos son injustos, son ilegales y son irreales. Porque yo le pido, señor Puigdemont: dejen de mentir a los catalanes. Ustedes no van a poder saltarse las leyes, y no saquen tanto pecho aquí, que después delante del juez se les queda la valentía en la puerta del juzgado. Y ustedes tampoco van a celebrar ningún referéndum, y lo saben. Dejen de hacer, por favor, el paripé; dejen de mentir, porque están engañando también a independentistas de buena fe, que se lo digo siempre.

Yo le recuerdo: según su hoja de ruta, en junio tendrían que estar declarando la independencia, y ahora están otra vez hablando de repetir el 9-N y del «neveréndum». Eso no es útil para los catalanes. Yo creo que es mucho más útil, por ejemplo, lo que ha hecho Ciudadanos de conseguir hoy el compromiso presupuestario para el corredor mediterráneo.

(Forta remor de veus.)

Ya que le gustan tanto las metáforas marineras, le digo: su *Titanic* ha chocado con la realidad y se está hundiendo, y ahora ustedes piden a la desesperada, en público, pero sobre todo en privado, un flotador político. Ustedes están en Madrid pidiendo flotador, salvavidas y manguitos porque no saben cómo salir del lío en el que se han metido. Le digo: su barco se hunde, pero lo que no vamos a permitir es que nos arrastre a todos los catalanes con ustedes.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyora Arrimadas. Respon el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyora Arrimadas, vostè, fent referència a les metàfores marineres, crec que s'ha equivocat de president. No és a aquest president, que li agraden les metàfores marineres, però és igual. En qualsevol cas, ja he entès que li funcionava, a vostè, per a aquesta enginyeria narrativa que vostès despleguen, amb un acurat ús de la terminologia que fan servir, perquè sempre que fan referència a alguna institució de la Generalitat parlen de «xiringuitos». Això és molt respectuós. Això és, en fi, molt considerat respecte a la voluntat de la majoria del poble de Catalunya..., de considerar que allò que fan els altres sempre és una gran mentida, és tot una postveritat, és tot un «xiringuito», és tot un gran desastre.

Però, vaja, en qualsevol cas, senyora Arrimadas, vostè d'aquí a una estona veurà que en aquest Parlament avança la legislatura amb l'aprovació del pressupost. Des de l'inici de la legislatura que canten les absoltes d'aquest executiu i d'aquesta legislatura, i arribarem al final dels divuit mesos, que vostès al principi ridiculitzaven tant, havent fet la feina. I el que els preocupa és això. És que hem fet la feina, la feina en les dues agendes: l'agenda d'anar mantenint, com s'ha posat en evidència avui, tant li fa si parla d'economia com si parla de salut, com si parla d'ensenyament... Per cert, 400 milions d'euros més a ensenyament: més mestres, més recursos; més recursos, precisament, a les escoles amb necessitats educatives especials. Tant li fa, podem parlar d'habitatge. Per cert, ha amenaçat altra vegada el Parlament, aprovant per unanimitat una llei..., una nova amenaça del Govern espanyol, que considera inconstitucionals deu dels articles aprovats per aquesta cambra; per cert, amb informes favorables de tothom –de tothom. Doncs, bé, malgrat això, portem en marxa aquesta agenda que dona bons resultats per a Catalunya i portem en marxa també una agenda indissociable del progrés social, que és l'agenda nacional, per donar a aquest poble, a aquest país, allò que la Unió Europea, amb molt d'orgull, reivindica amb motiu dels seixanta anys del Tractat de Roma.

Miri el vídeo de la Unió Europea i veurà que diu: «Reivindiquem el dret a decidir.» Doncs, sí senyor, és un dret europeu: el dret a decidir és un dret europeu. Si vostès no volen apostar per aquest dret europeu que la mateixa Unió Europea fa seu i reclama com una garantia de democràcia, de convivència i de cohesió, és el seu problema, però

aquest és un govern compromès amb els valors fundacionals d'Europa, entre els quals, com bé reconeix..., el seixantè aniversari del Tractat de Roma..., estan en la base de la construcció europea.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la voluntat de diàleg del Govern i les seves expectatives amb relació a l'actitud del Govern de l'Estat

317-00133/11

Quinzena pregunta al president de la Generalitat sobre els darrers esdeveniments polítics, formulada pel senyor Jordi Turull, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Jordi Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, presidenta. Molt honorable president, nosaltres també ens volem referir a l'article que ha sortit aquesta setmana signat per vostè i el vicepresident sota el títol «Que guanyi el diàleg, que decideixin les urnes». I volem fer-hi referència perquè relliga amb moltes coses. En primer lloc, perquè la voluntat de diàleg per part d'aquest Govern amb relació a la qüestió que ocupa aquesta legislatura hi ha estat sempre i des del minut zero, com ho ha estat en legislatures anteriors. I la prova d'això són totes les resolucions que hem aprovat en aquest Parlament, amb què sempre hem apel·lat al diàleg i a la preferència de que si tot això ho podem fer d'acord amb l'Estat ho preferim de totes totes, i això va des de la declaració de sobirania que vàrem fer a principis del 2013 fins a la declaració del 9 de novembre del 2015. I aquest escrit que van fer aquest cap de setmana és molt clar i molt explícit també en aquesta voluntat de diàleg, no?

Però quina és la resposta que nosaltres veiem a l'altre costat? Per una banda, una operació cosmètica anomenada «operación diálogo», que bàsicament consisteix en parlar amb gairebé tothom sobre gairebé tot, excepte parlar amb qui toca sobre el que toca. I el que toca és allò que, com no ha passat en cap altre país, ha mobilitzat des de fa cinc anys milions de persones. I ens trobem, nosaltres, en aquesta tessitura. No només no hi ha voluntat de dialogar sobre allò que toca amb qui toca, que és amb el Govern, sinó que a més a més l'Estat segueix disparant judicialment contra tot allò que es mou des del Parlament de Catalunya. I vostè hi ha fet referència, i nosaltres hi volem fer referència; perquè és molt curiós que tots aquells que diuen que ens hem d'ocupar de les coses que preocupen la gent, davant l'amenaça del Govern de l'Estat de tornar a recórrer contra una llei tan important per evitar els desnonaments a la gent més vulnerable d'aquest país, ni s'hi hagin referit i hagin vingut aquí amb el disc ratllat, la mateixa pregunta de cada vegada, i no hagin preguntat per res que ocupi la gent. Com vostès avui parlen dels pressupostos i amenacen d'anar al Tribunal Constitucional, uns pressupostos que destinaran centenars de milions més a polítiques socials, i vostès s'agafen en el seu discurs al 0,02 del pressupost. Qui s'ocupa dels problemes reals i de les ambicions de la gent? Per tant, deixin de tenir la gosadia de dir que ens ocupem de les coses que ocupen i preocupen a la gent. I, sí, aquest cap de setmana potser vindrà el pare carabasser a tornar a anunciar no sé quantes coses, però ja ho han anunciat tantes vegades que esperem que almenys aquesta vegada sigui original.

I és per tot això, president, que nosaltres li volem preguntar quina és la voluntat del seu Govern respecte al diàleg i quines expectatives tenen respecte al diàleg del Govern de l'Estat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Turull. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Turull, nosaltres ens vam comprometre a no abandonar mai la taula del diàleg, on estem asseguts des del minut u de la legislatura. És veritat que a l'altra banda encara no hi ha ningú. Potser no ho hem intentat tot en-

cara, eh? Per això vam fer l'article, per això volem anar a explicar-nos, per això hi ha el Pacte Nacional pel Referèndum, per això hi ha un seguit d'iniciatives que van en la línia de reivindicar allò que el polític que esmentàvem a l'article el vicepresident i jo havia dit i que compartim: que en democràcia el dret a no dialogar no existeix.

Nosaltres el volem practicar. Sobre quines bases? D'entrada, sense posar cap condició a l'altre. No demanem al Govern espanyol que per seure a dialogar hagi de renunciar a la seva idea que té de la unitat d'Espanya. No. El que li demanem és que no ens posi condicions a nosaltres..., que per dialogar ens digui «sí» d'això i «no» de la resta, perquè això evidencia que el problema ja no és el diàleg.

El problema és un altre. És una concepció molt arcaica del que han de ser les relacions entre Catalunya i Espanya. No és un problema, el de Catalunya i Espanya..., entre la Comunitat Autònoma de Galícia, o d'Andalusia, o d'Extremadura. No ho és. No tenim un problema amb les comunitats autònomes espanyoles. És un problema amb l'Estat, és un problema amb la concepció de l'Estat. És un problema que ve de lluny i que es desprèn amb actituds com les que hem pogut veure i patir aquest Parlament i que jo esmentava a la resposta a la senyora Arrimadas. Com és possible que ens posem d'acord en aquest Parlament per aprovar una llei d'habitatge, amb frases literals del portaveu del Partit Popular que diuen: «És un text excepcional per a un moment excepcional», «hi havia dos camins: un text per fer propaganda, buscar el xoc, o per trobar una solució real per als més vulnerables, i s'ha triat aquest segon camí»? Doncs, bé, aquestes paraules tampoc han servit perquè el Govern de l'Estat consideri la bondat d'una llei que busca protegir els més vulnerables. Tampoc això ha servit, ni la unanimitat d'aquesta cambra ni aquestes paraules elogioses que ens va dedicar el portaveu del Partit Popular en aquell debat, perquè el Govern iniciï l'enèsima ofensiva contra una llei aprovada pel Parlament de Catalunya.

El problema és, senyor Turull, que sempre pesen molt aquelles paraules del senyor Alejandro, que deia: «Represento les aspiracions de molts catalans que no han perdut la serenitat i entenen que el separatisme és una demència que a qui primer perjudica és a Catalunya.» Doncs mentre hi hagi aquesta concepció, que l'hem sentit tantes vegades, no hi haurà possibilitat que Espanya entengui que a la mesa del diàleg hi hem d'anar plorats de casa i sobretot despullats dels prejudicis que hi ha amb relació a la posició de Catalunya.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, president.

Acabada la sessió de control, passem al següent punt de l'ordre del dia.

Designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2017

231-00002/11

El tercer punt de l'ordre del dia és: designació dels diputats interventors per al període pressupostari del 2017. Prego a la secretària primera, la senyora Anna Simó, que doni lectura a l'acord de la Mesa Ampliada que proposa els diputats interventors.

La secretària primera

«Proposta al Ple: la Mesa Ampliada, en la sessió tinguda el 14 de març de 2017, d'acord amb l'article 37.5 del Reglament, acorda de proposar al Ple la designació de Roger Torrent i Ramió, del Grup Parlamentari de Junts pel Sí; d'Antonio Espinosa Cerrato, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i de Jordi Terrades i Santacreu, del Grup Parlamentari Socialista, com a diputats interventors per al període pressupostari del 2017.

»Palau del Parlament, 14 de març de 2017.»

La presidenta

Es pot considerar aprovada aquesta proposta per assentiment? (Pausa.)

Queden designats diputats interventors per al període pressupostari del 2017 els senyors Roger Torrent, Antonio Espinosa i Jordi Terrades.

Finalitzat aquest punt, iniciarem a continuació les votacions del dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda sobre el Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017.

Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (continuació)

200-00019/11

Abans de procedir a la votació de les esmenes i del dictamen del Projecte de Llei de pressupostos, els he de comunicar que el secretari general i el lletrat major han presentat una nota que els llegirà el vicepresident primer.

El vicepresident primer

«A la presidenta del Parlament i als membres de la Mesa: el secretari general i el lletrat major volem informar la Mesa que considerem que la votació de la disposició addicional trenta-unena del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per al 2017, amb el text que consta al dictamen de la comissió, així com en l'esmena del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent a aquesta disposició, estan afectades per la declaració de nul·litat que estableix l'apartat primer de la Interlocutòria 24/2017, de 14 de febrer, del Tribunal Constitucional.

»En aquest sentit, al nostre entendre, considerem que la votació i l'eventual aprovació de la disposició addicional o l'esmena esmentades comportaria ignorar l'avertiment que es fa en l'apartat segon de la interlocutòria respecte al deure d'impedir o paraitzar qualsevol iniciativa jurídica que directament o indirecta contravingui la declaració de nul·litat, amb les responsabilitats que es derivarien en cas de no atendre aquest deure.

»Aquesta situació no s'evitaria amb l'eventual aprovació de l'esmena d'addició del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, atès que aquesta manté el text de la disposició addicional trenta-unena, com tampoc s'evitaria amb l'aprovació de l'esmena del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot si el resultat de la votació la convertís en una addició al text de la disposició addicional.

»Finalment, demanem que el contingut d'aquestes manifestacions sigui traslladat al Ple de la cambra en la sessió en què s'ha de debatre i votar el dictamen sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017.

»Palau del Parlament, 22 de març de 2017.»

La presidenta

D'acord amb aquesta informació, els grups parlamentaris de Junts pel Sí, de la CUP i de Catalunya Sí que es Pot, que han presentat les esmenes citades, i el Govern, que va presentar el projecte de llei, haurien de pronunciar-se sobre si tenen intenció de retirar les esmenes o la disposició addicional trenta-unena, respectivament. Per aquest motiu, se'ls lliurarà als grups parlamentaris una còpia; se suspendrà el Ple durant cinc minuts, i després continuarem i els donaré tres minuts a cada grup perquè puguin posicionar-se.

Moltes gràcies.

Ara, A continuació els donarem el paper i després... *(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.)*

Senyor Carrizosa, ja es pronunciarà després, senyor Carrizosa. *(Remor de veus.)* No. És una qüestió d'ordre? *(Pausa.)* Si és una qüestió d'ordre, digui.

Carlos Carrizosa Torres

Qüestió d'ordre. Demanar si la Mesa s'ha de reunir per estudiar aquest informe també, donada la importància que té per a la Mesa l'informe en qüestió, que podria comportar responsabilitats per als membres de la Mesa. I no només es tracta de que nosaltres estudiem el contingut de l'informe, sinó que crec, sincerament, que els membres de la Mesa tenen dret també a estudiar aquest informe, com a òrgan col·legial de la cambra, i prendre les decisions col·lectives que siguin adients. Per tant, demano si la Mesa s'ha de reunir per a aquest punt.

La presidenta

Senyor Carrizosa, això no és un informe, això és una nota. La Mesa no té cap decisió a prendre al respecte perquè la Mesa ja s'ha pronunciat sobre l'admissió de les esme-

nes a tràmit. Per tant, estem en sessió plenària, el Ple és qui decideix i, com he dit, interrompo el Ple durant cinc minuts perquè puguin decidir els grups, i després els donaré tres minuts perquè puguin posicionar-se.

Se suspèn la sessió fins d'aquí a cinc minuts. (*Remor de veus.*) Tenen cinc minuts. Després podran referir-s'hi.

Per què em demana la paraula, senyora Granados?

Eva Granados Galiano

Per una qüestió d'ordre, presidenta. El recés que proposa, i que nosaltres veiem bé, té sentit si sabem quin és el sentit dels grups proposants d'aquestes esmenes, si pensen mantenir-les o no. Perquè, si no, no podem deliberar en aquests cinc minuts.

La presidenta

Senyora Granados, acabo d'informar de que els lliurarem la nota, que s'ho mirin, i per això després es podran posicionar, no abans.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*)

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, per una qüestió d'ordre. En el sentit, senyora presidenta, que atès que l'informe dels lletrats, que...

La presidenta

No és cap informe, ho repeteixo, és una nota.

Santi Rodríguez i Serra

Que la nota dels lletrats, que entenem que afecta la votació que tindrà lloc tot seguit, creiem que la Mesa deu haver d'expressar la seva opinió al respecte. O, com a mínim, creiem que seria oportú i prudent (*la presidenta diu: «No»*) que la Mesa emetés una opinió al respecte d'aquesta nota que han fet arribar els lletrats, ateses les conseqüències d'aquesta.

La presidenta

Senyor Rodríguez, no hi ha –no hi ha– cap problema d'interpretació del Reglament, que és per la qual s'hauria de reunir la Mesa. No hi ha cap motiu perquè la Mesa es reuneixi. (*Veus de fons.*) Aquí no hi ha cap –no hi ha cap– interpretació del Reglament.

(*Eva Granados Galiano demana per parlar.*)

Senyora Granados, ja m'ha demanat la paraula, ja s'ha expressat. (*Veus de fons.*)

No, ara els lliurarem a tots el grups l'informe i després es podran posicionar. La nota. (*Forta remor de veus.*)

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i set minuts i es reprèn a tres quarts de dotze i set minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió. (*Pausa.*) Reprenem la sessió.

Els donaré un torn de tres minuts perquè es pronuncien sobre si volen retirar les esmenes presentades. Començarem, de menor a major, pels grups que han presentat les esmenes.

En primer lloc, té tres minuts per a pronunciar-se la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Parlarà en nom de la CUP la senyora Anna Gabriel.

Anna Gabriel i Sabaté

Sí; molt bon dia a totes. En primer lloc, no sé si ens toca agrair aquesta nota informativa dels lletrats de la cambra, dels senyors Xavier Muro i Antoni Bayona; dir-los que gràcies per la nota, però no afegeix res de nou al que ja sabíem. Diu la nota que la votació i eventual aprovació de la disposició addicional i de l'esmena presentada en aquest cas pel Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent comportaria ignorar l'avertiment que ens fa el Tribunal Constitucional a partir de la Interlocutòria 24/2017.

Jo diria que no ignorem res, en som perfectament coneixedores. No ignorem, assumim. Assumim perfectament que el procés democràtic que volem engegar en aquest país contravé els límits que imposa el Tribunal Constitucional. Per tant,

quedem advertides, en som coneixedores, això no suposa cap límit per nosaltres; és més, suposa un rept.

Aquí la qüestió és què farà la majoria d'aquesta cambra parlamentària davant d'aquest advertiment, davant d'un tribunal constitucional que fa advertiments *penals* per fer política: us posareu del costat de la repressió, de la judicialització del Tribunal Constitucional, o us posareu de la banda d'aquelles que hem vingut a fer política? Nosaltres en aquesta cambra no hem vingut a guanyar-nos la vida, no hem vingut a saquejar l'erari públic, no hem vingut a fer un *modus vivendi* dels escons d'aquesta cambra; hem vingut a fer política i és el que estem disposades a fer. Ho hem dit moltes vegades i ho dèiem ahir: ho farem sense demanar permís i sense demanar perdó.

Moltes gràcies, lletrats, per haver contribuït a la democratització d'aquesta cambra.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Gabriel. A continuació es pronunciarà el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. En el seu nom parlarà el senyor Joan Coscubiela.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. Bé, hem llegit amb atenció la nota, que no és un informe, però que té els mateixos efectes, del lletrat major i del secretari general, i la primera cosa que volem plantejar és que crec sincerament que la Mesa hauria de tenir ben present els seus continguts. Crec que és bo, és bo que el Parlament es respecti a si mateix, que respecti el Consell de Garanties Estatutàries, que respecti els seus Serveis Jurídics, que tingui en compte les coses que se li diuen, perquè, al contrari, quan un es perd el respecte a si mateix, és difícil que el pugui demanar amb relació als altres.

En la mesura que, com és evident, aquesta nota no posa en dubte de cap de les maneres la possibilitat, ni des de cap punt de vista, de plantejar la nostra esmena, nosaltres la mantenim, com és lògic. Però, a més a més de que la mantenim, ja els diem que la nostra voluntat amb aquesta esmena era bastant evident, era mantenir el nostre compromís ferm amb el referèndum; en segon lloc, garantir que en el moment que es pugui celebrar hi han les partides oportunes per celebrar-lo, i, en tercer lloc, fer cas al Consell de Garanties Estatutàries, perquè, hi insisteixo, si nosaltres no respectem les institucions que creem, ningú ens respectarà a nosaltres.

Dit això, aquesta és l'enèsima vegada en què hi ha gent que impulsa al Parlament, imposa al Parlament, imposa, actes de suposada desobediència que, com vam dir ahir, com vaig dir ahir, un cop s'han aprovat es guarden en els calaixos i de moment només han tingut com a conseqüència risc d'inhabilitació de persones que no són precisament els que impulsen la desobediència, sinó que són altres.

Senyora presidenta, en nom del grup li volem dir una cosa: lògicament, tothom assumeix les seves responsabilitats, i això l'honra molt, a vostè, però necessitem la presidenta de presidenta, no de màrtir. (Alguns aplaudiments.) No pot ser –no pot ser–; un procés que requereix tenir un màrtir per poder avançar..., no ho pot fer bé. La preferim de presidenta que de màrtir. I, per tant, crec que faria vostè bé en salvar-se d'aquells que la volen tant que la volen abonyegar.

Gràcies.

La presidenta

A continuació es pronunciarà el senyor Jordi Turull, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Jordi Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, presidenta. Ho faig des d'aquí perquè porto diversos papers. Si no ens equivoquem, la situació és la següent: hi ha un informe del Consell de Garanties, que és preceptiu i no és vinculant; hi han unes notes dels lletrats del Parlament, que no són ni preceptives ni vinculants. I dic «notes dels lletrats» perquè vàrem anar a la Junta de Portaveus l'altre dia, en què es van suscitar les esmenes que havíem presentat, i tenim un informe del lletrat –que no sé què ha canviat en el món jurídic de dijous fins avui– que diu el següent, a les conclusions, eh?, diu: «El Consell de Garanties Estatutàries, quan declara que la redacció d'un determinat article és inconstitucional o antiestatutari..., no implica *per se* una recomanació de la seva supressió.» També diu a les conclusions que el test de congruència que ha de realitzar la Mesa

del Parlament no implica una anàlisi de si la redacció proposada impediria cap qüestionament de futur sobre la competència del marc normatiu. I acaba conclouent que les esmenes presentades, tant per Catalunya Sí que es Pot com per Junts pel Sí..., diu que superen el test de congruència, que és el requisit que demana el Reglament de Catalunya, en el sentit de que no s'aprecia mala fe ni abús, i, per tant, que es poden tramitar. Això és el que vàrem rebre com a nota jurídica el dijous.

Bé, situats aquí, com que això és el Parlament de Catalunya i no és una sala de vistes –que alguns la volen transformar en una sala de vistes–, nosaltres entenem que el Parlament de Catalunya, doncs, el que és és un òrgan i és una institució sobirana per prendre les seves decisions. I, a més a més, volem recordar la inviolabilitat dels diputats, que està recollida a l'Estatut, per garantir dos drets fonamentals: d'entrada, el de llibertat d'expressió, i, després, el de representació i participació ciutadana dels ciutadans de Catalunya. Per què? Perquè nosaltres els representem a ells. Si hi ha algú que intenta fer un aiguabarreig i intenta bloquejar a través del Govern central..., judicial, bloquejar el legislatiu, doncs, això salta pels aires la separació de poders.

Per això, nosaltres, davant d'aquesta tessitura i davant de que nosaltres hem vingut aquí amb un mandat molt clar dels ciutadans de Catalunya, perquè ens protegeix, en aquest sentit, els nostres drets com a diputats, nosaltres, abans de que es produís això, presidenta, havíem retirat la nostra esmena, perquè nosaltres creiem que en els pressupostos hem de ser conseqüents amb els nostres compromisos polítics. I els nostres compromisos polítics es diuen referèndum o referèndum. I per això nosaltres anunciem, perquè enteníem que estava més ben redactada, inclús, i quedava més clar, l'esmena presentada per Catalunya Sí que es Pot..., i per tant els hi votarem a favor la de Catalunya Sí que es Pot, i votarem a favor de l'esmena de la CUP - Crida Constituent.

Hi insisteixo, no vulguin barrejar les institucions; això és el Parlament de Catalunya, nosaltres representem els ciutadans de Catalunya, i, com hem dit moltes vegades, nosaltres som Junts pel Sí, no som junts perquè sí.

I, per tant, davant d'aquest dubte que se'ns planteja aquí, que no són vinculants, nosaltres triem defensar els nostres compromisos amb els ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Turull. El Govern es vol pronunciar?

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda (Oriol Junqueras i Vies)

Molt breument. El Govern ha presentat un projecte de llei, que està convençut que és la millor eina per servir els interessos de la societat catalana. Per tant, és evident que el Govern manté el seu projecte de llei, i, entre altres coses, també perquè el Govern del que està a favor és que siguin els diputats d'aquest Parlament en representació de la sobirania dels ciutadans de Catalunya els que puguin expressar lliurement la seva opinió a través dels seus vots; dos drets, el d'opinió i el del vot dels diputats, que són inviolables, com és ben sabut, entre altres coses perquè així ho garanteix l'Estatut d'autonomia, entre altres.

La presidenta

Gràcies, vicepresident. Ara es pronunciaran els grups que no han presentat esmenes. El senyor Carrizosa demana la paraula? *(Veus de fons.)* Sí.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señoras y señores diputados, ya lo ha dicho el señor Turull, lo dijo el Consell de Garanties Estatutàries: la disposició adicional 31 no es ni estatutaria ni constitucional. Se lo están diciendo los letrados de la cámara –lo reconoce usted–, se lo dicen los letrados de la cámara: esta disposición adicional que figura en el dictamen y las enmiendas que no alteran sustancialmente el contenido pueden incurrir en la prohibición del Tribunal Constitucional.

¿Y cuál es la respuesta de Junts pel Sí? Cargar contra los letrados de la cámara. Eso ha hecho usted, señor Turull, eso ha hecho usted. La misma persona que pedía

responsabilidades disciplinarias para los diputados que no se sumaban a la ponencia conjunta para modificar un reglamento para silenciar a la oposición está cargando contra los funcionarios jurídicos del Parlamento que le dicen aquello que usted no quiere oír. Eso es así.

La Mesa puede incurrir hoy en responsabilidades, y también el Gobierno que mantiene por primera vez un proyecto de ley que está incurriendo en la prohibición expresa, que no solamente afecta a los miembros de la Mesa, también afecta al Gobierno. El señor Junqueras se ha levantado y ha dicho que el Gobierno mantiene el proyecto de ley en los mismos términos sin modificar para nada la disposición adicional 31.

Yo creo –pero para eso están los tribunales; esto es una valoración política en este foro– que aquí podemos estar traspasando el Rubicón también por parte del Gobierno de Cataluña. Y lo lamentamos profundísimamente, desde Ciudadanos, que estén llevando ustedes a los catalanes al bloqueo de nuestras instituciones por su absoluta irresponsabilidad. Esto es el canto del cisne del *procés*.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Carrizosa. En representació del Grup Parlamentari Socialista... Senyor Espejo, per què em demana la paraula? –el seu grup ja ha intervingut.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Per una qüestió d'ordre, presidenta.

La presidenta

Si hi ha una qüestió d'ordre, en tot cas després, perquè..., que parlin tots els grups, i després, si hi ha una qüestió d'ordre, la fem. Però li recordo que el seu grup ja ha intervingut i que aquí estem en sessió plenària.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Sí, però és una qüestió d'ordre que tinc dret a formular com a diputat.

La presidenta

Digui, doncs, digui –digui.

José María Espejo-Saavedra Conesa

Bé; simplement..., comunicar que creo que es importante, pertinente y básicamente imprescindible que se reúna la Mesa para decidir sobre la tramitación que se le ha de dar al escrito que han presentado los Servicios Jurídicos de este Parlamento.

Y lo digo porque así lo dispone también el Reglamento de la cámara en el artículo 37.3, en concreto la letra e, que dice que es competencia de la Mesa decidir la tramitación de todos los escritos y los documentos de índole parlamentaria de acuerdo con las normas establecidas por este Reglamento.

En la medida en que es un escrito que está dirigido a la presidenta y a todos los miembros de la Mesa, por lo tanto, a la Mesa del Parlamento, la Mesa debe reunirse para decidir sobre la tramitación.

Es la cuestión de orden que quería exponer al Pleno.

Gracias.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Espejo, estem en sessió plenària, i vostè sap molt bé, perquè coneix el Reglament, que el Ple és l'òrgan suprem d'aquesta cambra. I quan estem en el Ple, la Mesa l'única funció que té és d'ordenar el debat, per tant..., estem en sessió plenària. Els membres de la Mesa es van reunir –es van reunir– i es van pronunciar sobre les esmenes, tots i cadascun, i consten en acta. La Mesa només es reuneix –només es reuneix– quan hi ha una qüestió de reinterpretar el Reglament. Per tant... (*Veus de fons.*) I no és el cas. Per tant, els hem lliurat la nota; tots els grups s'han pogut pronunciar, i ara continuem amb la sessió plenària.

En representació del Grup Parlamentari... Senyor Santi Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Sí; senyora presidenta. D'acord amb l'article 88.1 del Reglament, per una crida a l'observança del Reglament. I, en aquest sentit, crido la presidenta a l'observança dels articles 37.3, apartat *d*, apartat *e*, i de l'article 39.1.

Aprofito per recordar que l'article 88.1, que preveu la crida a l'observança del Reglament, demana que es consulti la Mesa abans de pronunciar-se.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Rodríguez, la nota s'ha presentat quan el Ple ja estava reunit i..., ho repeteixo, quan el Ple ja estava reunit, i el Ple és l'òrgan suprem de la cambra. S'ha presentat quan el Ple ja estava reunit. La Mesa, quan el Ple està reunit, només té..., només ha d'organitzar el debat, l'hi repeteixo. Sí, és així, això és el que diu el Reglament.

Qui parlarà en representació del Grup Parlamentari Socialista? *(Santi Rodríguez i Serra intervé sense fer ús del micròfon.)* No, a veure, aquí no estem tractant cap tema de Reglament, senyor Rodríguez. Si fos un tema de Reglament, la Mesa es podria reunir. Això no és un tema del Reglament; no. *(Remor de veus.)* No és un tema del Reglament; no. No. No és un tema de Reglament.

En tot cas, si es vol pronunciar vostè en nom del seu grup, endavant.

Santi Rodríguez i Serra

Demana la lectura de l'article 88.1, presidenta. Si vol, el llegeixo jo mateix, però demana que fos...

La presidenta

Si vol utilitzar el seu torn dels tres minuts per llegir...

(Remor de veus.)

Santi Rodríguez i Serra

No. Escolti'm, és una qüestió... No és una intervenció, li estic demanant a la presidenta del Parlament una crida a l'observança del Reglament, que és una qüestió perfectament prevista que, fins al dia d'avui...

La presidenta

Això ja l'hi he respost, senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

...en trenta anys i escaig sempre que s'ha demanat s'ha donat compliment... No, però és que vostè em dona resposta, però jo li dic que l'article 88.1 preveu que, abans de que vostè em doni la resposta, es consulti la Mesa. I és el que li estem demanant, que per resoldre aquesta qüestió d'ordre que li estem plantejant, consulti la Mesa del Parlament.

(Veus de fons.)

La presidenta

La nota s'ha presentat, ho repeteixo, quan el Ple estava constituït, i el Ple... *(Veus de fons.)* Ho sento –ho sento–, senyor Rodríguez. Qui parlarà en nom del seu grup? *(Pausa.)* Si vol parlar vostè, parli vostè. Quin diputat parlarà en nom del Grup Parlamentari Popular? *(Remor de veus.)* Vol parlar vostè? *(Pausa.)* Sí. Té els tres minuts.

(David Pérez Ibáñez demana per parlar.) Senyor David Pérez, després ja parlarà vostè. *(Remor de veus.)* Tothom parlarà, no pateixi.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. I mai m'hauria pensat que aquesta paraula de cortesia, de «gràcies», tindria mai tant significat com té ara, en aquest moment; perquè, a vegades, segons qui demana segons què en aquest Parlament té més facilitats que no pas quan ho fan d'altres.

I, en aquest sentit, em permeto començar aquesta intervenció per posicionar-nos sobre el tema que ens competeix recordant que, per dues vegades ja en aquesta legislatura, el Tribunal Constitucional –aquell que alguns no volen reconèixer– ha reconegut que s'han vulnerat drets dels diputats i diputades dels grups de l'oposició d'aquest Parlament. I ens fa la impressió que darrerament aquesta vulneració de drets s'està repro-

duint massa sovintejadament. Per tant, demano –demano– que es respectin els drets de tots els diputats i diputades d'aquest Parlament. (*Aplaudiments.*)

Entrant en el tema que ens ocupa, deia un diputat: «Hi ha un dictamen del Consell de Garanties Estatutàries que no és vinculant. Hi ha una nota del secretari general i del lletrat major» –que sembla haver molestat molt– «però que tampoc és vinculant.» Els hi recordem, per si no han escoltat perfectament la nota del lletrat major i del secretari general –ja no els dic que escoltin els diputats de l'oposició–: hi ha una sentència del Tribunal Constitucional que sí que és vinculant.

Escolti'm, que no els hi agrada tant, la resolució de la Comissió de Venècia? Llegeixin-se-la! Llegeixin-se-la!; especialment allà on diu que les sentències dels tribunals constitucionals s'han de complir. Que no els hi han donat, aquest paràgraf? (*Aplaudiments.*) No els hi han donat? Se l'han saltat? O és que només llegeixen allò que a vostès els agrada? Tenen una capacitat de lectura molt selectiva.

Creiem imprescindible expressar, en nom del nostre grup parlamentari, el nostre respecte als lletrats del Parlament. (*Aplaudiments.*) Trobem absolutament intolerable –trobem absolutament intolerable– que s'aprofiti la paraula pública i la projecció pública dels escons com a representants dels catalans i les catalanes per menysprear la tasca dels lletrats del Parlament. Compartirem més o compartirem menys la seva tasca, les seves opinions, però nosaltres les respectem. Que ningú erri amb les responsabilitats del que fem i del que ens passa. Les responsabilitats no són ni dels lletrats ni de l'oposició ni del Tribunal Constitucional. La responsabilitat del que passa i les conseqüències del que passa són únicament i exclusivament d'aquells que provoquen que passi el que passa.

Si des de la política hi ha qui diu que no vol privilegis, tampoc no pot ser un privilegi que els polítics ignorem les lleis. I això, aquest privilegi, és el que avui alguns esgrimixen per tal d'exercir el que diuen que és la seva democràcia.

I acabo recordant una cosa que és molt òbvia, però semblen haver ignorat: precisament, en democràcia les lleis es compleixen. I la gran virtut de la democràcia és que també democràticament es canvien. Els que forcen les lleis per saltar-se-les és que no són demòcrates.

Gràcies, presidenta.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Pérez, vostè parlarà en nom del Grup Parlamentari Socialista?

David Pérez Ibáñez

No, senyora presidenta. Parlarà en nom del meu grup el senyor Miquel Iceta.

La presidenta

Doncs, per què em demana la paraula?

David Pérez Ibáñez

Per una qüestió d'ordre, ràpidament, com ha fet el senyor Espejo. Efectivament, la nota que ens han portat els lletrats canvia el criteri, que no teníem en disposició a la Mesa quan vam prendre la decisió sobre les esmenes que es porten en aquest Parlament.

És en aquest sentit que aquesta nota posa en rellevància una sèrie d'informacions que en aquell moment no teníem. I és en aquest sentit que nosaltres li demanem que puguem tornar a reunir la Mesa del Parlament, com ha fet també el representant de Ciutadans; analitzem la nota que han fet els lletrats, que jo crec que des d'algun punt de vista pot concloure algun tipus d'error, en el sentit de que, per exemple, no entenem com es podria convertir en una addició al text l'esmena que presenta el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

I el que li sol·licitem és un recés –una vegada més–, que ens puguem reunir la Mesa, analitzem aquesta nota... I jo ja anuncio que el que faria, en aquesta reunió, és demanar un informe als lletrats, perquè del que estem parlant és molt rellevant. Estem parlant d'un possible, segons aquesta nota, incompliment de la interlocutòria del Tribunal Constitucional. Amb el deure que tenim tots nosaltres d'impedir i paralitzar qualsevol iniciativa en aquesta direcció..., i la tenim els membres de la Mesa, fonamentalment. I és en aquest sentit, senyora presidenta, que li prego que suspenguem el Ple, ens reunim

la Mesa i, a partir d'aquí, prenguem una decisió. Perquè jo el que... –acabo ja–, la situació que trio és precisament la del sentit comú.

Moltes gràcies, senyora presidenta.
(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Pérez, ja li he respost al senyor Espejo. Això, ja l'hi he respost. La Mesa –i vostè– es va pronunciar sobre aquestes esmenes i consta en acta. (*Veus de fons.*) Ho sento. Ja... Vostès saben perfectament que es van pronunciar i sabien perfectament i coneixien aquesta situació.

Per tant, ara, si vol, té la paraula el senyor Iceta en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Miquel Iceta i Llorens

Moltes gràcies, senyora presidenta. I gairebé li demano disculpes per reiterar un argument que vostè no reconeix o no accepta. Però, des del nostre punt de vista, aquesta nota dels lletrats el que posa en qüestió és la decisió de la Mesa d'haver admès a tràmit determinades esmenes. Ens agradi o no. Jo la diferència –i perdoni'm–, com que no tinc formació jurídica, entre «nota», «escrit», «informe», se m'escapa. Però el que sí que sé és que avui tots els diputats d'aquesta cambra saben que els dos lletrats més importants de la cambra diuen que hi han esmenes que no haurien hagut de ser admeses a tràmit, precisament per no ser congruents amb el dictamen unànim del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya. Per tant, que no és...

Efectivament, però, llavors, és el següent pas. Nosaltres volem defensar el criteri del Consell de Garanties Estatutàries i anirem fins al final. Perquè nosaltres volem defensar el funcionament correcte de les institucions catalanes i no volem sota cap mena de concepte posar en risc el que ha estat durant molts anys, des de l'Estatut del 79 ençà, la garantia de la democràcia en el nostre país.

Tots sabem el que estem a punt de fer. Potser se'ns escapa algun matís jurídic, però tots sabem el que estem a punt de fer. Estem a punt d'incorporar en uns pressupostos de la Generalitat de Catalunya les previsions per fer un referèndum sobre el qual la Generalitat no té competències. I cap de les –amb perdó de l'expressió no gaire nostrada– *coletillas* que hi posem, no arreglen el problema de fons.

Cap de les esmenes presentades. La de la CUP, i els hi hem de reconèixer, ben clarament; perquè ells defensen i elles defensen un determinat criteri en el qual el que hagi opinat el Tribunal Constitucional, el que estableixi la Constitució espanyola o fins i tot l'Estatut, no és rellevant. Però per als que diem que sí que ho és, crec que no podem desatendre el dictamen, ho torno a repetir, unànim del Consell de Garanties Estatutàries.

I, per tant, nosaltres demanaríem tenir no una nota, no un escrit, sinó un informe dels lletrats sobre el tema més rellevant que votarà aquest Parlament des de la seva recuperació l'any 80. I voldríem també tenir la garantia de que fem les coses bé. Perquè nosaltres si hi ha una nota, escrit o informe dels Serveis Jurídics del Parlament que ens diuen que una cosa no es pot votar, senyora presidenta, no la votarem. I voldríem estar segurs de què estem fent. I jo crec que és un dret de qualsevol diputat i de tots els grups parlamentaris demanar l'auxili lletrat jurídic de la cambra.

I, per tant, crec que en aquest moments la reunió de la Mesa, la sollicitud d'un informe jurídic amb tots els ets i uts sobre aquesta qüestió és absolutament imprescindible.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyora Gabriel, per què em demana la paraula?

Anna Gabriel i Sabaté

Per una qüestió d'ordre.

La presidenta

Endavant. Trenta segons.

Anna Gabriel i Sabaté

Perquè diferents grups s'han manifestat entorn la idoneïtat de que es reunís la Mesa o no, o que hi hagués més informes jurídics. Mirin, nosaltres no necessitem ni que es

reuneixi la Mesa, ni més informes jurídics. Jo crec que això no ho necessita absolutament ningú. (*Remor de veus.*) El que passa, que hi ha forces polítiques que no en tenen prou amb els advertiments...

La presidenta

Silenci, si us plau.

Anna Gabriel i Sabaté

...del Tribunal Constitucional i necessitarien, doncs, que en lloc de debatre políticament, potser no estan segurs dels seus arguments, perdéssim el temps en altres qüestions.

Sembla que prevalen més els drets dels diputats i dels lletrats que el del 80 per cent de la població, que demana poder exercir el dret a l'autodeterminació votant en un referèndum. (*Aplaudiments.*) Els fa tanta por –els fa tanta por– el procés democratitzador d'aquest país perquè vostès poden perdre els seus privilegis, perquè vostès...

La presidenta

Senyora Gabriel...

Anna Gabriel i Sabaté

...que descendeixen directament...

La presidenta

...això no és una qüestió d'ordre.

Gràcies.

Anna Gabriel i Sabaté

...del dret...

La presidenta

Continuem amb la sessió. (*Anna Gabriel i Sabaté demana per parlar.*) Serà una qüestió d'ordre, senyora Gabriel?

Anna Gabriel i Sabaté

Sí.

La presidenta

Doncs, trenta segons.

Anna Gabriel i Sabaté

És una qüestió d'ordre perquè la resta de grups han baixat al faristol, han utilitzat el temps i s'han excedit en els seus drets, i em sembla, tothom coincideix a dir, que és una qüestió absolutament rellevant. Per tant, sí que ens sembla important acabar d'argumentar el nostre argument vinculat a aquesta qüestió d'ordre.

El referèndum, que és del que parla aquesta disposició addicional 31, és un compromís de la majoria d'aquest país. I nosaltres estem amb la majoria d'aquest país i no amb els drets de determinades diputades.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Em sap molt greu, senyora Gabriel, però això no és una qüestió d'ordre, no pot continuar. Em sap molt greu, no és una qüestió d'ordre. (*Veus de «Molt bé!». Joan Coscubiela Conesa demana per parlar.*) Senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, presidenta. No sé si a aquestes alçades...

La presidenta

Per què em demana la paraula? (*Remor de veus i rialles.*) El seu grup ja s'ha pronunciat...

Joan Coscubiela Conesa

Per una qüestió d'ordre, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Joan Coscubiela Conesa

S'ha fixat vostè que no m'ha dit...?

La presidenta

Ho ha fet molt bé, senyor Coscubiela...

Joan Coscubiela Conesa

S'ha fixat vostè que no...?

La presidenta

Trenta segons.

Joan Coscubiela Conesa

Bé, és igual... (*el diputat riu*), deixem-ho estar. Dic: no sé si a aquestes alçades es pot incorporar una mica de sentit comú en aquest tema. Els que són membres de la Junta de Portaveus ja saben que un servidor va intentar plantejar aquest tema a junta de portaveus, precisament, perquè no es produís aquesta circumstància d'aquest espectacle aquí, i malauradament no va ser possible.

Deixin-me dir-los només una cosa, senyora presidenta: el nostre grup creu, un servidor creu que els que li estan demanant que aquest és un tema nou, després de la nota que han presentat, de contingut jurídic, els Serveis Jurídics de la cambra, el lletrat major i el secretari general, justifica de sobres l'actuació de la Mesa, la intervenció de la Mesa, tenen raó. I, per tant, jo vull que quedi constància d'això. Però deixin-me que els digui una cosa, senyora presidenta: vostè no pot dir que, un cop ha començat el Ple, el Ple és sobirà, i després decidir només vostè...

La presidenta

Senyor Coscubiela, això tampoc és una qüestió d'ordre...

Joan Coscubiela Conesa

No..., sí, sí...

La presidenta

No.

Joan Coscubiela Conesa

Seria sobirà si vostè ens deixés decidir al conjunt del Ple sobre si s'ha de convocar la Mesa o no. Però vostè diu: «No, la Mesa, no. El Ple és sobirà. Però ho decideixo jo.» (*Forta remor de veus.*) Estem entrant en una dinàmica en la que és esperpèntic... (*Aplaudiments.*) Miri, hi ha una cosa...

La presidenta

Senyor Coscubiela, fins ara la Mesa no la convoca el Ple...

Joan Coscubiela Conesa

D'acord.

La presidenta

...la convoca la presidenta.

Joan Coscubiela Conesa

Crec intuir per què vostè assumeix tota la responsabilitat d'aquest acte. I ho crec intuir, i pot ser perfectament lògic i entenedor, però...

La presidenta

Senyor Coscubiela, no és una qüestió d'ordre.

Joan Coscubiela Conesa

...no pot ser sobre els drets dels diputats i diputades...

La presidenta

No és una qüestió d'ordre.

Joan Coscubiela Conesa

Bé. Sabia que el sentit comú no prevaldria.

Gràcies.

La presidenta.

Gràcies, senyor Coscubiela.

Bé, continuarem amb la sessió plenària i anem a procedir a les votacions, l'ordenació de les votacions del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017. Abans de començar amb les votacions, els informo com procedirem a ordenar-les. En primer lloc, votarem les esmenes reservades corresponents a l'estat de despeses del Projecte de Llei de pressupostos. En segon lloc, votarem les esmenes reservades al text articulat. En tercer lloc, votarem les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. *(Remor de veus.)* Encara estic llegint... En quart lloc, votarem les esmenes transaccionals. En cinquè lloc, votarem el text del dictamen del projecte de llei.

I ara sí que cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula? *(Pausa.)* No el sento.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, per una qüestió d'ordre, presidenta.

La presidenta

Digui'm.

Santi Rodríguez i Serra

D'acord amb l'article 35.2 del Reglament, el nostre grup parlamentari sollicita la convocatòria urgent d'una junta de portaveus.

(Remor de veus. Pausa.)

La presidenta

Senyora Granados, per què em demana la paraula?

Eva Granados Galiano

També, en el mateix sentit que el Grup Popular, per demanar una reunió de la Junta de Portaveus, presidenta.

(Forta remor de veus. Aplaudiments.)

La presidenta

Hem cridat a votació. Em sap molt greu, però ho hem estat consultant, i hem cridat a votació. *(Forta remor de veus.)* Ho sento. *(Persisteix la remor de veus.)* Es convocarà la Junta de Portaveus després de la sessió, però no ara. No interrompem la sessió, que estem cridant a votació. *(Algú diu: «Està obligada a contestar.»)* I em sembla que estic contestant, no? Estic dient que es convocarà la Junta de Portaveus després de la votació; però ara hem cridat ja a votació.

Senyora Marta Rovira, per què em demana la paraula?

Marta Rovira i Vergés

Per una qüestió d'ordre, per llegir l'article 91. Diu: «Votacions. Les votacions no es poden interrompre per cap raó...» *(Remor de veus.)* «Mentre tenen lloc, el president no concedeix la paraula i cap diputat no pot entrar ni sortir del Saló de Sessions o de la sala on es fan.» Crec que el timbre indica l'inici d'una votació.

Per tant, demanaria que procedim a la votació.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A veure, anem a començar les votacions. *(Remor de veus.)* Hem cridat a votació i hem dit: «Cridem a votació.» *(Forta remor de veus.)* Per tant, anem a iniciar les votacions. Després convocaré la Junta de Portaveus. Ho sento.

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.) Senyor Carrizosa, per què em...? Poden estar demanant la paraula tota l'estona, però hem cridat a votació. *(Forta remor de veus.)*

Carlos Carrizosa Torres

Señora...

La presidenta

Digui, trenta segons.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, señora presidenta; por una cuestión de orden. Primero: creo que en un parlamento podemos expresarnos todos los grupos parlamentarios. ¿O no? ¿O solo pueden hablar algunos?

(Aplaudiments.)

La presidenta

I s'han expressat, senyor Carrizosa, s'han expressat. Tots.

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta, quería pedir, como mis compañeros, la convocatoria de la Junta de Portavoces. Y, como usted ya ha adelantado su criterio, que es que las votaciones han empezado, yo lo que quiero ahora discutirle es que las votaciones hayan empezado, porque aquí no ha empezado a votar nadie.

(Aplaudiments.)

La presidenta

No, però hem cridat a votació, hem cridat a votació...

Carlos Carrizosa Torres

Las votaciones como tales no han comenzado, señora presidenta. Y por eso creo que era el momento oportuno para celebrar la Junta de Portavoces que se le solicita.

La presidenta

I la convocaré, tal com diu el Reglament, la convocaré, la Junta de Portaveus, però enlloc diu que hagi de ser en el moment que es demana...

Carlos Carrizosa Torres

Vostè ha cridat a votació però no ha dit: «S'inicia la votació», això no ho ha dit...

(Santi Rodríguez i Serra i Eva Granados Galiano demanen per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Carlos Carrizosa Torres

...per tant, no ha començat la votació.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyora Granados...

Eva Granados Galiano

Per una qüestió d'ordre, presidenta. Nosaltres entenem que en el moment..., cridava a votació, però li ha donat la paraula al senyor Santi Rodríguez i, per tant, ha suspès la votació. I, per tant, l'hi hem demanat tal com diu el Reglament.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Santi Rodríguez... –senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, presidenta. Jo hauria entès que vostè m'hagués preguntat per quin motiu demanàvem la convocatòria de la Junta de Portaveus, que hauria sigut el lògic, i jo li hauria explicat que el motiu de la convocatòria urgent de la Junta de Portaveus és precisament amb relació a la votació que vostè vol començar ara. Per tant, és imprescindible que, si donem compliment al Reglament, la Junta de Portaveus es convoqui abans de la votació que vostè vol començar.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Rodríguez, enlloc diu que s'hagi d'interrompre el Ple, enlloc diu, el Reglament, per fer una junta de portaveus. I jo he començat a llegir fins i tot el guió de la votació. He cridat a votació i he començat a llegir.

Per tant, anem a procedir a la votació.

En primer lloc, votarem..., la votació primera va de l'esmena..., comença amb l'esmena 1 i acaba amb l'esmena número 15. O sigui, votació primera: esmena 1 i acaba en la 15.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions.

A continuació votarem..., la votació número 2 comença amb l'esmena número 16 i acaba amb l'esmena 144.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació la votació número 3 comença amb l'esmena número 6 i acaba en l'esmena 161.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 87 en contra i 10 abstencions.

A continuació la votació número 4 comença amb l'esmena 26 i acaba amb l'esmena 160.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 87 en contra i 21 abstencions.

A continuació farem la votació número 5..., no, perdó, no es fa la votació número 5, perquè l'esmena 129 ha estat objecte de transacció. Per tant, passarem a la votació número 6, que és l'esmena 131.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 34 vots a favor, 89 en contra i 9 abstencions.

A continuació farem..., no es fa la votació número 7, perquè l'esmena 133 ha estat objecte de transacció. Per tant, farem la votació número 8, que és l'esmena 94.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 98 en contra i 16 abstencions.

A continuació farem la votació número 9, que és l'esmena 93.

Comença la votació.

L'esmena 93 ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 98 en contra i 26 abstencions.

A continuació farem la votació número 10, que és l'esmena 41, perquè l'esmena 166 és objecte de transacció.

Per tant, comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 88 en contra i 35 abstencions.

No es fa la votació número 11, perquè l'esmena 39 ha estat objecte de transacció. Per tant, ara passarem a la votació número 12, que és l'esmena 182, perquè l'esmena 81 també és objecte de transacció.

Per tant, comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 73 en contra i 51 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 46 i 47.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 62 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 14, que comença amb l'esmena número 23 i acaba amb l'esmena 185.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 45.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 16, que és l'esmena 122.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 17, que són les esmenes 102 i 138.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 34 vots a favor, 99 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 18, que és l'esmena 78.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 107 en contra i cap abstenció.

La votació número 19 comença amb l'esmena 27 i acaba amb l'esmena 135.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 97 en contra i 11 abstencions.

A continuació farem la votació número 20, que comença amb l'esmena 100 i acaba amb la 148.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 34 vots a favor, 89 en contra i 10 abstencions.

A continuació farem la votació número 21, que és l'esmena 123.

Comença la votació.

L'esmena 123 ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 73 en contra i 16 abstencions.

A continuació la votació número 22, que són les esmenes 75 i 117.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 81 en contra i 16 abstencions.

A continuació la votació número 23, que comença amb l'esmena 25 i acaba amb l'esmena 172.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 81 en contra i 27 abstencions.

A continuació la votació número 24, que és l'esmena 21.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 122 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 25, que són les esmenes 22 i 60.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 124 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 26, que són les esmenes 58, 72 i 158.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 114 en contra i 10 abstencions.

A continuació la votació número 27, que és l'esmena 53.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 98 en contra i 26 abstencions.

La votació número 28, que és l'esmena 177.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 81 en contra i 26 abstencions.

A continuació farem la votació 29, que són les esmenes 37 i 139.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 88 en contra i 25 abstencions.

La votació número 30 és l'esmena 54.

Comença la votació.

L'esmena 54 ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 99 en contra i 25 abstencions.

A continuació la votació 31, que són les esmenes 12 i 13.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 11 vots a favor, 87 en contra i 35 abstencions.

A continuació farem la votació número 32, que comença amb l'esmena 40 i acaba amb l'esmena 169.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 89 en contra i 35 abstencions.

A continuació farem la votació número 33, que és l'esmena 176.

Comença la votació.

L'esmena 176 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 71 en contra i 41 abstencions.

La votació número 34, que és l'esmena 113.

Comença la votació.

L'esmena 113 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 73 en contra i 41 abstencions.

A continuació farem la votació número 35, que són les esmenes 173, 174 i 175.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 71 en contra i 52 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 178.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 81 en contra i 41 abstencions.

La votació número 37, que és l'esmena 183.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 62 en contra i 51 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 149.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 73 en contra i 51 abstencions.

A continuació farem la votació número 39, que és la resta de l'estat de despeses.

Comença la votació.

La resta de les esmenes han estat aprovades per 88 vots a favor, 38 en contra i 7 abstencions.

(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Ara ve la votació d'un parell d'esmenes, però demanariem la lectura de l'esmena 442.

La presidenta

D'acord. De l'articulat? *(Pausa.)* Demana la votació de l'esmena, lectura de l'esmena, però és de l'esmena de l'articulat? *(Pausa.)*

Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?

Carlos Carrizosa Torres

Només per deixar constància de que hem patit un error a la votació 39 i que volíem votar que no.

La presidenta

Senyor Rodríguez, li sembla que continuem amb la votació i quan trobem l'esmena farem la lectura? *(Pausa.)* D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, continuem amb la votació.

Anem a votar l'articulat. No es fa la votació número 1 perquè l'esmena 97 ha estat objecte de transacció.

Farem la votació número 2, que són les esmenes 442, 466 i 1698.

Comença la votació.

Para la votació, parem la votació. Interrompre votació. *(Veus de fons.)* D'acord. Sí... –sí, sí–, aquesta la deixem per al final, que es queda la primera... Que m'ha demanat el senyor Rodríguez la lectura de l'esmena 442; per tant, la deixem per al final, i continuem. Per tant, aquesta votació no es fa.

Continuem amb la votació número 3, que comença amb l'esmena 66 i acaba amb l'esmena 2226. D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 62 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació 3 bis, que és l'esmena 404.

Comença la votació.

L'esmena 404 ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 4, que comença amb l'esmena 114 i acaba amb la 2041.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 60 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 5, que són les esmenes 124, 1658 i 2104.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 73 en contra i 9 abstencions.

Votació número 6, l'esmena 1671.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

La votació número 7 comença amb l'esmena 79 i acaba amb l'esmena 2157.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 60 vots a favor, 62 en contra i 11 abstencions.

Votació número 8, que comença amb l'esmena 778 i acaba amb l'esmena 2141.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 62 en contra i 20 abstencions.

La votació número 9, que són les esmenes 647 i 968.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 49 vots a favor, 71 en contra i 11 abstencions.

Votació número 10: esmenes 1057, 1215 i 1235.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 52 vots a favor, 72 en contra i 9 abstencions.
Votació número 11; comença amb l'esmena 140 i acaba amb la 2222.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 53 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.
A continuació farem la votació número 12, que comença amb l'esmena 661 i acaba amb la 2134.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 52 vots a favor, 62 en contra i 19 abstencions.
A continuació farem la votació número 13, que comença amb l'esmena 69 i acaba amb l'esmena 2159.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 52 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 1521.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 41 vots a favor, 62 en contra i 30 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 45.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 55 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.
A continuació la votació número 16, que són les esmenes 1326 i 1894.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 78 en contra i 9 abstencions.
A continuació farem la votació número 17, que són les esmenes 1624, 2198 i 2200.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.
A continuació la votació número 18, que és l'esmena 1414.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.
A continuació farem la votació número 19, que comença amb l'esmena 57 i acaba amb l'esmena 2184.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.
La votació número 20, que comença amb l'esmena número 60 i acaba amb la 64.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 97 en contra i 11 abstencions.
A continuació farem la votació número 21, que comença amb l'esmena 847 i acaba amb l'esmena 1909.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 62 en contra i 25 abstencions.
A continuació farem la votació número 22, que comença amb l'esmena 233 i acaba amb l'esmena 2175.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 71 en contra i 16 abstencions.
Votació número 23, l'esmena 2142.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 62 en contra i 36 abstencions.
A continuació la votació número 24, que comença amb l'esmena 231 i acaba amb l'esmena 2217.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 81 en contra i 16 abstencions.
A continuació farem la votació número 25, que comença amb l'esmena 55 i acaba amb l'esmena 2216.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions.
A continuació farem la votació 26, que comença amb l'esmena 2206 i acaba amb la 2209.
Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 81 en contra i 26 abstencions.

A continuació farem la votació número 27, que és l'esmena 1806.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 46 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena número 102.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 37 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

La votació número 29 comença amb l'esmena 46 i acaba amb l'esmena 570.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena número 1610.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 146.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 96 en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 2129.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 657.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 87 en contra i 10 abstencions.

Per què em demana la paraula, senyor Coscubiela?

Joan Coscubiela Conesa

Per demanar que abans de votar l'esmena 537 es procedeixi a la seva lectura, si us plau.

La presidenta

Si els sembla... (*Veus de fons. Pausa.*) Procedirem a la lectura..., aprofitarem i farem la lectura de les dues esmenes. És a dir, llegirem ara, en aquest moment, llegirem l'esmena que ens ha demanat el senyor Santi Rodríguez i procedirem a la votació, i després llegirem l'esmena que ens ha demanat el senyor Coscubiela i procedirem a la votació.

Per tant, ara llegim l'esmena que ens ha demanat el Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

El vicepresident primer

«Esmena 442, del Grup Parlamentari Socialista, d'addició d'una nova disposició addicional.

»Ensenyament.

»El Govern, dins de les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha de garantir la inversió necessària per a portar a terme el projecte executiu de l'Escola Institut Mediterrània de Viladecans, Baix Llobregat.»

La presidenta

A continuació procedirem a la votació de les esmenes 442, 466 i 1698, que és la votació número 2 de l'articulat.

Comença la votació.

Les esmenes han estat acceptades per 71 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

(*Aplaudiments.*)

A continuació procedirem a la lectura de l'esmena 537, que ens ha demanat el senyor Joan Coscubiela.

El vicepresident primer

«Esmena 537, d'addició, Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

»Ensenyament.

»El Govern, dins de les previsions pressupostàries per al 2017, retirarà la partida dels concerts de les escoles que segreguen alumnes per sexe, atès que no compleixen un dels principis rectors de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació de Catalunya.»

La presidenta

Gràcies, vicepresident.
Ara procedirem, doncs, a la votació de l'esmena 537.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 72 en contra i 25 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 48, 90 i 1935.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 114 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem l'esmena 1950.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 121 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem les esmenes 572 i 1931.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 114 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 89, 99 i 568.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 98 en contra i 16 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 917.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 86 en contra i 27 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 571.
Comença la votació.
L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 98 en contra i 16 abstencions.
A continuació farem la votació número 41, que va de l'esmena 44 fins a la 2078.
Comença la votació.
Les esmenes han estat aprovades per 46 vots a favor, 62 en contra i 25 abstencions.
A continuació votarem, farem... (*Veus de fons.*) És rebutjada, perdó; són prou intel·ligents per a entendre-ho. (*Remor de veus.*) Disculpin.
A continuació farem la votació número 42, que comença amb l'esmena número 24 i acaba amb l'esmena 1908.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 37 vots a favor, 62 en contra i 34 abstencions.
A continuació farem la votació número 43, que comença amb l'esmena 101 i acaba amb la 2178.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 37 vots a favor, 71 en contra i 25 abstencions.
A continuació farem la votació número 44, que comença amb l'esmena 112 i acaba amb l'esmena 2158.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 73 en contra i 25 abstencions.
A continuació farem la votació número 45, que són les esmenes 2, 157 i 862.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 62 en contra i 36 abstencions.
La votació número 46, que són les esmenes 1407 i 1408.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 71 en contra i 36 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 225 i 226.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 81 en contra i 25 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 1056 i 1069.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 62 en contra i 44 abstencions.
La votació número 49, que són les esmenes 227 i 1471.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 71 en contra i 35 abstencions.
La votació número 50, que són les esmenes 1470 i 1966.
Comença la votació.
Les esmenes han estat rebutjades per 21 vots a favor, 87 en contra i 26 abstencions.

A continuació farem la votació número 51, que són les esmenes 2086, 2087 i 2088.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 88 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 250.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 97 en contra i 25 abstencions.

A continuació farem la votació 53, que són les esmenes 1469, 1473 i 2097.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 11 vots a favor, 87 en contra i 34 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 213 i 1923.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 30 vots a favor, 62 en contra i 41 abstencions.

La votació número 55, que comença amb l'esmena 93 i acaba amb l'esmena 2219, perquè l'esmena 92 és objecte de transacció.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 73 en contra i 41 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 1617.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 81 en contra i 41 abstencions.

A continuació farem... (*Veus de fons.*) Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

Per demanar la lectura de l'esmena que se sotmetrà a votació tot seguit.

La presidenta

2223. (*Veus de fons.*) És que és una esmena de supressió... (*Remor de veus.*) I suprimix tot el text. (*Pausa.*) Ja la llegirà el vicepresident.

El vicepresident primer

Bé, l'esmena 2223, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és de supressió de la disposició addicional trenta-unena. I ja està. (*Rialles.*)

La presidenta

Passem a la votació 57, que és l'esmena 2223.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 76.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 2181.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 95.

Comença la votació... (*Veus de fons.*) Interrompo la votació. Sí? (*Veus de fons.*) La senyora Gabriel m'està demanant la paraula.

Per què em demana la paraula, senyora Gabriel?

Anna Gabriel i Sabaté

Per demanar lectura de l'esmena.

La presidenta

Noranta-cinc. (*Veus de fons.*)

El vicepresident primer

«Esmena 95, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, de supressió d'una part de la disposició addicional trenta-unena.

»Economia i Hisenda.

»Trenta-unena. Mesures en matèria d'organització i gestió del procés referendari.

»El Govern, dins de les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha d'habilitar les partides per garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al procés referendari sobre el futur polític de Catalunya.»

La presidenta

Passem ara a la votació de l'esmena 95.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada (*aplaudiments*) per 72 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

A continuació passarem a votar les esmenes subsegüents al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries.

La votació número 1 és l'esmena subsegüent 1, del Grup Parlamentari Socialista.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena número 2, que és esmena subsegüent del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena número 3, que és l'esmena subsegüent del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena subsegüent del Grup Parlamentari de Ciutadans.

(*Veus de fons.*)

Per què em demana la paraula, senyor Carrizosa?

Carlos Carrizosa Torres

Per demanar lectura de l'esmena.

La presidenta

D'aquesta?

Carlos Carrizosa Torres

Sí.

La presidenta

D'acord. El vicepresident la llegirà. Votació número 4, esmena subsegüent 2, del Grup Parlamentari...

El vicepresident primer

Esmena 2, Grup Parlamentari de Ciutadans, d'addició d'una nova disposició addicional.

«Disposició addicional.

»De conformitat amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya 2/2017, es modifica la denominació de les partides pressupostàries GO01.132.227.004, DD01.132.227.004 i DD01.132.227.015, que passen a tenir la següent denominació: la 132.227.0004, "Processos electorals i consultes populars no referendàries"; la 132.227.004, DD01, "Processos electorals i consultes populars no referendàries", i, finalment, la 132.227.015, "Processos de participació ciutadana no referendaris".»

La presidenta

Continuem amb la votació.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació la votació número 5, que és l'esmena subsegüent 3 del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Comença la votació.

Senyor Carrizosa, hem d'interrompre la votació? (*Veus de fons.*)

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 96 en contra i 1 abstenció.

Ara em demana la paraula. Endavant. Per què em demana la paraula, senyor Carrizosa?

Carlos Carrizosa Torres

Sí, per demanar que es llegeixi també, si us plau, l'esmena 4 de Ciutadans, aquesta que votarem ara.

La presidenta

Que és la votació 6, esmena 4.

Carlos Carrizosa Torres

Sí.

La presidenta

D'acord. Molt bé. *(Veus de fons.)*

El vicepresident primer

«Esmena 4, d'addició d'una nova disposició addicional.

»Disposició addicional.

»De conformitat amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya 2/2017, la partida denominada "Fons de contingència" haurà de dotar pressupostàriament només aquelles necessitats que haguessin estat imprevisibles, inajornables i no discrecionals en el moment inicial d'aprovació del pressupost. En tot cas, les normes i actes d'aplicació d'aquestes necessitats que puguin dotar-se amb aquesta partida hauran d'ésser conformes amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Constitució espanyola i amb la interpretació donada per part del Consell de Garanties Estatutàries i el Tribunal Constitucional.»

La presidenta

D'acord. Procedim ara a la votació.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació la votació número 7.

Senyor Coscubiela, per què em demana la paraula?

Joan Coscubiela Conesa

Per demanar la lectura de l'esmena número 1, presentada per Catalunya Sí que es Pot, i constatar que en el cas de que fos votada favorablement seria absolutament contradictòria amb una altra que acabem de votar, i, per tant, hauria d'estar sotmesa als criteris d'harmonització dels serveis jurídics de la cambra.

La presidenta

D'acord.

Joan Coscubiela Conesa

Jo crec que d'aquest Parlament no pot sortir una norma que digui una cosa i en el paràgraf següent exactament la contrària.

La presidenta

Bé, en tot cas, senyor Coscubiela, això es resoldrà després de la votació, com s'hagi de resoldre.

En tot cas, ara procedim a la lectura de l'esmena subsegüent número 1 del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

El vicepresident primer

«Esmena 1 del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, de modificació de la disposició addicional trenta-unena.

»El Govern, dins de les possibilitats pressupostàries, garantirà la dotació econòmica suficient per fer front a les necessitats i els requeriments que es derivin de la convocatòria del referèndum sobre el futur polític de Catalunya acordat en l'apartat 1, 1.2 de la Resolució 306/XI del Parlament de Catalunya, amb les condicions establertes en el Dictamen 2/2017, de 2 de març, del Consell de Garanties Estatutàries de la Generalitat de Catalunya.»

La presidenta

D'acord. Procedim ara a la votació.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 71 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

A continuació la votació número 8 no es fa perquè el Grup Parlamentari de Junts pel Sí ha retirat l'esmena subsegüent a través d'un escrit amb número de registre 54583.

Ara passem a votar les esmenes transaccionals.

La votació número 1 és esmena transaccional 1 entre el Grup Parlamentari de Junts pel Sí i Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 80 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem la número 2, que és esmena transaccional entre el Grup Parlamentari de Junts pel Sí i Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, registre 54492.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 122 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem..., farem la votació número 3, que és l'esmena transaccional del Pacte nacional per a les universitats, que ha estat signada per tots els grups i correspon a les esmenes 2068, 2085, 1986, 2086 i 2092.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 121 vots a favor, 11 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem ara el text articulat del Dictamen del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017. En primer lloc, farem quatre votacions, que es refereixen a les disposicions addicionals trenta-dosena fins a la cent trestena. Després farem una votació sobre la resta del text del dictamen.

Per tant, ara farem una votació, que comença amb la disposició addicional número 37 i acaba amb l'apartat 4 de la disposició addicional 65.

(Veus de fons.)

Senyor Fernández, per què em demana la paraula?

Alejandro Fernández Álvarez

Per dues qüestions: la primera, que consti en acta que la votació anterior ha sigut un error, i, de fet, hem signat amb la resta de grups parlamentaris la documentació. I després, per demanar votació separada de l'apartat 4 de la disposició addicional 54 d'aquesta votació.

La presidenta

Sí, està previst, senyor Fernández. Ara, ho repeteixo, anem a votar de la disposició addicional trenta-setena fins a l'apartat 4 de la disposició addicional 65. D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 46 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació 1 bis de l'apartat 4 de la disposició addicional 54.

(Veus de fons.)

Senyor Fernández, per què em demana la paraula? *(Veus de fons.)* No? Senyora Gabriel, per què em demana la paraula?

Anna Gabriel i Sabaté

Per demanar lectura, si us plau.

La presidenta

D'acord, procedim a la lectura.

El vicepresident primer

«Cinquanta-quatrena: règim, formació i retribucions del personal sanitari.

»Punt 4. El Govern ha de limitar les condicions salarials per als alts càrrecs del CatSalut i per al personal directiu dels centres sanitaris del sector públic de manera que cap directiu tingui un sou superior al d'un secretari general del Govern.»

La presidenta

Procedim ara a la votació.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 62 en contra i 52 abstencions.

A continuació farem la votació número 2, que va de l'apartat 1 de la disposició addicional 50 fins a l'apartat 13 de la disposició addicional 100.

Comença la votació.

Les esmenes han estat..., no sé què han estat perquè hi ha un empat, perquè hi ha 62 vots a favor, 62 en contra i 9 abstencions. En tot cas, haurem de repetir la votació, perquè hi ha un empat.

Tornem a repetir la votació de l'apartat 1 de la disposició addicional 50 fins a l'apartat 13 de la disposició addicional 100.

Comença la votació.

Han quedat aprovades per 63 vots a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

A continuació farem la votació número 3, que són la resta d'apartats i disposicions no afectades per les dues votacions anteriors de l'interval comprès entre les disposicions addicionals trenta-dosena fins a la cent tresena.

Comença la votació.

Les esmenes han estat aprovades per 123 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem...

(Veus de fons. Pausa.)

Ara votarem la resta del text del dictamen no afectat per totes les votacions anteriors.

Comença la votació.

El Dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda sobre el Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 62 en contra i 7 abstencions.

(Aplaudiments.)

Senyor Rodríguez, per què em demana la paraula?

Santi Rodríguez i Serra

En la mesura que la petició que hem fet, per part del nostre grup, de junta de portaveus era per tractar un tema relacionat amb la votació que ja ha tingut lloc, entengui-la decaiguda.

La presidenta

I la resta de grups parlamentaris que ho han demanat? *(Veus de fons.)* Decau? *(Veus de fons.)* D'acord –d'acord, d'acord.

Es suspèn la sessió fins a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i set minuts i es reprèn a les tres de la tarda i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels vicepresidents primer i segon, la secretària primera i quarta i del secretari segon. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat major i els lletrats Fernando Domínguez García i Miquel Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda i els consellers de la Presidència, d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, de Cultura, de Treball, Afers Socials i Famílies, d'Empresa i Coneixement i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes ensucrades envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics

200-00020/11

Molt bona tarda a totes i tots. El quart punt de l'ordre del dia és: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda sobre el Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes ensucrades envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

El debat s'iniciarà amb la intervenció dels grups parlamentaris de major a menor i acabarà pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí, en un únic torn de quinze minuts, per a la defensa de les esmenes reservades i per a posicionar-se sobre les esmenes presentades pels altres grups parlamentaris. En primer lloc té la paraula el senyor Antonio Espinosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Antonio Espinosa Cerrato

Gracias, señora presidenta. Pues, lamento que no pueda haber ni un presidente, ni vicepresidente, ni *consellers* para esta ley; pero, en fin, iniciaremos el debate.

Miren, esta ley que hoy debatimos se llama «de medidas fiscales, administrativas, financieras y del sector público» y se supone que hoy lo que debatimos es para haber mejorado la Administración, el sector público, y para mejorar el sistema fiscal y financiero. Pues, bien, en relación con las medidas administrativas, no hay en esta ley ni una sola medida que vaya al meollo de la cuestión, y que no es otro que la modernización de la Administración y del sector público. La primera responsabilidad que tenemos como políticos es racionalizar la Administración y el sector público. Lo primero que tenemos que hacer es fortalecer y muscular el sector público, quitándole la grasa y liberando recursos económicos para emplearlos e invertirlos en los sectores más productivos y dinámicos de nuestra sociedad. Un gobierno, ¿eh?, señor vicepresidente, un gobierno ha de tener la valentía y hacer lo que no ha hecho un gobierno de la Generalitat jamás: elaborar unos presupuestos base cero, evaluar las políticas públicas y poner fin a unas inercias y a unas políticas que son un sumidero de recursos públicos. Sean valientes e implanten un sistema público y administrativo moderno, similar a los países nórdicos.

Miren, en relación con las medidas fiscales, permítanme que primero haga unas reflexiones y consideraciones. Desde el punto de vista de la izquierda..., siempre ha considerado..., para ellos es muy fácil elaborar un presupuesto: basta con aumentar los gastos año tras año y, si no hay dinero, subir los impuestos; no hay problema. Frente a ellos, hay la visión de la derecha, de la derecha ideológica, mediante la que se arregla todo bajando, suprimiendo los impuestos y, si hay que recortar aspectos básicos del estado del bienestar, se recortan; no hay problema.

Frente a ello, Ciudadanos creemos que la política fiscal forma parte de la política económica, y, si queremos una economía fuerte y competitiva, la política fiscal ha de ser la adecuada para estimular la economía, no dañar la competitividad de nuestras empresas y mantener un estado del bienestar musculado. Salvo que un país tenga un modelo productivo de alto valor añadido –que desgraciadamente no es el caso de Cataluña–, más impuestos y tasas suponen, en última instancia, productos y servicios más caros y, por tanto, menos competitivos. Y si son más caros, ¿eh?, que los de otros países no solo disminuirán nuestras exportaciones: aumentarán las importaciones, porque los propios catalanes preferirán productos y servicios más económicos. Por tanto, hemos de ser muy rigurosos y prudentes a la hora de aumentar impuestos y tasas, para no dañar la competitividad de nuestras empresas y, como consecuencia de ello, perjudicar nuestra propia economía.

Estos, que son principios básicos de política económica, desde luego no se han tenido en cuenta a la hora de elaborar la ley de acompañamiento que hoy debatimos. Es-

tamos ante una ley con la que, para contentar a la CUP, se han establecido nuevos impuestos a las empresas por importe de 250 millones de euros, que lastrarán, sin duda, su capacidad de competir en un mundo global, salvo que se siga compensando con salarios bajos, precio del crudo bajo y tipos de interés bajos. Diputados y diputadas, el gran secreto del crecimiento de las exportaciones catalanas y del resto de España no es producir bienes y servicios de alto valor añadido; el gran secreto son los sacrificios salariales que han sufrido los catalanes y el resto de los españoles. La devaluación salarial, en torno al 25 por ciento, que hemos padecido es lo que ha propiciado y está propiciando realmente el mejor tono de las exportaciones. Pero, ¿quieren que sigamos haciendo esto con salarios bajos, o se hará algo para cambiar, precisamente previendo que los salarios irán recuperando el nivel que lógicamente deberían tener?

Mire, en Ciudadanos nos oponemos a la ley de acompañamiento porque en esencia, en resumen, son más tasas, más impuestos, más presión fiscal. Y desgraciadamente la ley, en su trámite parlamentario, no ha mejorado; al contrario, ha empeorado, las enmiendas han empeorado la ley.

Como ya dije en el debate de la Ley de presupuestos, los continuos apañes y cambios de cromos entre partidos con modelos económicos y fiscales incluso contrapuestos han producido un monstruoso Frankenstein, hecho de parches y pedazos, cuya consecuencia es que los catalanes estemos entre los españoles que más impuestos y tasas pagamos. Estamos ante una ley que supone una subida general de la presión impositiva y una tipificación y agravación de las sanciones, únicamente motivadas por el afán recaudatorio del Gobierno. De la mano de la CUP, ustedes, el Gobierno de la Generalitat, nos van a cobrar hasta por respirar.

Esta ley evidencia también la falta de eficacia en la gestión del Gobierno. Y el ejemplo de ATLL vuelve a ser de actualidad, porque se nos pide que permitamos un crédito extraordinario para recuperar la malvendida concesión de ATLL, en lugar de provisionar en los presupuestos una partida específica a tal fin.

La ley supone un intento de disimular en nuevas figuras pretendidamente medioambientales las suspensiones de recaudación que podrían venir del Tribunal Constitucional y del Tribunal de Justicia de la Unión Europea. A antiguos problemas se les suman nuevos problemas constitucionales y comunitarios con esta ley. «No vendrá de unos recursos más», supongo que piensan desde el Gobierno, «no vendrá de unos recursos más ante el Tribunal Constitucional y el Tribunal de Justicia.» Es parte, parece ser, del proceso y sus servidumbres asumir una posición falsamente victimista, buscando una confrontación con el Estado y violentando todo el marco competencial español y europeo.

En cuanto al análisis de la ley que hoy debatimos, me veo obligado a repetir argumentos que ya expuse en el debate de enmienda a la totalidad. Pensamos que el diseño que se da al impuesto de viviendas vacías va a suponer, de hecho, hurtar, quitar poder tributario a los ayuntamientos, a los que se les roba una fuente de ingresos. Entra, este impuesto de viviendas vacías, en colisión con el recargo del IBI, que grava exactamente lo mismo. En realidad, este impuesto supondrá mayores costes de gestión y recaudación, cuando debiera estar gestionado localmente.

En cuanto al impuesto sobre los grandes establecimientos comerciales, existe, como saben, un procedimiento abierto ante el Tribunal de Justicia de la Unión Europea, porque el diseño comporta una ayuda de estado a determinados establecimientos, favoreciendo así el clientelismo político, y esto, como saben, es una práctica prohibida por la Unión Europea. El nuevo impuesto se disfraza de impuesto medioambiental, para acabar gravando lo mismo: los metros cuadrados. (*Veus de fons.*) Sí, déjeme que me explique, señor Junqueras, porque... En lugar de los metros cuadrados del local, ahora lo que será serán los metros cuadrados de aparcamiento. Porque eso sabe usted que será así.

Desde Ciudadanos pensamos que este impuesto supone un caso de doble imposición: ante un mismo hecho –la polución por la movilidad del vehículo–, inciden diversos impuestos en un mismo periodo impositivo. Por mucho que se intente disimular este hecho imputando nuevo gravamen a unas tipologías concretas de locales comerciales, lo cierto es que el impacto en términos de contaminación atmosférica de los vehículos ya está gravado en el sistema tributario actual. Este impuesto los vuelve a gravar, para un destino específico. Pero, diputadas y diputados, la movilidad en general incluye la movilidad a unos destinos específicos. La exención de los mercados municipales es técnicamente el ele-

mento más controvertido, y lo más probable es que se vuelva a convertir este impuesto en una ayuda de estado contraria al derecho de la Unión. Pero, además, si lo que se pretende es gravar la polución a unos determinados destinos, ¿por qué excluir la polución que generan los coches con destino a Port Aventura, por ejemplo? ¿Acaso contaminan menos? La razón es que ustedes solo ponen pedazos con objetivos confiscatorios.

En relación con las bebidas azucaradas, envasadas, diputados y diputadas, todos sabemos que los impuestos no son la vía adecuada para modificar hábitos de consumo, y el ejemplo más claro lo tenemos en el tabaco: si su consumo se ha reducido, no es porque cueste más la cajetilla; ha sido fundamentalmente por las campañas de concienciación y la prohibición de fumar en determinados espacios. Pero hay que tener en cuenta otra consideración que quiero trasladarles y que considero también fundamental: que no es beneficioso para la salud y, por tanto, que no es saludable debería ser considerado el producto que ocasiona, en este caso el azúcar. No tiene sentido, ¿eh?, no es razonable que solo se grave uno de los productos que lo contienen. ¿Qué razones hay para gravar las bebidas azucaradas y no los productos de pastelería y repostería que incluso tienen mayor contenido en azúcar? Si lo que queremos es erradicar o limitar o disminuir el consumo de azúcar, lo lógico es que se grave la propia azúcar, de tal manera que los consumidores de la misma se vean obligados a utilizar..., bueno, productos edulcorantes que no sean, lógicamente, el azúcar en sus productos. Estamos, por tanto, ante un claro ejemplo de discriminación, al afectar a una sola categoría de productos con azúcar, con una finalidad que, francamente, nuevamente es exclusivamente *confiscatoria*.

Respecto a la tasa turística, pensamos, lo primero, que es un claro error imponer el deber de tener un representante en Cataluña a todo no residente. Pero es que, desde luego, lo que no tiene sentido es que las viviendas de uso turístico tributen como un hotel de gran lujo –2,25 euros por noche–, mientras que un hotel de tres estrellas tributa 0,6 euros por noche. Eso es un disparate, eso no es razonable.

Pasamos al impuesto sobre el riesgo medioambiental radiológico. Miren, estamos ante el antiguo impuesto sobre las nucleares que ya tumbó el Constitucional. El Gobierno vuelve a intentarlo cambiando las palabras, cambiándole el nombre, pero el impuesto que nos propone sigue coincidiendo con el hecho imponible del impuesto estatal sobre el valor de la producción de energía eléctrica. Por lo tanto, es más que probable que el final sea el mismo: que el Tribunal Constitucional lo tumbe nuevamente.

Sobre el impuesto sobre la renta de las personas físicas, pues, también creo que se equivocan. La Generalitat pretende suprimir parte de la deducción de los que compraron viviendas antes de 2013 y hacerlo con carácter retroactivo para compras de vivienda habitual realizadas antes de 2013 y de 2006. Lo que hace es cambiar las reglas del juego a mitad de partido y perjudicar a 250.000 contribuyentes que compraron su vivienda pensando que tendrían una deducción fiscal que ahora les quitan.

En relación con las tasas, mire, en absoluto compartimos la subida generalizada del 4 por ciento de las tasas, que en algunos casos llega al 37 por ciento, como algún caso de tasas agrarias, muy por encima de la inflación y, por tanto, de la subida de precios. Va a suponer una subida impositiva a agricultores, a productores, a fitosanitarios, ganaderos, transportistas, emprendedores, extranjeros y también a los propios estudiantes; va a suponer una subida en sectores como el agua, la cultura, la historia, el estudio de idiomas, la protección civil, e incluso para obtener la tarjeta sanitaria.

No podemos compartir ni las nuevas tasas ni el incremento de las existentes que prevé el proyecto de ley, y es que, como ya les decía en 2014 mi compañero de partido Jordi Cañas, son ustedes unos adictos a las tasas.

En el apartado de medidas administrativas encontramos medidas que son lesionadoras de los derechos de la intimidad de los catalanes, y motivadas por el persistente intento de construir una base de datos de carácter fiscal. Por ejemplo, con relación al artículo 43, consideramos que puede vulnerar la Ley de protección de datos de carácter personal, dado que los datos facilitados a la Dirección General de la Policía se justifican por la seguridad ciudadana y no con fines de control ciudadano.

También encontramos medidas que rebajan el nivel de la auditoría y el control interno de la Intervención General de la Generalitat, que además pierde independencia; medidas encaminadas a aplazar la efectiva aplicación de la Ley de transparencia en mate-

ria de subvenciones y ayudas, creando ahora un registro cuyos detalles se dejan al buen hacer de la Intervención General a la que previamente se le ha quitado independencia; medidas para que la gestión de los conflictos de intereses se deje en manos de la oficina del presidente. Vamos a poner al lobo a guardar los corderos. Es que, de verdad, no tienen remedio.

Acabo –acabo. Finalmente, el proyecto de ley incorpora un régimen sancionador abusivo. Sirva como ejemplo la sanción por suelos agrarios sobrenitrogenados. Mire, si resulta que un agricultor compra un terreno que está sobrenitrogenado, resulta que hereda una condición por la que se le puede sancionar. Me parece absurdo, me parece que en estos casos debería estar exento de esa posibilidad.

En fin, concluyo, porque ya me paso del tiempo. Por todas estas sobradas razones nos oponemos a la ley de acompañamiento que hoy debatimos.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor Espinosa. A continuació, té la paraula el senyor Rafel Bruguera, del Grup Parlamentari Socialista.

Rafel Bruguera Batalla

Gràcies, presidenta. Vicepresident, conseller, diputades i diputats, bona tarda. El Grup Parlamentari Socialista va presentar esmena a la totalitat a la Llei de mesures i posteriorment també vàrem presentar un total de 327 esmenes parcials; tant una com les altres responen a dos grans objectius, a dos grans blocs o apartats. En primer lloc, la Llei de mesures fiscals i financeres és una verdadera llei òmnibus, que en el debat a la totalitat ja vàrem qualificar de llei troleibús. El Govern pretén modificar més de vuitanta lleis i decrets legislatius, que res –res– tenen a veure amb ingressos fiscals, amb mesures fiscals i financeres. I es perverteix, al nostre entendre, la tècnica legislativa i es força d'una manera excessiva i fraudulenta l'article 110.1 del Reglament del Parlament, que diu que els projectes i les proposicions de llei han de tenir un objecte material determinat i homogeni.

El llistat de modificacions és llarg i del més variat: Codi civil, Policia - Mossos d'Esquadra, Agents Rurals, Universitat Oberta de Catalunya, Oficina Antifrau, Sindicatura de Comptes, el Conca, dret a l'habitatge, urbanisme, aigües, Àrea Metropolitana de Barcelona, cambres de comerç, carreteres, Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, pesca i acció marítima, Institut Català Internacional per la Pau, Institut Català de les Indústries Culturals, meteorologia, Memorial Democràtic, Llei ferroviària, espais naturals, protecció dels animals, etcètera.

Nosaltres no hem dit mai, i tampoc ho diu, per ser justos i precisos, el Consell de Garanties Estatutàries, que es vulnera la Constitució ni l'Estatut. El que diem, i el Consell de Garanties hi coincideix, és que es tracta d'una tècnica legislativa equivocada i que cal eliminar.

Vegem què diu el Consell de Garanties. «El projecte de llei presenta els problemes i les deficiències de tècnica legislativa pròpies de les anomenades “lleis òmnibus”; és un text llarg, que modifica més de vuitanta lleis i decrets legislatius, molt sovint sobre matèries tan diverses i allunyades del seu caràcter d'acompanyament a les lleis de pressupostos com poden ser les següents», i en cita tot un reguitzell, fins i tot més de les que he citat jo. I acaba afirmant: «Entenem que el Parlament de Catalunya i el Govern haurien de considerar la idoneïtat de mantenir aquests tipus de lleis, atès que poden presentar problemes i deficiències de tècnica legislativa importants i, en alguns casos, dificultats per identificar el contingut de les seves normes.» En definitiva, el que el Grup Parlamentari Socialista vol posar sobre la taula és la necessitat imperiosa, creiem nosaltres, d'obrir un debat per evitar abusos com el que es dona en aquesta Llei de mesures.

Per això hem presentat esmenes de supressió dels preceptes que no tenen a veure amb ingressos pressupostaris, amb independència de la nostra posició sobre el fons i el contingut de les modificacions. I, per tant, també, en defensa de la transparència, que el Govern tant diu defensar però que no practica, i de la necessitat d'un debat a partir de la tramitació ordinària d'un projecte de llei, amb compareixences, ponència, debat en comissió, etcètera, que això evidentment no es fa en aquest cas.

Les modificacions que pretén introduir el Govern són tantes i tan diverses que, fins i tot, en algun cas, el mateix vicepresident i la portaveu de Junts pel Sí ho desco-

neixien. Em refereixo a l'exemple que vaig posar a l'anterior debat sobre la modificació de la Llei de carreteres pel que fa a deixar sense infracció greu la prostitució a les carreteres. En la seva resposta el senyor Junqueras gairebé –gairebé– em va deixar com un mentider, negant-ho. La seva rèplica va ser tan clara i aparentment tan rotunda i convincent que fins i tot, els ho reconec, em varen entrar dubtes a mi mateix. La raó esgrimida era que la infracció ja estava tipificada en una altra llei, i és cert. Ara bé, saben en quina llei? Vostès que diuen que s'estan desconnectant, que les úniques lleis que s'han de complir són les que emanen d'aquest Parlament, resulta que vostès eliminaven com a infracció la prostitució a les carreteres perquè una llei estatal, sí, sí, una llei espanyola, ja ho contempla. I encara no s'acaba aquí. Vostès saben de quina llei es tracta? De la Ley orgánica de protección de la seguridad ciudadana, al·trament coneguda com la «lleï mordassa», que tots els que estem aquí, amb excepció del Partit Popular, ahir vàrem començar el procés perquè sigui derogada. Això és un exemple concret que bé, que finalment, doncs, i afortunadament, la raó es va imposar i Junts pel Sí va votar a favor de l'esmena del nostre grup parlamentari, amb una prova evident de qui tenia la raó.

Alguns altres exemples de modificacions que no compartim, no per qüestions formals, sinó pel seu contingut. Proposen la creació de l'agència de seguretat ferroviària. La solució al problema de la mala qualitat dels serveis ferroviaris no creiem que passi, al nostre entendre, per crear nous organismes i duplicar funcions. El que haurien de fer el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat és canviar la confrontació a la que ens tenen acostumats per la col·laboració en benefici dels usuaris.

Sobre Aigües Ter Llobregat incorporen una disposició addicional que ve a dir que en el supòsit que el Tribunal Suprem confirmi la sentència del TSJ el Govern adoptarà mesures per recuperar la gestió pública. Nosaltres el que diem és que amb sentència o sense estem a favor de recuperar la gestió en alta de l'aigua i, per tant, d'Aigües Ter Llobregat, com demostra la proposició de llei que hem presentat.

Darrere la proposta de modificació de la Llei d'aigües pel que fa al sanejament, es constata un canvi radical del model de sanejament vigent, i el volen fer a correuita i sense la participació de tots els sectors, de les administracions implicades i dels grups parlamentaris.

Pel que fa a les nuclears, estem d'acord amb recuperar la figura impositiva recorreguda al Tribunal Constitucional pel Govern del Partit Popular; una altra cosa és el percentatge que es pretén territorialitzar. Nosaltres defensem que hauria de ser el 50 per cent i no el 20 per cent que proposen. I l'objectiu és clar: disposar d'un fons destinat a la reindustrialització d'aquestes comarques, atès que el cicle de la vida útil de les centrals està arribant al seu termini.

Pel que fa a residus, l'aportació dels pressupostos al Precat 2013-2020 és zero. La majoria prové del Fons de Gestió de Residus a través de la recaptació del cànon de disposició que paguen els ens locals. El cànon el paguen, ho repeteixo, els ens locals, però té uns efectes directes sobre els ciutadans. Defensem que cal una anàlisi més acurada de la repercussió dels increments proposats sobre els ciutadans i adoptar mesures per a la població en situació econòmica més desfavorida. Aprovaran unes mesures que repercutiran directament i augmentaran el dèficit dels ajuntaments.

Proposen una nova llei sobre les estades en establiments turístics i una nova llei sobre l'impost als grans establiments comercials. Bé, no n'han parlat amb ningú, i, per tant, nosaltres no hi podem estar d'acord que es faci d'aquesta manera, a correuita, amb nocturnitat i pràcticament traïdoria.

Modifiquen la Llei de turisme de Catalunya sobre la definició de la figura de l'agent de viatges i els requisits exigits a aquests. No estem d'acord amb la desregularització que es pretén introduir, que suposa l'eliminació d'una denominació legal a una activitat de comercialitzar o organitzar viatges combinats.

Pel que fa a sanitat, ens oposem a que el conseller es pugui saltar el Consell Director del CatSalut per fer nomenaments, i no compartim que cobrin a la ciutadania la reposició de la targeta sanitària i, encara menys, l'increment que proposen.

Pel que fa a ensenyament, pretenen la modificació de les exempcions i bonificacions per a la inscripció a la prova d'accés als cicles formatius i altres, però no podem estar d'acord que deixin fora de l'exempció les persones discapacitades.

Modifiquen una disposició addicional, la setena, de l'LDOIA, i no resolen el greuge que representa continuar afectant la prestació per fill a càrrec.

Proposen que entre els recursos econòmics de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament s'inclouin, i cito textualment, els procedents de crèdits, préstecs i altres operacions financeres. Francament, no creiem raonable ni una bona solució finançar la cooperació a través d'operacions financeres.

Aquests són alguns, només alguns, dels temes que creiem importants i rellevants, que es recullen al Projecte de llei de mesures i que pretenen aprovar sense un debat com cal, tal com he comentat en la meva intervenció.

Segon aspecte de les nostres esmenes, segon objectiu: és la política fiscal que es desprèn del Projecte de llei de mesures, o d'acompanyament, com li vulguin dir. Mirin, tota la seva política fiscal es resumeix en 78 milions d'euros, i en el millor dels casos, en 109. Depèn de si les ensucrades cauran com a conseqüència de la previsible sentència del Constitucional o no. En tot cas, 78 o 109 milions de majors ingressos derivats de la voluntat política del Govern, és a dir, només el 5,3 per cent dels majors ingressos pressupostats. Aquesta és la seva política fiscal: 78 milions d'euros. Ni reforma fiscal ni res que se li assembla.

Vostès diuen que han pactat els pressupostos amb la CUP, però en la necessitat d'abordar d'una vegada per totes una reforma fiscal més justa i progressiva no tenen cap empatx en sumar els seus vots al Partit Popular i impedir-ho. I la CUP, més enllà del postuereig a què ens té acostumats en altres temes, no ha posat precisament la reforma fiscal, com sí que ha fet en altres qüestions, com a condició per votar-los els pressupostos. Això sí: es modifiquen a la baixa les condicions per gaudir de deducció per inversió en habitatge habitual. Novament la solució és fer pagar més als que ja paguen: els treballadors, els assalariats i la classe mitjana.

Al món rural i el sector agroalimentari hi proposen augments escandalosos i indiscriminats d'impostos i taxes, ja prou castigat, aquest sector, per l'empobriment, l'envel·liment i la despoblació. Els preus que reben no paren de baixar i, en canvi, els costos i impostos no paren de créixer. El cànon de l'aigua que proposen als ramaders és insostenible. Les mesures que proposen atempten contra la necessària cohesió territorial. Mirin, si el Govern segueix amb aquesta política no quedaran agricultors i ramaders a Catalunya.

Respecte al nou impost –que hi havia transacció, aquest matí a darrera hora n'hem tingut informació– sobre les emissions de CO2 dels vehicles. Mirin, les polítiques fiscals verdes no es poden fer improvisant; les polítiques fiscals verdes necessiten acord, necessiten consens i, el que és més important, necessiten pedagogia perquè els ciutadans se les facin seves. No pot ser que a l'últim minut, amb nocturnitat i traïdoria, ens modifiquin i, gairebé, ens col·loquin un nou impost.

Perquè el que passarà és que pagarà..., pagarà el mateix un vehicle que faci 2.000 quilòmetres l'any que un vehicle que en faci 20.000. I la pregunta és: és que contamina el mateix el cotxe que ha estat tot l'any aparcat al garatge que el que fa 20.000 quilòmetres? Doncs, vostès el que preveuen, si ho hem sabut llegir bé, és que pagarà el mateix un vehicle que no fa quilòmetres que un vehicle que en fa 20.000 o 40.000 o 50.000.

Castiguen les persones..., castigaran les persones amb menys recursos: les que no es poden comprar un cotxe nou, les que han d'anar amb un cotxe vell. I castigaran, també, els milers d'autònoms que amb una furgoneta vella intenten arribar a final de mes.

En definitiva, es desaprofita l'oportunitat d'afrontar una verdadera reforma fiscal, més justa, equitativa i progressiva; per tant, demanar una mica més d'esforç als que generen i tenen més riquesa, tant en renda com en patrimoni, i no tant a les rendes del treball, les rendes mitjanes i les petites, que són les que suporten la major part de la pressió fiscal. Estem parlant i proposant, per tant, la modificació dels trams autonòmics de l'IRPF, del patrimoni, les successions i donacions.

I vostès diran: «Bé, i...» Per tant, el que defensem és una reforma fiscal justa i progressiva i amb voluntat..., amb una voluntat política real de lluitar contra el frau fiscal. Creiem que podríem ingressar al voltant d'uns 1.000 milions d'euros addicionals.

I vostès es preguntaran: «Bé, i per dedicar-los a què?» Doncs, mirin, en primer lloc, a polítiques fiscals; en segon lloc, a poder aplicar en la seva totalitat la Resolució 17/11, sobre emergència social, i, en tercer lloc, també, per a les 1.190 –o les que n'hagin quedat, finalment– esmenes incorporades aquest matí; 1.190 esmenes, ho repeteixo, o les

que quedin, que el senyor Roger Torrent ahir va qualificar de «brindis al sol». Miri, la veritat és que la CUP, el que els ha passat, és que els hi ha fet el salt 1.190 vegades. Aquesta és la realitat.

Vostès varen triar com a única parella de ball la CUP, però no se'n varen adonar que es tractava d'un ball robat, del ball de l'escombra i que amb 1.190 ocasions –o les que siguin, finalment, 600 o 700– resulta que quan l'escombra la tenia la CUP no els va triar a vostès per ballar, sinó que va triar a la resta de grups parlamentaris de l'oposició. Per tant, una mica menys de prepotència i una mica més de modèstia; una mica menys de supèrbia, francament, i una mica més d'autocrítica.

Perquè jo el que em preguntaria, havent passat aquest..., això, de que s'han colat no sé quantes esmenes, centenars i centenars, la primera cosa que em preguntaria és: què..., en què m'he equivocat? Què he fet malament perquè no hagi sigut capaç d'evitar que s'aprovesin..., no ho sé, centenars i centenars d'esmenes de l'oposició. Això és el que, jo crec, s'hauria de plantejar un grup parlamentari que sustenta el Govern i el seu portaveu.

I acabo, presidenta, senyories. No sé si aquest serà el darrer, l'últim, debat de pressupostos de l'autonomia, d'una comunitat autònoma. Del que sí que n'estic convençut, i cada dia n'estic més, és que aquest serà el darrer..., seran els darrers pressupostos, per al bé del país, de Junts pel Sí.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, senyor Bruguera. A continuació té la paraula el senyor Joan Coscubiela, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Joan Coscubiela Conesa

Gràcies, senyora presidenta. Senyor vicepresident, felicitats, ja té vostè pressupostos, encara que sigui a costa de que els ciutadans catalans no tinguin reconeguda la renda garantida de ciutadania, els que estan en situació de dependència hagin de pagar copagaments expropiatoris perquè no volen pagar el 4 per cent dels poderosos impostos, a costa de que els ajuntaments continuïn sense rebre el finançament per a les escoles bressol.

Avui vostè no li ha guanyat la partida a l'oposició, avui vostè li ha guanyat la partida als ciutadans que ho necessiten per donar-se-la, claríssimament, a aquells que no volen fer un major esforç fiscal. No crec que sigui una victòria de la que vostè es pugui sentir molt orgullós.

La realitat de les dades posa de manifest que avui –avui–, amb el debat aquest de la Llei de mesures fiscals, d'acompanyament, tenim la cara, el revers, del que ha estat el debat de pressupostos. Si els debats de pressupostos i la Llei de pressupostos no pot tenir ànima social és perquè la Llei de mesures fiscals no té capacitat de recaptació. Perquè jo accepto l'argument d'alguns que, per gastar en polítiques socials, cal ingressar. I aquest ingrés, avui i ara, requeria un canvi fiscal que vostès no han estat disposats a fer.

En aquest sentit, jo subscriu completament..., el nostre grup subscriu completament la valoració hipercrítica que ahir va fer la companya Eulàlia Reguant sobre la llei de pressupostos. El que no subscriu, lògicament, és el doble salt mortal que porta a fer aquesta valoració i alhora votar els pressupostos. Perquè és legítim dir que això es farà perquè així ens desconnectarem d'Espanya, però la veritat és que ho han dit vostès tantes vegades, han utilitzat vostès tantes vegades l'excusa del procés per avaluar uns pressupostos i unes lleis de mesures fiscals absolutament injustes que no veig perquè aquesta vegada els hem de creure.

Sense reforma fiscal que faci pagar més als que més tenen no és possible atendre les necessitats dels que més ho necessiten, que són molts. Ja sé que són necessitats il·limitades i que no totes es poden cobrir, però vostès avui renuncien, estan obligant el Parlament a renunciar a tirar en marxa una reforma fiscal que ens permeti tenir més recursos per fer més polítiques socials.

S'està perdent una oportunitat de fer política redistributiva, i resulta inconcebible que existint majoria parlamentària, perquè existeix en aquesta cambra, per tirar endavant la reforma fiscal que alguns hi hem plantejat, Esquerra Republicana de Catalunya, tirant cap endarrere tot el que ha estat sempre el seu ideari teòric, doncs, renunciï a fer-la. En el camí han quedat ja aparcats, es poden veure en el *Diari de Sessions*, però...,

totes les proclames del diputat Pere Aragonès quan estava a l'oposició, avui secretari d'Estat d'Economia, sobre la necessitat d'aquesta reforma fiscal.

I si hem de fer cas al que avui ha dit el president Puigdemont, la veritat és molt preocupant, perquè avui amb la resposta que li ha fet al company Lluís Rabell, dirigint-se a tothom, li ha dit: «És que són vostès els que no tenen majoria, perquè la política fiscal que aquí s'aprovarà és la de la majoria de la cambra.» I, clar, aquí ha ficat Convergència Democràtica, Esquerra Republicana, el Partit Popular, Ciutadans i la CUP, lògicament, que forma part d'aquesta majoria que aprovarà uns pressupostos i aprovarà una llei de reforma fiscal. Jo crec que no és així, però malauradament les intencions poden ser unes altres, però aquesta és la realitat.

En el debat de totalitat la nostra companya Marta Ribas ja els va dir que nosaltres apostàvem per fer una veritable política redistributiva, i els va recordar que aquests pressupostos suposen un incompliment flagrant del programa electoral de Junts pel Sí. Clar que, dir que vostès incompleixen el programa electoral no és donar una notícia, no és donar una primícia, entre altres coses perquè vostès es van presentar amb un tema tan important com les reivindicacions nacionals a Catalunya dient que el referèndum era pantalla passada, que vostès ja havien fet les plebiscitàries el 27 de setembre, que tenien un compromís de desconnexió unilateral en divuit mesos, i, a hores d'ara, ja s'ha vist que cap d'aquells compromisos, cap d'aquells programes electorals continua viu, sinó, al contrari, han tornat a la pantalla passada.

Sense canvi fiscal no és possible tirar endavant polítiques socials. I, per tant, no és veritat això que vostè repeteix dels pressupostos més socials de la història. No l'hi sàpiga greu, eh?, però això ho he sentit dir moltes vegades en castellà al senyor Montoro al Congrés dels Diputats. I aquests pressupostos són tan socials com els que presentava el senyor Montoro l'any 2016. (*Veus de fons.*) Sí, sí..., vostè ho sap, des d'aquest punt de vista.

Tampoc és veritat que aquests pressupostos serveixin per a un canvi en el model social i econòmic. No ho és, no estan al servei d'un model més sostenible, perquè això requereix una nova arquitectura fiscal de fiscalitat ambiental. I no poden fer-ho, ja l'hi ha dit el senyor Bruguera –estic d'acord completament amb ell–, no poden fer-ho presentant-nos avui una esmena transaccional a l'últim moment modificant, situant un impost de CO2. No, no, eh?, les coses no es poden fer així.

Vostè estava molt content quan això els hi vaig dir a Ciutadans i li vaig estalviar una derrota parlamentària, però no se l'ha aplicat. No ens pot venir aquí amb uns plantejaments Junts pel Sí... Les coses ambientals, les polítiques fiscals mediambientals són coses serioses, no són intercanvis per justificar el «sí» de la CUP en això i per treure males consciències. Qui vulgui treure's males consciències que es vagi a confessar, però no ens posi en aquesta realitat d'haver de situar un debat en unes condicions com les que tenim en aquest moment.

Clar que tampoc és tan estrany. Perquè a mi no m'estranya que vostès hagin assumit aquest dogma liberal. En definitiva, són les polítiques fiscals de Convergència i Unió de tota la vida. I no m'estranya perquè, de fet, vostè s'enorgulleix; vostè s'ha autoqualificat públicament davant un entorn empresarial com el veritable liberal, no?: *true liberal*, no? Clar, si Esquerra Republicana de Catalunya es defineix com els veritables liberals, si està governant amb els que sempre, tota la vida, han defensat polítiques ultraliberals en matèria fiscal, el normal és que vostès facin polítiques liberals en aquest moment. De tres..., d'un cistell amb dotze pomes no en surt un cistell de melons, en surten unes polítiques ultraliberals, gens socialdemòcrates, evidentment, que vostè se'n vanagloria moltes vegades. Bé. Potser vostè les considera amor, però la veritat que aquest és molt poc amor per a la gent que ho necessita. Potser sent amor, vostè, per a una altra gent, la gent que no vol pagar impostos, el 4 per cent que s'està «escaquejant» gràcies a la política fiscal que vostè ens fa aprovar en aquest moment.

I aquest..., durant aquesta legislatura és la quarta vegada que Esquerra Republicana renuncia a polítiques fiscals. La primera va ser en el debat dels pressupostos nonats del 2016, després amb plantejaments que li hem fet Catalunya Sí que es Pot, el Grup Socialista i la CUP, i sempre vostès han acabat votant amb Ciutadans i el Partit Popular, que, des d'aquest punt de vista, en matèria política i econòmica, coincideixen amb vostès tot i que, com passa amb les dretes de tota la vida, després es discuteixen en termes nacionals, però hi coincideixen.

Avui, per nosaltres, per Catalunya Sí que es Pot és un gran orgull portar la veu a aquest Parlament, portar la veu de sindicats i entitats socials, de la plataforma Pobresa Zero, de la Plataforma per una Fiscalitat Justa, per la gent de la comissió de la ILP, que està plantejant clarament la necessitat d'abordar el debat per reduir la desigualtat i la pobresa a partir de polítiques fiscals progressistes i redistribuïdores.

I ens omple d'orgull també que estem en sintonia amb el 77 per cent de la població de Catalunya que, segons el Centre d'Estudis d'Opinió, prefereix pagar més impostos si és a càrrec de rebre millors serveis públics, posant fi a aquesta història de que el nostre és un sistema fiscal expropiatori; que vostè sap que no és pas veritat per molt que la dreta espanyola i catalana hi insisteixi i vostè els hi hagin comprat amb els fets de la presentació d'aquest projecte de llei.

El Govern i els que el voten –en aquest cas, Junts pel Sí i la CUP– ens diuen que la Llei de pressupostos i la llei d'acompanyament les voten per facilitar la desconexió amb Espanya. Alguns, fins i tot, s'han atrevit a dir que és per enderrocar el règim. Tant de bo! No sé quin règim volen enderrocar alguns si el que fan és apuntalar el règim dels que no volen pagar mai impostos, però cadascú fa el que creu oportú.

De veritat el que està passant és que vostès amb aquestes lleis no es desconnecten d'Espanya, es connecten encara més amb l'Espanya del 4 per cent. (*Veus de fons.*) Tranquils, no barrejo aquest debat amb el de la corrupció, no em refereixo al 4 per cent de les comissions per obra pública, no, no. Em refereixo a una altra cosa: als 4 per cent dels contribuents que són els afectats per les propostes que els hi estem plantejant. No són més, no són la majoria de població, no són les classes mitjanes. Avui vostès no es desconnecten d'Espanya. Avui vostès es connecten encara més amb l'Espanya dels privilegiats i es desconnecten encara més de la Catalunya dels necessitats. Aquesta és l'absoluta realitat.

Perquè vostès volen defugir el debat de classe, però està clar que quan es discuteix sobre política fiscal, si hi ha alguna cosa que té contingut de classe amb la política, sens dubte, és el tema de la política fiscal. I vostès aposten per un determinat sector de la població: un 4 per cent contra el 96 per cent.

El nostre grup hem presentat esmenes per desmentir aquesta idea de que només exigim polítiques socials i, en canvi, no diem d'on treure els diners. Doncs, no; els hi hem presentat esmenes que vostès ens han reconegut que estan molt i molt ben treballades. Per cert, que en algun cas coincideix amb l'informe que vostès han fet com a departament que esbossa les possibilitats de fer reformes fiscals. Fan un informe perquè l'hem demanat i després l'informe el guarden en un calaix. És a dir, no les fan; les conclusions d'aquest informe, almenys les possibilitats que hi han, no les tiren endavant.

Hi insisteixo, els nostres plantejaments de reforma fiscal afecten només al 4 per cent de la població dels contribuents. En l'impost de patrimoni les nostres mesures que proposem afecten a menys de quinze mil persones. I vull especialment cridar l'atenció amb relació a les nostres propostes d'impost de successions i donacions, que, com tothom sap, són les que tenen la major capacitat d'incidir en la reducció de les desigualtats, perquè cada vegada és més evident, hi ha més evidències empíriques que les desigualtats com la riquesa es poden heretar.

I que actuar sobre el patrimoni i l'herència és una bona manera d'impedir que les desigualtats es vagin reproduint i es vagin passant d'una generació a l'altra dins les mateixes famílies al mateix temps que es van incrementant aquestes desigualtats. I vostès no, tampoc en aquesta qüestió volen plantejat res. Això sí, practiquen un fariseisme en estat pur.

Molt semblant per cert al de l'OCDE. Fa dos dies l'OCDE presentava un informe que denunciava la precarietat, els baixos salaris que tenia l'economia espanyola, que tenia la societat espanyola, per a continuació dir que s'havia d'aprofundir en la reforma laboral, que just és la que està en l'origen d'aquesta xacra social. Vostès fan igual. Vostès, propis del capitalisme compassiu, es lamenten de la desigualtat i la pobresa, però després fan polítiques socials que el que fan és incrementar aquesta desigualtat i aquesta pobresa. I quan els grups de l'oposició els hi plantejem alternatives per construir un sistema fiscal més just, vostès el rebutgen estrictament només posant al servei la seva política d'aquest 4 per cent. Això sí, fan ostentació de que fan reformes amb els impostos propis.

Miri, la veritat l'actitud del Govern català és molt curiosa: es nega a fer tot allò amb el que té competències nítides, que no tenim cap problema i que es podria recaptar centenars de milions d'euros d'impostos, propers als 1.000 milions d'euros, i, en canvi,

presenten com a alternativa reformes fiscals poc ambiciosos que estan en el límit competencial, que algunes d'elles potser no veuran la llum, que en el millor dels casos, com ja ha dit l'amic Bruguera, poden arribar a aportar 109 milions d'euros. La veritat és que aquesta resignació no l'acabem d'entendre.

I, a continuació, mentre vostès fan això, mentre es neguen a fer pagar més als que més tenen, resulta que tiren endavant una política de taxes. I jo no faré com ha fet algun grup, el Grup de Ciutadans, «despotricar» en general de la política de taxes, perquè és evident que les taxes formen part d'una potencialitat, d'una de les possibilitats que té el nostre sistema tributari. Però no li sembla a vostè una mica incongruent mantenir, per exemple, la taxa, i incrementar-la, per a la renovació o reposició de la targeta sanitària, així, sense més? O mantenir la taxa per a l'emissió d'informes d'estrangeria, en lloc d'eliminar-la? Clar, és que en què es diferencien, llavors, vostès, del que fa el Govern espanyol en aquesta matèria?

I renuncien a una cosa que és important: els estan demanant tots els ajuntaments que incorporin el concepte de la tarifació social, tal com ha fet, per exemple, l'Ajuntament de Barcelona amb el tema dels preus públics amb relació al tema de les escoles bressol. I vostès no només no ho fan, sinó que mantenen sistemes de copagament, hi insisteixo, a la dependència, que el que fan és expropiar les pensions de les persones que estan en aquesta situació, perquè pràcticament no els deixen diners de butxaca. Això sí que és expropiació, no el que vostès diuen que fem nosaltres quan presentem les nostres propostes de reforma fiscal. Bé, aquest és l'element central de la nostra oposició a aquest projecte de llei, i per això hi votarem en contra.

Deixi'm dir-los que, de tota manera, aquest projecte de llei també ha estat elaborat –com sempre, com ha passat amb tot el que vostè toca– sense cap tipus de diàleg. Ho han denunciat les entitats socials; ens han vingut a veure tots. S'han trobat que se'ls ha posat sobre la taula coses sense haver dialogat amb ells.

I, des d'aquest punt de vista, que quedi clar que nosaltres no imputem al Grup Parlamentari de Junts pel Sí ni molt menys a la seva portaveu aquesta manca de debat. Crec que s'hi ha esforçat i ha fet tot el possible dins de les limitacions que tenia, però com que vostès han subvertit l'ordre –no és el Parlament el que controla el Govern, sinó que és el Govern, el que controla el Parlament i també el seu grup parlamentari–, doncs, el marge de maniobra que li han deixat ha estat menor. Estic segur que si vostès haguessin deixat més marge de maniobra al diàleg parlamentari avui podríem venir aquí amb molts més acords, des d'aquesta perspectiva.

Hem presentat algunes esmenes, que espero que es votin i que aquesta vegada ningú s'equivoqui, i no miro a ningú, però, si us plau, que ningú s'equivoqui en aquesta votació –esperem que no siguem nosaltres–, en matèria d'establiments turístics, no, en matèria d'estades en establiments turístics, que és molt important. I, des d'aquest punt de vista, potenciarà molt, molt, molt el tema del paper dels ajuntaments a l'hora d'utilitzar l'impost d'establiments turístics no només per promocionar l'activitat turística, sinó fonamentalment també per revertir, per compensar les externalitats negatives produïdes per aquesta activitat turística.

Tenim molts elements, sens dubte, que justifiquen això. Els vam exposar, els va exposar la companya Marta Ribas en el seu moment en la seva intervenció en l'esmena a la totalitat, i jo aquí el que faig és reproduir-los. Només insistir en una qüestió, acabar amb les mateixes paraules que va acabar la companya Marta Ribas en el seu moment en l'esmena a la totalitat: és molt trist, molt trist i irresponsable, renunciar a usar aquest marge fiscal.

I és especialment trist que això ho faci qui diu que defensa la llibertat del nostre poble, perquè, senyor vicepresident, segur que si vostè em mira als ulls estarà d'acord amb mi que no hi pot haver llibertat sense igualtat. I cada oportunitat que es perd d'avançar en la igualtat i en l'equitat és una oportunitat que es perd en defensar la llibertat. I això és exactament el que vostès fan avui.

Ho sento, però la seva victòria no ha estat contra nosaltres, ha estat contra els ciutadans que ho necessiten i als quals vostè ha ignorat per primar al 4 per cent que no volen pagar impostos. Espero que la vida li doni victòries més profitoses des d'un punt de vista social.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Coscubiela. A continuació, té la paraula el senyor Santi Rodríguez, del Grup Parlamentari Popular de Catalunya.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. Vicepresident, diputades, diputats, el passat 21 de desembre debatíem les esmenes a la totalitat que havíem presentat els diferents grups de l'oposició a aquest Projecte de Llei de mesures –i me n'estalvio el títol, perquè si dic tot el títol se m'acabarà el temps– i explicàvem quin era el nostre posicionament respecte d'aquest. Això sí, diferenciar la nostra esmena a la totalitat de la que presentaven altres grups parlamentaris; dèiem, la nostra anava amb negreta i amb cursiva, perquè no fos cas que algú, doncs, es confongués amb relació al propòsit de les esmenes.

Val a dir que una de les possibilitats d'aquesta intervenció era intentar fer algun apunt sobre cadascuna de les propostes que conté aquest Projecte de Llei mesures, però, la veritat, he fet un càlcul així una mica ràpid, a veure quant de temps tenia per parlar de cadascuna de les lleis que modifica aquest projecte de llei i em sortia aproximadament a onze segons per llei. Aleshores, com vostès entendran, és absolutament impossible, en onze segons, parlar de cadascuna de les més de vuitanta lleis que modifica aquest Projecte de Llei de mesures, i moltes altres coses, per tal de posicionar-nos.

I, en aquest sentit, ens centrarem, i centraré la meua intervenció, en allò que és nuclear d'un projecte d'aquestes característiques, que és quin és el disseny fiscal que fa el Govern amb relació a aquesta llei. No perquè la resta no tingui importància, perquè hi han articles, molts articles, que tenen una extraordinària importància i una extraordinària rellevància. Alguns que fins i tot són objecte de tramitació de projectes de llei en aquest Parlament, que jo no sé si valdrà la pena continuar tramitant-los, perquè el Govern i la seva majoria ja haurà dit la seva en aquest projecte de llei, i, per tant, d'alguna manera el que estan fent amb aquesta llei és sostreure una part important del debat parlamentari.

Amb relació a les figures impositives i a la política fiscal del Govern, ja ho varem dir i ho ratifiquem, estem convençuts de que els impostos són necessaris, són imprescindibles, és la principal eina que tenim les administracions per redistribuir la riquesa i és, evidentment, l'eina necessària per tal de finançar els serveis públics. Ara bé, hem de tenir molt present que hi ha una segona part dels impostos, i és que, en definitiva, els impostos recauen sobre les persones, a qui sostraiem recursos per dedicar-los a aquestes polítiques.

Per tant, en la mesura en què les polítiques fiscals van adreçades a incrementar els impostos, i, per tant, a sostreure més recursos dels ciutadans, que en definitiva són els que creen la riquesa, com més impostos paguen els ciutadans –no els Ciutadans, sinó els ciutadans de Catalunya–, menys possibilitats hi ha de crear riquesa. I si menys possibilitats hi ha de crear riquesa, més difícil és redistribuir la riquesa, que precisament és un dels efectes dels impostos.

Per tant, des del nostre grup parlamentari el que fem, ho hem dit, ho hem reiterat al llarg del temps i al llarg dels debats, és que apostem per la moderació fiscal, que és tot just el contrari del que fa aquest Govern, del que han fet governs anteriors i del que fa aquest Govern. Que el que fa aquest Govern és apujar els impostos, posar nous impostos i, a més a més, apujar els que ja tenim. I ja érem la comunitat espanyola que pagàvem més impostos de tots, i després de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei de mesures i d'acompanyament encara ho serem més. Si hi havia diferències respecte a les comunitats que venien al darrere, a partir de l'aprovació d'aquesta llei, encara hi haurà més diferència, serem la comunitat amb major càrrega fiscal de tot Espanya: més impostos i més taxes –més impostos i més taxes.

Algun apunt sobre els impostos. Ho reitero: l'impost sobre grans superfícies comercials, la discrepància respecte del plantejament que se'n fa. Nosaltres no som contraris, i vostès ho saben perfectament, a posar limitacions i masses delimitacions a l'establiment de noves superfícies comercials. Nosaltres del que som partidaris és de donar suport al petit comerç; de donar suport directe al petit comerç a través d'inversions en els barris, a través d'inversions en els centres de les ciutats, a través de dinamitzar els espais on el petit comerç ha de lluitar dia a dia. Vostès són partidaris de posar un impost.

Però, clar, el que no és de rebut –el que no és de rebut– és que vostès després ens acusin a nosaltres de ser els defensors de les grans superfícies comercials i vostès, *de rondón*, colin una esmena per la que autoritzen quatre noves grans superfícies comercials a Cata-

lunya: trenta mil metres quadrats a la Jonquera, dinou mil metres quadrats més a Vilanova, no sé quants mils de metres més a Blanes, a no sé quin altre municipi... Home, això no és de rebut. I, a més a més, no ho fa el Govern a través del Projecte de Llei de mesures, sinó que ho fa el Grup de Junts pel Sí a través d'una esmena, pam!, colada sense debat, i, vinga, tira endavant, que així tindrem altres superfícies comercials que pagaran aquests impostos que vostès van posant. Per tant, discrepància amb relació a aquest aspecte.

Un altre aspecte que convé posar en evidència: ignoren els efectes de l'elusió fiscal. Alguns de vostès es pensen que si posen impostos a les empreses els que pagaran aquests impostos seran les empreses i que aquests impostos no acabaran repercutint en els productes o serveis que aquelles empreses comercialitzen. I això els hi dic amb relació especialment a l'impost sobre els elements radiotòxics.

És a dir, no és compatible dir i queixar-se de que el preu de la llum en aquest país és molt car –i ho és, hi estem absolutament d'acord–, al mateix temps que es posa un impost per la generació d'energia elèctrica, que sobre qui recaurà serà sobre la factura que paguem els ciutadans. Per tant, és una incongruència i la volem denunciar i volem justificar també el nostre posicionament en aquest sentit.

Ja vàrem parlar de l'impost sobre begudes ensucrades. No els preocupen en absolut els problemes de salut, l'únic que els preocupa és la recaptació. No és un impost que estigui dissenyat ni que hagin dissenyat per reduir el consum de begudes ensucrades pels efectes que poden tenir sobre la salut, és un impost dissenyat únicament i exclusivament per recaptar, amb indiferència del que pugui tenir d'efecte sobre la salut.

I, bé, entràriem a l'impost d'actes jurídics documentats i l'impost de transmissions patrimonials en els que Catalunya érem una de les comunitats que no estàvem en el topall, encara hi havien comunitats que estaven per sobre de Catalunya, suposo que això els hi fa ràbia i com hem de ser més que ningú, amb aquest projecte de Llei corregeixen aquesta situació i a partir d'avui també serem la comunitat que tindrà l'impost d'actes jurídics documentats i l'impost de transmissions patrimonials més alts de totes les comunitats espanyoles. Bé, escolti'm, serà un mèrit que nosaltres no el compartim, i, per tant, ho denunciem i justifiquem la nostra oposició a aquests impostos.

Per si tot això fos poc, també pam-pam, colen *de rondón* un altre impost, el de les emissions de CO₂ dels vehicles, que forma part també d'una altra llei que està en tràmit aquí en el Parlament, la llei del canvi climàtic. Però després, pim-pam, ens el colen sense debat en aquest projecte de llei.

Sobre allò que no modifiquen..., i aquí discrepem, ja ho hem dit altres vegades, respecte d'alguns grups parlamentaris que tenen la seva fixació en incrementar els impostos al 4 per cent. No, nosaltres el que volem fer és abaixar els impostos al 80 per cent. Per què? Home, doncs, perquè els catalans que tenen rendes inferiors a 30.000 euros anuals som els espanyols que paguem més impostos de tot Espanya. I, per tant, entenem que és bo que aquest 80 per cent de contribuents que són els que declaren menys de 30.000 euros anuals paguin uns impostos que siguin raonables. No cal que siguem els campions de tot Espanya, que paguin uns impostos que siguin raonables i que siguin equivalents als que es paguen a la resta d'Espanya. I, a més a més, això és bo per a tots aquests contribuents que segurament són aquells contribuents sobre els quals ens queixem de que tenen uns salaris més baixos i de que tenen segurament més dificultats, des del punt de vista econòmic.

Doncs, seria una bona notícia, i en aquest sentit hem presentat esmenes al projecte de llei, que a aquests contribuents se'ls abaixessin els impostos; la qual cosa permetria incrementar la seva renda disponible, incrementar el consum intern en la nostra economia, i, per tant, també empènyer la creació de riquesa, i, escolti'm, a més a més, col·lateralment, incrementar la recaptació d'altres impostos sobre el consum.

Bé. I aquesta és la situació del projecte de llei que vostès ens plantegen. Per tant, desacord en la política fiscal que vostès dibuixen, desacord en les modificacions fiscals que vostès plantegen, desacord en el nivell impositiu que vostès consoliden i modifiquen a l'alça en aquest projecte de llei, però també desacord en que aquest projecte de llei serveixi per a modificar aquestes altres vuitanta lleis que els he citat i que, com que el temps és el que tenim, tampoc no podem esmentar una a una.

Dos exemples: un, ja citat, el tema d'Aiguës Ter Llobregat, que també és fruit d'un projecte, d'una proposició de llei que està en tràmit parlamentari, que ha tingut tots els

seus debats, que està pendent d'acabar, però que al Govern, doncs, no li deu interessar que acabi el debat d'aquest projecte de Llei i, a través d'un article, ens carreguem tot el debat parlamentari que ha suscitat aquell projecte de Llei. O un altre que està també pendent, que és la Llei d'espectacles públics i activitats recreatives, que també està en tramitació parlamentària, per segona vegada. També, a través d'un article, el Govern i els grups que li donen suport modifiquen aquesta llei que, hi insisteixo, està en tràmit parlamentari.

Per tant, la conclusió és: més impostos, però, a més a més, modificacions legislatives sense tot allò de què presumeix el Govern, és a dir, sense transparència i sense debat. I jo, si m'ho permeten, els diré: amb molt baixa qualitat democràtica.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. A continuació té la paraula el senyor Benet Salellas, de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Benet Salellas i Vilar

Gràcies, presidenta. Vicepresident, consellera, diputats i diputades, comença un llibre que és un referent, el *Manifest del Partit Comunista*, amb una cita bastant coneguda, que diu que «un fantasma plana sobre Europa, és el fantasma del comunisme. Totes les forces de la vella Europa s'han aliat: el papa, el tsar, Metternich i Guizot, els radicals francesos i els policies alemanys, en una sacrosanta croada contra aquest fantasma».

Si se'm permet el salt històric i salvant, evidentment, les distàncies, després de tot el que hem sentit durant aquesta legislatura i el que hem hagut de sentir en aquest Ple de pressupostos, potser podríem versionar aquesta vella cita dient que un fantasma recorre Catalunya, és el fantasma de la CUP. Totes les forces de la vella Catalunya s'han aliat: el papa, el rei, Iceta i Albiol, els radicals del vell PSUC i els policies de Ciutadans, en una sacrosanta croada contra aquest fantasma. I dic això perquè, certament, tothom atribueix a la CUP tant l'elaboració dels pressupostos com la responsabilitat de pràcticament tot el que passa en aquest Parlament.

I això, a nosaltres, les persones que som receptores de tanta rellevància, ens sona una mica com aquest fantasma de la cita, no? Perquè ja ens agradaria a nosaltres tenir aquesta capacitat per incidir en un Junts pel Sí monolític, que ens porta a aquest Ple una llei de mesures pràcticament idèntica de la que vam votar en la sessió de la totalitat, i en la que vam criticar en aquell moment i que dona per reproduïts tots els arguments i totes les consideracions que vam fer en aquest mateix faristol, no?

Però potser la part més interessant és la segona part de la cita, la que parla de la sacrosanta aliança de forces contra la CUP, si se'm permet, no?, o de sacrosanta aliança de forces per mantenir viu el règim que ens arriba de la bafarada del 78. I és que no podem deixar de posar sobre la taula la gran quantitat d'aliances que s'han produït en la tramitació d'aquests pressupostos i de la Llei de mesures entre Junts pel Sí i el Partit Popular, entre Junts pel Sí i el PSC o entre Junts pel Sí, el PP i el PSC, tot sigui sempre per tombar les esmenes que la CUP proposava per millorar aquesta llei d'acompanyament.

Mirin, de les noranta-cinc esmenes que vam presentar com a CUP a la Llei de mesures, només cinc –cinc– han estat aprovades directament pel grup que dona suport al Govern, i quinze més han estat transaccionades a la baixa, el que ens dona un resultat de vint esmenes aprovades, que és pràcticament el mateix que ha passat amb Catalunya Sí que es Pot, on també se'ls han estimat dinou esmenes, cosa que demostra, per dir-ho d'alguna manera, quina és l'actitud de Junts pel Sí amb relació a la resta de grups de la cambra. A nosaltres se'ns han tombat setanta –setanta– esmenes de les que vam presentar a la Llei de mesures; esmenes relatives a contractació administrativa, un àmbit sobre el que cada dia, dia rere dia, tenim notícies de com és un focus de corrupció; on intentàvem plantejar unes clàusules de responsabilitat social en les empreses adjudicatàries de la Generalitat que plantegessin un salari mínim interprofessional de mil euros, com recollia el programa de Junts pel Sí i com recollien les resolucions del debat de política general; on plantejàvem també les nostres esmenes amb criteris reals de lluita contra els paradisos fiscals. I això no s'ha assumit pel Govern, malauradament. I es fa difícil que ens hàgim de creure el discurs del Govern quan diu que no té recursos suficients i, en canvi, quan pot actuar en contra dels paradisos fiscals no lluiti contra el frau i contra els paradisos fiscals.

I així, per tant, en aquesta sacrosanta croada de les forces del règim s'han tombat aquestes setanta esmenes relatives a les persones interines que treballen a la Generalitat, a les persones afectades per l'IRPH, a la qüestió del tancament de les centrals nuclears, a la destrucció del territori via Barcelona World, a la qüestió de l'ampliació del Circuit de Catalunya, etcètera. Per tant, deixem constància –deixem constància– que setanta de les nostres esmenes han estat tombades per la sacrosanta croada del 78. I deixem constància, en canvi, que paradoxalment Junts pel Sí ha vist aprovades totes les seves esmenes, no pas amb els vots de la CUP, sinó amb els vots d'altres forces de l'arc parlamentari.

I deixeu-me que posi, com a mínim, alguns exemples amb relació al Partit del Socialistes de Catalunya, en aquesta famosa concertació «sociovergent». Pensem, per exemple, en l'esmena 712. L'esmena 712 suposa l'ampliació de la zona comercial, fora de la trama urbana consolidada, a Collbató, a Vilanova i la Geltrú i a la Jonquera, de tres grans superfícies comercials. A la Jonquera ni més ni menys que trenta mil metres quadrats de noves superfícies comercials. Després direm que apostem pel comerç de proximitat. Suposo que no deu tenir-hi res a veure que a Vilanova i la Geltrú governi l'alcaldeessa que també és diputada, aquí al Parlament, pel PDECAT; que a Collbató governi el PDECAT amb Esquerra, o que el beneficiari d'aquests trenta mil metres quadrats a la Jonquera sigui l'empresari Antonio Escudero, un dels prohoms del Partit del Socialistes de Catalunya a l'Alt Empordà, que ha estat vint anys regidor per aquesta formació. De veritat que a l'hora de votar això ens hem regit per l'interès públic, per la defensa dels interessos col·lectius?

O anem a l'esmena 728, que no només ha estat aprovada amb els vots del PSC, sinó també amb els dels companys de Catalunya Sí que es Pot, en què es preveu una qüestió, penso, bastant extraordinària: és habilitar als serveis socials, qualsevol servei social, qualsevol administració, qualsevol treballador o treballadora, tingui la qualificació que sigui, la posició que sigui dins d'aquests serveis socials, per accedir a totes les dades dels pacients del Servei Català de la Salut. Això és el que aproven conjuntament. És a dir, no deixa de ser curiós que en un moment on es posava tanta por a que la cessió de dades fiscals, que si el cas Vidal, que si resulta que el Govern estava cedint els dades fiscals..., ara accedim a cedir totes les dades dels serveis socials..., totes les dades del Servei Català de la Salut, perdoni, a les administracions públiques competents en matèria de serveis socials. O sigui, no deixa de ser, com a mínim, una mica hipòcrita, no? Quan es tracta de dades fiscals, de les dades dels rics, hi ha d'haver protecció de dades. Quan es tracta de les dades de salut dels pobres, llavors la protecció de dades no és tan important, perquè, efectivament, això ja no ens preocupa i el que cal és màxima transparència i màxima invasió administrativa.

I anem a un tercer exemple –penso que és l'esplendor màxima de la concertació «sociovergent» - Catalunya Sí que es Pot–, i és la qüestió de la disposició addicional desena. Mirin, la disposició addicional desena, que era un acord polític al que havíem arribat la CUP amb Junts pel Sí per a la tramitació dels pressupostos, el que feia era blindar les línies de P3 públiques del nostre país. Directament, la disposició addicional prohibia el tancament de qualsevol línia de P3 que existís pública en el nostre país. Ostres, tu, presenten una esmena Catalunya Sí que es Pot, PSC i arriben a un acord amb Junts pel Sí que deixa sense efecte aquest blindatge i introdueix una excepció. Diu: sí, blindatge de línies de P3, però quan la Federació de Municipis o l'Associació Catalana de Municipis arribi a un acord amb el Departament d'Ensenyament, llavors sí que podem tancar les línies de P3.

Caram, això sí que és interessant! O sigui, quan les línies de P3 les tanca el Departament d'Ensenyament és una gran barbaritat, però si les tanca la Federació de Municipis, llavors ja podem firmar? Quin tipus de criteri és aquest, el de l'esmena que ens heu introduït precisament a un blindatge de les línies de P3 que garantia els P3 públics i, per tant, intentem introduir un criteri en què en aquells municipis on així es consideri es privilegiarà la concertada i es tancaran les línies de P3? No, si ja ho sabem que estem molt sols en la defensa de l'escola pública, perquè els únics que defensem el model d'escola pública sense escola concertada –sense escola concertada– és aquí, des de la posició que hem defensat a la CUP.

Per tant, són tres exemples que ens demostren com la Llei de mesures que votarem és el fruit d'una combinació de diferents majories on no necessàriament la més impos-

tant ni la més protagonista ha sigut de la CUP. És cert que hem obtingut algunes millores després de l'entrada en vigor, com l'impost de CO2, que tant criticava Catalunya Sí que es Pot, com un text de cooperatives, penso que és un avenç històric que garanteix drets, i penso que en aquest sentit sí que ens hem de felicitar de com milloren les condicions de treball de les persones afectades per les falses cooperatives, que tindran dret a cobrar hores extres, a cobrar plusos, a tenir vacances pagades, a tenir dret a la maternitat, és a dir, condicions absolutament bàsiques i essencials, però, més enllà, diguem-ne, d'aquests petits detalls, hem de concloure que hem perdut una oportunitat; una oportunitat de construir república, al nostre entendre, de superar l'autonomisme i, sobretot, de superar el model d'Administració que ens ha portat a tantíssima corrupció.

Nosaltres seguim on érem, seguim on érem el dia de la votació a la totalitat, seguim mantenint els arguments que teníem en aquell moment, i insistint que ens sembla que els responsables d'Economia d'aquest Govern no s'han mogut necessàriament cap on s'haurien d'haver mogut, cap a l'esquerra, i que hem perdut una altra oportunitat que hauria pogut ser en favor de la gent d'aquest país, i ha guanyat una altra batalla el famós 4 per cent. No deixa de ser vergonyós, i en aquest sentit vull apuntar-ho, que l'únic moment en què Esquerra Republicana ha votat diferent al PDECAT ha sigut amb relació al tema dels toros a Torroella de Montgrí. Penso que en una votació on hem votat pràcticament un miler d'esmenes, que Esquerra hagi tingut només la capacitat de marcar perfil en la qüestió dels toros de Torroella de Montgrí, bé, ho celebrem, en aquest sentit, perquè estem d'acord amb la posició que ha mantingut Esquerra, però no deixa de ser, penso, una mica esperpèntic, no?, del nivell de la política al nostre país.

Bé, jo acabaré. Nosaltres tenim moltíssimes contradiccions; les hem exposat aquests dies. També tenim molts dubtes sobre la decisió que hem pres i no ens sentim gens satisfets d'on hem arribat, perquè hauríem volgut arribar molt més lluny d'on ha arribat aquesta llei de mesures. Per tant, nosaltres votarem dos vots a favor d'aquesta llei d'acompanyament, com a compromís de país, a favor del referèndum, un referèndum que és indispensable per raons democràtiques, per necessitat històrica, per posar fi al procés i al processisme. Un referèndum que, al nostre entendre, ens interpel·la a totes les persones i a totes les formacions polítiques que som democràtiques, i un referèndum que s'ha de fer i que ens interpel·la, més enllà de lleis, de permisos i de prohibicions, i d'un estat de dret que, ho repetirem totes vegades que faci falta, no ha matat el pare, i que és una solució de continuïtat del règim jurídic de l'any 1939.

Per tant, hem de dir, i amb això vull acabar, que ens provoca moltíssima tristesa l'actitud del Partit dels Socialistes de Catalunya, que el PSC hagi decidit portar-nos als tribunals, que avui sigui un dia històric, no tant per la qüestió del referèndum, sinó per l'actitud que ha pres el Partit Socialista, que s'apunta a anar al Tribunal Constitucional quan avui sabem que és un organisme de repressió, d'inhabilitació, de multa i probablement de presó. En aquest context, alguns invoquem aquell PSC dels anys setanta, el de la bona gent del PSC d'aquells anys setanta que exigia democràcia, i del PSC dels vuitanta, que va esforçar-se en els ajuntaments, just recuperat l'any 1979. Jo mateix soc fill d'un regidor del PSC d'aquella època i se'm remouen les entranyes de pensar que a partir d'avui la gent del PSC els tindrem a l'altre costat, i que jugareu del costat de les manilles, de les detencions i de les prohibicions per lluitar contra el referèndum.

Nosaltres seguirem aquí, seguirem on érem, ens mantindrem dempeus en la defensa dels serveis públics i del bé comú, «fidels al servei d'aquest poble», com deia el poeta, i ens mantindrem amb determinació i convicció com a garantia de la celebració d'un referèndum, perquè en aquell moment, llavors, ho esperem, proclamem una república que sigui sobretot esperança i futur al servei de les classes populars d'aquest trosset de terra.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Salellas. A continuació té la paraula la senyora Maria Senserrich, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Maria Senserrich i Guitart

Presidenta, vicepresident, conseller, conselleres, diputats, diputades i membres del Govern que ens acompanyen avui en aquesta sessió parlamentària, bé, el 21 de desem-

bre del 2016, fa just tres mesos i un dia, teníem el debat de totalitat de la Llei de mesures, que ens presentava el vicepresident en nom del Govern, una Llei que bàsicament podríem diferenciar en dos blocs, el bloc tributari i el bloc, diguem-ne, administratiu.

El tributari, doncs, ens permetia, amb els impostos i les taxes, tant de nova creació com les de modificació, seria un impacte als ingressos de la Generalitat d'aproximadament uns 109 milions d'euros per al 2017, però amb un any complet serien els 181 milions d'euros. I en el segon bloc de mesures contenia la part de gestió econòmica d'acció administrativa, que hi ha, doncs, diverses qüestions, ja siguin des d'aigua, pobresa energètica, habitatge, agricultura, territori, cultura, transparència, ensenyament, salut, etcètera. Els estalviaré la llarga enumeració, doncs, ja que és una llei de cent noranta articles i diverses disposicions.

Entenc que molts grups hagin dit que és una llei complexa, multisectorial. Precisament és aquesta, la Llei de mesures és això. És a dir, no és una llei sectorial d'una cosa molt concreta, sinó que toca moltes qüestions, i això no ens ha de fer por, d'emprendre aquestes qüestions, debatre-les, parlar-ne i arribar a acords.

De fet, des del primer dia i des d'aquest mateix faristol, i en nom de Junts pel Sí, els deia jo mateixa que, malgrat que alguns grups haguessin presentat l'esmena a la totalitat, nosaltres no renunciàvem en cap moment al diàleg i a la negociació real. I això és el que hem fet en el tràmit parlamentari, hem parlat amb tothom –amb tothom. Hem acceptat esmenes de tothom, hem fet transaccions amb tothom, i no només a una banda, sinó a dues, tres, quatre i a totes bandes, perquè creiem fermament en aquest diàleg i aquesta negociació que els dèiem.

Hem arribat a consensos. Segurament no a tots els que vostès voldrien particularment per a cada grup. De fet, hem sentit..., per un cantó ens critiquen per fer una cosa, i per l'altre cantó ens critiquen de fer-ne una altra. Miri, jo tinc la sensació que ho fem bé, perquè si uns diuen per aquí i uns diuen per allà, doncs, anem pel carril del centre i fem allò que el país ens demana i aquelles necessitats que el país té amb aquesta llei.

De fet, hem parlat amb tothom i, de fet, el diputat Salellas hi feia referència: el primer grup parlamentari de qui acceptem..., i amb qui negociem més és amb vostès, amb la CUP, però el segon és Catalunya Sí que es Pot. Per tant, això de les dretes cap a un cantó i cap a l'altre..., mirin, no venim a fer dretes i esquerres, venim a buscar solucions per als ciutadans, amb mesures concretes a sobre la taula. Perquè la nostra voluntat és aquesta, és trobar aquestes solucions.

Ja els vaig dir en la Llei de mesures, al primer debat, doncs, que aquest instrument ha de servir per millorar la vida dels ciutadans, i la nostra actitud és i serà sempre positiva envers això. I per això hem treballat per aconseguir-ho. De fet, miri, aprofito per donar les gràcies i canviar una mica el to de les intervencions dels que m'han precedit. Vull agrair la feina dels grups parlamentaris i, en concret, doncs, dels diputats que han treballat en aquesta llei: el diputat Espinosa, el senyor Bruguera, el senyor Coscubiela, el senyor Rodríguez i el senyor Salellas. Ves per on, tot senyors i una senyora; però, bé, ens hem entès perfectament, crec; segurament no tant com hauríem volgut, com els he dit abans, però hem fet l'esforç.

Tota aquesta feina que ens ha suposat, doncs, moltes esmenes, moltes transaccions, ha permès fer una bona llei. Alguns l'han definit com a «Frankenstein»; bé, defineixin-la com vostès creguin convenient, però hem arribat a acords, que aquesta era la intenció, i aquesta és la nostra feina com a diputats i diputades d'aquesta cambra.

I, de fet, molts han fet referència al Consell de Garanties Estatutàries, que, pel que es veu, ahir servia per a una cosa i avui no serveix per al mateix. És a dir, hi ha un acord per unanimitat de que no hi ha res illegal, res estrany ni res subjectiu, que alguns han volgut fer veure que hi havia ombres en aquesta llei i coses que volíem posar per la porta del darrere, i no és així. Per tant, per un cantó els serveix i després no els serveix. Tinguin un criteri i una coherència; jo sí que els hi demano, això, ho dic perquè per a tot ha de servir un mateix criteri, si no, de què ens serveix el que estem fent, no?

Doncs, si el Consell de Garanties ens ha dit que no ens hem de preocupar de res, que els ciutadans estiguin tranquils i, a més a més, és una llei que, sí, és una llei complexa, ho reconeixem, no ens n'amaguem, d'aquesta qüestió, però sí que és cert que era necessària. I hem arribat a acords en qüestions molt importants, com en el tema d'habitatges buits, establiments turístics, l'impost del CO₂, que no ho oblidin, això del CO₂ no ens

ho hem inventat ara mateix de cop i volta, hi havia una esmena de la CUP, que ja vam anunciar en comissió i en ponència que ja hi estàvem treballant, en les taxes ambientals. No ens hem amagat de res, al contrari, l'acord de govern amb la CUP era treballar sobre aquestes qüestions.

També hem arribat a acords en coses a última hora, com els preus universitaris, que sincerament estic molt orgullosa de que s'hagi arribat a aquest acord, perquè realment demostra que quan parlem i dialoguem aconseguim grans coses. També de cooperatives, protecció del medi natural i molts d'altres temes que els estalvio també l'enumeració.

Sabem, però, que això no s'acaba aquí. No és «mirin, avui aprovem la Llei de pressupostos, aprovem la Llei de mesures, ja hem acabat la feina», no. Nosaltres continuem el dia a dia, continuarem treballant. I en aquelles qüestions que potser hagin quedat sobre la taula, ja sigui amb la CUP, principalment, perquè és amb qui tenim, doncs, aquest acord en els pressupostos, seguirem treballant-hi. De fet, hi ha impostos mediambientals que ens hem emplaçat a treballar-hi a la ponència de canvi climàtic, perquè així continuï, doncs, aquest debat i aquest diàleg que ara no ha donat els seus fruits però que esperem que així sigui en les properes setmanes i mesos.

I, bé, com els dic, voluntat de consens, trobar punts en comú, sempre en positiu i... Però avui, mirin, hem aprovat els pressupostos i segurament d'aquí una estona aprovarem la llei d'acompanyament d'aquests pressupostos. Però crec que és de rebut que potser aquesta actitud que hem tingut d'intentar arribar a acords és la que hauria de ser exemplar i que no ens hem trobat malauradament mentre votàvem els pressupostos.

Quan votàvem els pressupostos tots hem rebut al nostre telèfon mòbil una notícia desagradable: la notícia que condemnaven el senyor Francesc Homs, acompanyant aquesta condemna evidentment, doncs, la que ja coneixíem del president Mas, la consellera Rigau i la vicepresidenta Ortega. No ens agrada. I, mirin, la meua mare sempre deia allò de «no siguis malpensada que si no l'encertaràs»; doncs, haig de ser malpensada perquè crec que l'encertaré.

Per mi no és casualitat el que ha passat avui, que en plena votació surti una sentència quan ja tothom sabia que votàvem avui els pressupostos –tothom ho sabia, no ens n'hem amagat pas; és una cosa transparent–, que surti precisament avui una condemna del Suprem a una persona que va posar les urnes..., la democràcia perquè els ciutadans i les ciutadanes tant independentistes com no independentistes poguessin exercir el seu vot, crec que no és una casualitat, i ens entristeix com a grup parlamentari i com a catalans i catalanes. Però, bé, havia de dir-ho i manifestar-ho perquè crec que la voluntat que tenim des de Junts pel Sí i el Govern d'arribar a acords i de tenir diàleg i negociació no és a tot arreu. I això ens entristeix moltíssim.

Però, bé, tornem a la Llei de mesures, ja en la part final, que passarem a les votacions. Però volia fer uns agraïments, perquè la llei continua perquè ara s'ha d'aplicar i s'ha de fer la continuació, però la part que hem fet fins ara era una part important, i vull fer agraïments, doncs, primer al meu grup parlamentari per donar-me aquesta confiança, concedir-me la confiança i el repte de fer aquesta llei d'acompanyament i de mesures, amb aquestes característiques, la situació, les circumstàncies..., però crec que hem fet una bona feina conjuntament tots; a tots els companys, individualment, que m'han ajudat en cada moment, en qualsevol qüestió i sempre han estat allà, un per un, amb els seus temes, que portaven cadascun d'ells.

Donar les gràcies a l'equip de professionals del Grup Parlamentari de Junts pel Sí i del Parlament, que ens han ajudat molt en tot moment per desenvolupar la nostra tasca com a diputats i diputades, i, si m'ho permeten, en especial a Mercè Puig, que és la tècnica que m'ha acompanyat especialment a fer tota aquesta feina d'equip.

I finalment vull acabar recordant una frase que m'acompanya des de fa uns quants anys que va dir una igualadina il·lustre, que deia: «No em digueu que és impossible; les coses s'han de provar.» Avui ho hem provat, ho hem fet i ho farem realitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Senserrich.

Estem cridant a votació.

(Pausa.)

Se'ls ha repartit el guió de votacions. Hi ha hagut canvis a última hora perquè el Grup Parlamentari de Ciutadans ha demanat unes votacions separades que ara ells mateixos els explicaran.

Té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí; gràcies, presidenta. Sí, solament informar al Pleno que últimament hem presentat..., deberían tener todos el guion de voto rectificado. Simplemente es a efectos informativos, solicitando disculpas por la precipitación, pero en la página 12 del guion de votación habla de la votación 4 ya *del projecte de llei, ¿eh?, del dictamen...*, hemos pedido votación separada y hemos dividido ese punto 4 en tres puntos: 4 bis, o sea, 4, 4 bis y 4 ter. En el 5, 5 bis, 5 ter, 5 *quater* y cinco *quinquies*. ¿Sí? (*Veus de fons.*) Vale –vale.

La presidenta

Silenci, si us plau.

Carlos Carrizosa Torres

Anem més a poc a poc, sí. (*Remor de veus.*) No, tiene que tenerlo todo el mundo –tiene que tenerlo todo el mundo en el último guion que ha salido hace diez minutos, un cuarto. Es simplemente para que lo tengamos todos claro, que lo tenemos igual, ¿eh?

O sea, que os decía que se divide la votación. En la votación 4 en tres apartados; en la votación 5, cinco apartados; la votación 6 se divide en tres apartados: el 6, el 6 bis y el 6 ter, y la votación 8, 8 bis y 8 ter. Y todo lo demás tal como..., el 9 como estaba..., 10, 11..., todo como estaba, ¿vale?

La presidenta

Quan arribem aquesta votació, anirem a poc a poc i ho llegirem.

Carlos Carrizosa Torres

Exacte.

La presidenta

Si els sembla...

Carlos Carrizosa Torres

Molt bé.

La presidenta

...quan arribem a aquests canvis, els que estan en blau, els canvis que vostès tenen en color blau, quan hi arribem, els llegirem i anirem a poc a poc.

Carlos Carrizosa Torres

Molt bé, gràcies.

La presidenta

Sí. Senyor Bruguera, per què em demana la paraula?

Rafel Bruguera Batalla

Sí; per al·lusions, senyora presidenta. Breument.

La presidenta

Trenta segons, sí.

Rafel Bruguera Batalla

Simplement, per dir-li al senyor Salellas que si està tan interessat en una persona concreta de la Jonquera, si vol que li expliqui detalladament els anys que fa que aquesta persona no és militant del PSC i les raons per les quals no és militant del PSC, estaré encantat d'explicar-l'hi personalment, amb documentació, i no em sembla que aquí sigui el lloc més oportú.

Moltes gràcies.

La presidenta

D'acord. Gràcies, senyor Bruguera.

Abans de començar amb les votacions, els informo de com procedirem a ordenar-les: en primer lloc, votarem les esmenes reservades corresponents al Projecte de llei

de mesures; en segon lloc, votarem les esmenes transaccionals; en tercer lloc, votarem l'esmena tècnica legislativa i l'esmena tècnica, i, en quart lloc, votarem el text del dictamen del projecte de llei.

Comencem, doncs, votant les esmenes reservades.

La votació 1 és l'esmena 2 i l'esmena 441.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 45 vots a favor, 61 en contra i 25 abstencions.

La votació número 2, que va de l'esmena número 3 fins a la 96, apartat 2, perquè les esmenes 625 i 626 són objecte de transacció. Per tant, ara votarem aquestes esmenes.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 71 en contra i 25 abstencions.

La votació número 3, que comença amb l'esmena número 6 i acaba amb l'esmena 472.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 82 en contra i 24 abstencions.

Fem la votació número 4, que comença amb l'esmena número 5 i acaba amb l'esmena 476, perquè la 477 és objecte de transacció.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 71 en contra i 35 abstencions.

A continuació votarem les esmenes que van de la número 8..., comença amb la número 8 i acaba amb la 672.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 79 en contra i 25 abstencions.

La votació número 6, que comença amb l'esmena número 18 i acaba amb la 73.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 17 vots a favor, 81 en contra i 34 abstencions.

A continuació farem la votació número 7, que va de l'esmena 76 fins a l'esmena 328.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 71 en contra i 35 abstencions.

A continuació –és un dels punts que tenen en color blau– farem la votació 7 bis, que és l'esmena 82.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 96 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem l'esmena número 4, la 206 i la 231.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 16 vots a favor, 81 en contra i 35 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 708.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 62 vots a favor, 60 en contra i 10 abstencions.

A continuació, la votació número 10, que comença amb l'esmena 138 i acaba amb l'esmena 670.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 61 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 378 i 810.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 60 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

La votació número 12, que comença amb l'esmena 130 i acaba amb l'esmena 503.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 736.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 62 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 102, 501 i 539.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.

A continuació, la votació número 15, que comença amb l'esmena 155 i acaba amb l'esmena 657.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Votació 16, que comença amb l'esmena 127 i acaba amb l'esmena 548.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 41 vots a favor, 91 en contra i cap abstenció.

A continuació, la votació número 17, que comença amb l'esmena 56 i acaba amb l'esmena 548.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 40 vots a favor, 81 en contra i 10 abstencions.

A continuació, la votació número 18, que comença amb l'esmena 77 i acaba amb l'esmena 668.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 51 vots a favor, 71 contra i 10 abstencions.

A continuació votarem la votació número 19, que són les esmenes 117, 527 i 553.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 41 vots a favor, 81 en contra i 10 abstencions.

La votació número 20, que comença amb l'esmena 114 i acaba amb l'esmena 551.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 41 vots a favor, 71 en contra i 20 abstencions.

Senyor Coscubiela, per què em demana la paraula?

Joan Coscubiela Conesa

Per demanar, si us plau, presidentia, si es pot llegir el contingut de l'esmena 359 que votarem en aquests moments.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. (*Pausa.*) Senyor Coscubiela, ho deixem per votar-ho després, perquè buscarem l'esmena, d'acord?, que no la tenim aquí, el text, eh? (*Pausa.*) Deixem la votació per a després, mentre estem buscant l'esmena.

Per tant, deixem la votació número 21 i passem a la votació número 22, que la votació número 22 és l'esmena 358.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 362.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 357.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 62 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 350.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 71 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 658.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 87 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 331, 407 i 508.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 36 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 28, que comença amb l'esmena 513 i acaba amb l'esmena 663.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 494 i 544.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 97 en contra i 9 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 671.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 87 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 516 i 531.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 87 en contra i 20 abstencions.
A continuació farem la votació número 32, que comença amb l'esmena 380 i acaba amb l'esmena 650.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 45 vots a favor, 71 en contra i 16 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 398.

Comença la votació.

(Joan Coscubiela Conesa demana per parlar.) Parem la votació. *(La presidenta dona la paraula a Joan Coscubiela Conesa.)*

Joan Coscubiela Conesa

És per demanar la lectura de l'esmena 398, si és possible.

(Pausa.)

La presidenta

Si els sembla, procedirem ara a llegir l'esmena 359... *(Veus de fons.)* Primer fem l'altra, eh? Ens en quedava una pendent, que era la 359, que és la primera que ens han demanat abans que llegíssim, i hem dit que ens esperàvem.

Per tant, ara farem la lectura de l'esmena 359 i després llegirem la que ens ha demanat el senyor Coscubiela.

El vicepresident primer

«Esmena 359.

»Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

»De modificació de la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 47.

»*a*. S'ha de destinar a les administracions locals un mínim d'un 50 per cent de la recaptació del fons derivada de la recaptació de la tarifa general, en funció de la recaptació corresponent als establiments i equipaments a què fa referència l'apartat 3 de l'article 24, amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament.»

La presidenta

Votem, doncs, l'esmena 359.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 70 vots a favor, 62 vots en contra i cap abstenció.

A continuació procedirem ara a llegir l'esmena 398.

El vicepresident primer

«Esmena 398.

»Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

»D'addició d'un nou article 130 bis.

»Es deroga l'apartat 2 de l'article 17, "Modificació de la Llei 25/98, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro", de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, del 16 de febrer, sobre centres recreatius, turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc.»

La presidenta

Votem ara, doncs, l'esmena 398.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 44 vots a favor, 72 en contra i 16 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 418 i 520.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 80 en contra i 16 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 523.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions.

A continuació farem la votació número 36, que comença amb l'esmena 499 i acaba amb la 647.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 80 en contra i 16 abstencions.

A continuació farem la votació 37, que comença amb l'esmena 497 i acaba amb la 537.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 88 en contra i 17 abstencions.
A continuació farem la votació número 38, que comença amb l'esmena 507 i acaba amb l'esmena 552.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 81 en contra i 26 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 519 i 524.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 71 en contra i 26 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 528.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 81 en contra i 26 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 525, 546 i 557.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 70 en contra i 36 abstencions.
A continuació farem la votació número 42, que comença amb l'esmena 400 i acaba amb l'esmena 799.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 34 vots a favor, 97 en contra i 1 abstenció.

A continuació farem la votació número 48, que comença amb l'esmena 74 i acaba amb l'esmena 402.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 24 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem l'esmena 202.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 96 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 75 i 612.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 106 en contra i cap abstenció.
A continuació farem la votació número 46, que comença amb l'esmena 146 i acaba amb l'esmena 152.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 16 vots a favor, 116 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem l'esmena 118.

Comença la votació.

L'esmena ha quedat rebutjada per 16 vots a favor, 106 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem les esmenes 108 i 585.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 96 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 820.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 97 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem l'esmena 147.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 106 en contra i 10 abstencions.
A continuació farem la votació número 51, que comença amb l'esmena 101 i acaba amb l'esmena 119.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 16 vots a favor, 96 en contra i 20 abstencions.
Senyor Coscubiela, per què em demana la paraula?

Joan Coscubiela Conesa

Per demanar lectura, i crec que serà l'última, de l'esmena número 363.
Gràcies.

La presidenta

Tres-cents seixanta-tres. El règim especial de Barcelona és l'esmena? (*Pausa.*) Procedim a la lectura.

El vicepresident primer

«Esmena 363.

»Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

»Article 47 bis, règim especial de Barcelona.

»La ciutat de Barcelona gaudirà d'un règim especial ateses les seves característiques, amb incidència de l'impacte turístic en el municipi. I per aquest motiu el 100 per cent dels recursos provinents de l'impost sobre les estades dels establiments turístics generats a la ciutat de Barcelona seran transferits en tot cas a l'Ajuntament de Barcelona, que podrà destinar-los a allò que consideri més adient d'acord amb les seves atribucions i competències.»

La presidenta

Procedim, doncs, ara a la votació? *(Pausa.)*

Està votant, senyora Granados, o em demana la paraula? *(Pausa.)* Ah.

Procedim ara a la votació de l'esmena 363.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 353 i 354.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 390.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena 665.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

A continuació farem... Senyor Salellas, per què em demana la paraula?

Benet Salellas i Vilar

Doncs per demanar-li la lectura d'una de les esmenes. Li demanaré..., ho faré en quatre ocasions. En aquesta votació, li demanaríem que, de l'esmena 774, llegís el que és l'apartat 2.4.

La presidenta

De l'esmena 744?

Benet Salellas i Vilar

No, de la 774 –set, set, quatre.

La presidenta

Sí; perdó, 774, sí. Apartat 2.1.4?

Benet Salellas i Vilar

2.4.

(Pausa.)

La presidenta

És una mica llarg, eh?

El vicepresident primer

«Apartat 2.4 de l'esmena 774.

»El sector públic català només podrà adjudicar contractes públics a les empreses i entitats que en presentar la seva oferta es comprometin per escrit a pagar als seus treballadors i treballadores per l'execució de la prestació un salari d'almenys 1.200 euros per catorze mensualitats amb relació a jornades laborals de quaranta hores de mitjana setmanal així com a donar-hi compliment durant l'execució del contracte. En cas que l'oferta no inclogui la declaració relativa al salari mínim i no es presenti aquesta a requeriment del poder adjudicador, quedarà exclosa de la valoració. Les empreses subcontractistes seran objecte també de l'anterior obligació.

»Si bé sempre s'haurà de respectar el salari mínim en els termes anteriorment explicitats el sector públic català als plecs de clàusules dels procediments de contractació pública haurà d'incorporar l'obligació de sotmetre les condicions laborals establertes en el conveni col·lectiu sectorial que li correspon a l'activitat contractada durant tota l'execució. El contingut del referit conveni conformarà les condicions laborals mínimes dels

treballadors i de les treballadores que desenvolupin les activitats objecte del contracte. Les empreses subcontractistes també seran objecte de l'anterior obligació.»

La presidenta

Procedim ara, doncs, a la votació 56, que comença amb l'esmena 466 i acaba amb l'esmena 824.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 18 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem les esmenes 430 i 432.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 121 en contra i 1 abstenció.

A continuació votarem les esmenes... Senyor Salellas, per què em demana la paraula?

Benet Salellas i Vilar

Per demanar-li la lectura d'una de les esmenes, prèvia a la votació; concretament, de l'esmena 801.

La presidenta

D'acord.

El vicepresident primer

«Esmena 801.

»Dinovenena. PDU de característiques singulars.

»1. Es deroga la figura del Pla director urbanístic de característiques singulars mitjançant derogació expressa dels articles 56.1, lletra g, 56.6 i 157 bis del text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, d'acord amb la modificació operada per la Llei 3/2012, de 22 de febrer.

»2. Derogació de tots els plans directores urbanístics aprovats a l'empara d'aquesta figura que ara es deroga.»

La presidenta

Procedirem ara, doncs, a la votació de les esmenes 783, 784 i 801.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 113 en contra i 10 abstencions.

A continuació farem la votació número 59, que comença amb... Bé, dir-los que l'esmena 749, que estava en aquest grup, és objecte de transacció. Per tant, comença amb l'esmena 751 i acaba amb la 804.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 97 en contra i 16 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 786.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 97 en contra i 16 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 584 i 586.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 106 en contra i 16 abstencions.

A continuació farem la votació número 62, que comença amb l'esmena 364 i acaba amb l'esmena 817.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 72 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 124, 125 i 126.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 72 en contra i 34 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 474.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 62 en contra i 35 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 167.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 91 en contra i 25 abstencions.

Senyor Salellas, per què em demana la paraula?

Benet Salellas i Vilar

Doncs, per demanar-li la lectura de l'esmena 819, que és la que ve ara, la votació següent.

La presidenta

D'acord.

El vicepresident primer

«Esmena 819, esmena d'addició d'una disposició addicional trenta-setena, que queda redactada de la següent manera.

»Trenta-setena.

»Punt 1. Les treballadores i treballadors de la Generalitat de Catalunya, siguin personal funcionari interí o personal laboral temporal, que hagin romàs trenta mesos durant els darrers tres anys en el mateix lloc de treball o cos passaran a ser personal laboral fix, sempre que el seu grau i nivell professional sigui igual o inferior d'A22 en el cas del personal d'Administració general. Aquesta limitació per grau i nivell professional no afectarà el personal funcionari interí o el personal laboral temporal d'ensenyament, sanitat, serveis socials i execució penal, els quals passaran a ser personal laboral fix.

»Punt 2. El Govern està obligat a convocar les oposicions corresponents durant aquest 2017 per tal de regularitzar l'accés a la funció pública a la major part d'aquest personal.»

La presidenta

Procedim ara a la votació de l'esmena 819.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 72 en contra i 35 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 116.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 71 en contra i 45 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 361.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 71 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 360.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 81 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 352.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 81 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 391, 392 i 481.

Comença la votació.

L'esmenes han estat rebutjades per 26 a favor, 72 en contra i 34 abstencions.

A continuació farem la votació número 72, que comença amb l'esmena 410 i acaba amb la 480.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 87 en contra i 25 abstencions.

A continuació farem la votació número 73, que va de l'esmena 742 fins a l'esmena 825.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 88 en contra i 25 abstencions.

La votació 74, que va de l'esmena 337 fins a l'esmena 435.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 97 en contra i 25 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 366.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 78 en contra i 35 abstencions.

A continuació farem la votació 76, que va de l'esmena 414 fins a l'esmena 451.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 86 en contra i 36 abstencions.

La votació 77, que va de l'esmena 564 fins a l'esmena 674.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 97 en contra i 25 abstencions.

A continuació farem la votació 78, que només és l'esmena 759, perquè la 404 ha estat objecte de transacció. Per tant, anem a votar l'esmena 759.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i 41 abstencions.

A continuació farem la votació 79, que va de l'esmena 336 fins a l'esmena 666.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 71 en contra i 41 abstencions.

A continuació farem la votació número 80, que comença amb l'esmena 345 i acaba amb l'esmena 815. D'aquí traurem l'esmena 404, perquè ha estat..., perdó, l'esmena 750, perquè la votarem després a part, d'acord?

Senyor Salellas, per què em demana la paraula?

Benet Salellas i Vilar

Sí, presidenta, perquè llegeixi, si us plau, l'esmena 800, que està inclosa en aquest votació. És la darrera que li demanem.

(Veus de fons.)

La presidenta

Pregunten si tota. *(Pausa.)* Procedim a la lectura.

El vicepresident primer

«Esmena 800, d'addició d'una nova disposició addicional divuitena.

»Divuitena. Mesures de protecció contra l'IRPH.

»1. Es modifica el Codi civil de Catalunya en el sentit d'afegir-hi un article 569-28 bis, amb el següent redactat: "En atenció a la protecció dels consumidors i consumidores, resulta prohibit que si la hipoteca es computa amb un tipus d'interès variable sigui la part creditora qui fixi de manera unilateral aquest interès i la seva fluctuació, ja sigui de forma directa, de forma conjunta amb altres creditors, ja sigui en el còmput d'algun tipus de mitjana aritmètica dels tipus oferts per aquests creditors."

»Punt 2. S'afegeix una disposició transitòria en el Codi civil de Catalunya relativa a l'anterior modificació, amb el següent redactat: "La prohibició continguda en l'article 569-28 té efectes retroactius de tal forma que els contractes hipotecaris afectats dins dels sis mesos posteriors de la seva entrada en vigor fixaran un nou tipus de referència acordat entre les parts que, en cas d'absència d'acord, serà l'euríbor més el diferencial actual de mercat. En aquesta renegociació les parts acordaran allò convenient sobre el rescabament. La prohibició continguda en l'article 569-28 i aquesta disposició transitòria és d'aplicació també a les hipoteques de tipus fix que provenen de la substitució d'un antic interès IRPH."

»Punt 3. L'Agència Catalana de Consum emetrà un informe sobre el procés de substitució de l'IRPH en els trenta dies posteriors a la finalització del termini anterior sobre el compliment d'aquesta disposició per part de totes i cadascuna de les entitats bancàries que operen a Catalunya.»

»I punt 4. D'acord amb les consideracions de l'informe del síndic "Protecció dels afectats per l'IRPH" i la Moció 227/X del Parlament de Catalunya, a partir del 31 de desembre de 2017, la Generalitat de Catalunya ni cap dels seus ens dependents ni empreses públiques participades majoritàriament podran realitzar cap conveni, contracte o adjudicació a entitats bancàries que tinguin vigents contractes hipotecaris amb l'índex de referència de l'IRPH.»

La presidenta

Procedirem ara, doncs, a la votació de tot aquest grup d'esmenes, menys la 750, que la votarem després, a part.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 19 vots a favor, 72 en contra i 41 abstencions.

A continuació farem la votació d'aquesta esmena 750.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 95 en contra i 16 abstencions.

A continuació, votarem les esmenes 406 i 431.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 81 en contra i 41 abstencions.

A continuació votarem les esmenes 427 i 457.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 71 en contra i 51 abstencions.

A continuació farem la votació número 83, que va de l'esmena 558 fins a l'esmena 664.

Comença la votació.

Les esmenes han estat rebutjades per 9 vots a favor, 81 en contra i 41 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 617.

Comença la votació.

L'esmena ha estat rebutjada per 10 vots a favor, 71 en contra i 51 abstencions.

A continuació votarem l'esmena 454.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 123 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 86, que va... No, l'esmena 714, que és: «Part 2, Torroella de Montgrí». (*Veus de fons.*) D'acord.

Comença la votació.

Estem votant l'esmena 714.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 46 vots a favor, 44 en contra i 42 abstencions.

A continuació votarem les esmenes transaccionals.

La votació número 1 és l'esmena transaccional entre el Grup Parlamentari de Junts pel Sí i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, registre 54498, entre l'article 194 del dictamen i les esmenes 625 i 626.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 2, que és l'esmena transaccional entre el Grup Parlamentari de Junts pel Sí, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, registre 54582, relativa a l'esmena 749.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 71 vots a favor, 51 en contra i 10 abstencions.

A continuació farem la votació número 3, que és l'esmena transaccional entre el Grup Parlamentari de Junts pel Sí i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent i el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, relativa a l'esmena 477.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 96 vots a favor, 11 en contra i 25 abstencions.

Senyor Coscubiela, per què em demana la paraula?

Joan Coscubiela Conesa

Per demanar-li la lectura d'aquesta esmena transaccional, i aprofito per agrair, en nom del grup i del company Joan Giner, a tots els grups de la cambra que hagin fet possible el tema de la transacció en la qüestió de les taxes universitàries. S'ha treballat bé. No miro a ningú, Àlícia; a tothom, miro, però gràcies. (*Veus de fons.*) Eh? (*Veus de fons.*) També, també, perdó, perdó..., al president de la Comissió d'Economia també. A tothom... –perdoni, és que m'he equivocat–, a tothom. (*Remor de veus.*)

La presidenta

Senyor Coscubiela, passem a la lectura de la votació número 4, que és l'esmena transaccional de Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot, relativa a preus universitaris, esmena 404. D'acord? (*Pausa.*)

El vicepresident primer

«Preus públics universitaris.

»Durant l'any 2017 es modificarà el decret de preus que aprova el Govern i que haurà d'estar vigent per al curs 2017-2018, en els següents termes:

»Lletra *a*. Estendre un model de beques i equitat als màsters universitaris.

»Lletra *b*. Aplicar una major progressivitat en els descomptes de cada tram de renda en els estudis de grau, practicant reduccions com a mínim del 30 per cent sobre el preu total en els trams més baixos de renda, actual tram 1 i 2.

»S'habilitaran les partides necessàries per compensar les universitats públiques davant les possibles pèrdues d'ingressos, derivades de l'aplicació d'aquesta disposició addicional i d'acord amb la normativa vigent.»

La presidenta

Procedim, doncs, a la votació.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació passarem a votar l'esmena tècnica legislativa número 3.

Procedim ara a la votació. Votació número 1, de l'esmena tècnica legislativa número 3.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació farem la votació número 2, que és l'esmena tècnica número 1.

Comença la votació.

L'esmena ha estat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

A continuació votarem el text del dictamen del Projecte de llei de mesures.

La votació número 1, que és l'article 160. (*Veus de fons.*) He de llegir una nota: «D'acord amb l'article 62.2 de l'Estatut d'autonomia, la modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes requereix el vot favorable de la majoria absoluta del Ple del Parlament en una votació final sobre el conjunt del text.»

Per tant, sotmetem a votació aquest article 160.

Comença la votació.

L'article ha estat aprovat per 71 vots a favor, 51 en contra i 10 abstencions.

A continuació votarem l'article 186.

Comença la votació.

L'article ha estat suspès per cap vot a favor, 123 en contra i 9 abstencions. (*Veus de fons.*) Encara no, encara no. (*Remor de veus.*) Ha estat rebutjat, perdó –ha estat rebutjat. És que no sé si havia vist mai tants «nos». Descartat.

A continuació passem a votar l'article 222.

Comença la votació.

L'article ha estat aprovat per 110 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

A continuació..., és un dels articles que abans els hem dit que llegiríem, perquè és un dels que s'ha dividit en tres.

En primer lloc, farem la votació número 4, que és l'article 2, apartat 10. Des de l'apartat 10 fins a l'article 171. D'acord? (*Pausa.*)

Per tant, comença la votació.

(*Veus de fons.*) D'acord. Em demanen que llegeixi tots els punts. Doncs, farem la votació número 4, que és l'article 2, l'apartat 10; l'article 38.1; l'article 40.2; l'article 120, l'apartat 2, i l'article 171.

Comença la votació.

Els articles han estat aprovats per 115 vots a favor, 10 en contra i 7 abstencions.

A continuació votarem..., farem la votació del 4 bis, que és l'article 103, l'apartat relatiu a la modificació de l'article 12-26.5 i l'article 184.

Comença la votació.

Els articles han estat aprovats per 88 vots a favor, 35 en contra i 9 abstencions.

A continuació farem la votació del 4 ter, que és l'article 26, l'apartat 3. (*Veus de fons.*) Si us sembla, és veritat que aquesta votació ha quedat que no s'ha vist el resultat. Si els sembla, la tornem a repetir, o si ja els sembla bé el resultat... (*Veus de fons.*) L'estan veient. (*Veus de fons.*) Està bé? (*Pausa.*) Doncs, vinga, continuem. (*Remor de veus.*)

És la votació 4 ter de l'article 26, apartat 3.

Comença la votació.

(*Veus de fons.*) Torna a passar el mateix, eh? En aquest cas, també ha quedat aprovat per 90 vots a favor, 10 en contra i 32 abstencions, però potser ho hauríem d'arreglar. (*Pausa.*) Ja està? (*Veus de fons.*) D'acord.

Doncs, continuem? (*Pausa.*)

A continuació farem la votació número 5, que és l'article 91.2, apartat g; l'article 100, apartat 1; l'article 102, apartat relatiu a la modificació de l'article 12-25 (*veus de fons*), sí?, l'article 191, l'apartat 1, i l'article 191, apartat 3.

Comença la votació.

Els articles han estat aprovats per 74 vots a favor, 51 en contra i 7 abstencions.
A continuació farem la votació 5 bis, que és la disposició addicional 3.
Comença la votació.
L'article ha quedat aprovat per 112 vots a favor, 10 en contra i 10 abstencions.
A continuació votarem la disposició addicional 6.
Comença la votació.
La disposició addicional ha quedat aprovada per 88 vots a favor, 10 en contra i 34 abstencions.
A continuació votarem l'article 217.
Comença la votació.
L'article ha quedat aprovat per 106 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem l'article 2, l'apartat 17; l'article 4, apartat 2, i l'article 5, apartat 1.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 74 vots a favor, 26 en contra i 32 abstencions.
A continuació farem la votació número 6, que és l'article 143, apartat 3, paràgraf 4; l'article 147, apartat 1.4; l'article 153, i la disposició addicional setena –és efectivament la disposició final setena, anteriorment se us havia dit «disposició final setena», però no existeix. D'acord? (*Pausa.*) Passem a la votació.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 114 vots a favor, 11 en contra i 7 abstencions.
(*Aplaudiments. Remor de veus.*)
A continuació votarem l'article 204.2 i l'article 218.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 87 vots a favor, 33 en contra i 6 abstencions.
A continuació votarem els articles 149 i l'article 181.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 90 vots a favor, 10 en contra i 32 abstencions.
A continuació farem la votació número 7, que és l'article 2.13.b; l'article 23; l'article 143, els apartats 10 i 11 de l'article, i el 185.22.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 100 vots a favor, 25 en contra i 7 abstencions.
A continuació farem la votació número 8, que va de l'article 9 fins a l'article 215, apartat 9. La disposició final sisena no cal votar-la perquè era un error i ja no existeix en el dictamen.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 79 vots a favor, 10 en contra i 42 abstencions.
A continuació, votarem l'article 91, l'article 102, l'article 131, apartat 10.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 79 vots a favor, 35 en contra i 17 abstencions.
A continuació votarem l'article 2, apartat 4; l'article 95; l'article 200, l'apartat 14; l'article 207, apartat 4, i la disposició derogatòria primera, apartat 12.
Comença la votació.
Els articles han quedat aprovats per 105 vots a favor, 10 en contra i 17 abstencions.
A continuació farem la votació número 9, que és el 176, apartat 2.
Comença la votació.
L'article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.
A continuació votarem la resta d'apartats de l'article 176.
Comença la votació.
La resta dels apartats de l'article 176 han quedat aprovats per 81 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.
Ara votarem la resta del text del dictamen no afectat per totes les votacions anteriors.
Comença la votació.
Doncs, el dictamen de la Comissió d'Economia i Hisenda sobre el Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres del sector públic ha quedat aprovat per 65 vots a favor, 59 en contra i 8 abstencions.
(*Aplaudiments. Pausa.*)

Els resultats són 65, 60 i 7.

Els fem avinent una alteració de l'ordre del dia –continuem amb la sessió plenària. Atesa la sol·licitud presentada pel Govern, els proposo, de conformitat amb l'article 81.3 del Reglament, la següent alteració de l'ordre del dia, de tal manera que el punt número 9, relatiu a la interpellació al Govern sobre la despoblació de les zones rurals, es pogués substanciar com a sisè punt de l'ordre del dia, i aquest punt 6, relatiu a la interpellació al Govern sobre el nomenament del nou director de TV3, se substanciï com a punt 9.

Es pot aprovar per assentiment aquesta modificació? (*Pausa.*) Queda modificat, doncs, en aquest sentit, l'ordre del dia.

Interpel·lació al Govern sobre la saturació dels recursos sanitaris i l'impacte en l'accessibilitat

300-00115/11

El cinquè punt de l'ordre del dia és: interpellació al Govern sobre la saturació dels recursos sanitaris i l'impacte en l'accessibilitat, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

(*Remor de veus. Pausa.*)

Gràcies per sortir de pressa i en silenci. Té la paraula la senyora Assumpta Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats, aquesta interpellació, de fet, el meu grup tenia previst presentar-la a finals de gener, no va poder ser i me n'alegro molt d'avui ser aquí amb tots vosaltres i poder-ho fer. Fins i tot m'hauria agradat no haver-la ni de presentar perquè el tema que la motivava, doncs, pogués estar més o menys resolt, però veig que continua sent necessària.

Avui mateix un tuit d'urgències de l'Hospital del Mar deia: «En aquest moment tenim cent trenta pacients esperant a urgències, vint-i-vuit d'ells porten més de vint-i-quatre hores.» I afegien un text molt clar: «Volem resolucions acompanyades de solucions.» Feien referència a les resolucions que va aprovar aquest Ple del Parlament durant el mes de febrer.

És cert que la pressió sobre els serveis d'urgències va disminuint, el bon temps hi ajuda. I el departament bé que ho ha aprofitat i, de fet, pel que ens han dit i pel que ha sortit publicat, ja estan tancant els llits extres que es van obrir arran del PIUC, és a dir, arran de les urgències d'hivern en el Parc Taulí. El Parc Taulí, que ells mateixos es defineixen com l'hospital més col·lapsat de tot Catalunya, acaba de destituir la seva cap d'Urgències i, segons també hem llegit, per ordre seva, li han obert un expedient disciplinari per mala gestió. Ho deixo aquí, però és un exemple més de com estan en aquest moment les coses.

La grip d'aquest hivern ha posat en evidència moltes mancances, sobretot també la falta d'agilitat per revertir i reobrir llits tancats, allargar horaris i reforçar amb més mitjans el PIUC. Aquestes mesures i altres han estat incorporades a les mocions que es van aprovar, com deia, al mes de febrer; igual que també es va aprovar dotar de majors recursos i millorar la capacitat d'actuació de l'atenció primària, perquè si els pacients d'urgències superen amb escreix les vint-i-quatre hores d'estada que hem aprovat aquí, també a primària les esperes superen les quaranta-vuit hores aprovades. I en alguns llocs estem rondant aquests dies cap als vint-i-un dies d'espera perquè et donin hora.

En aquest moment, conseller, té una revolta, diguéssim, petita, però revolta, en alguns CAP, concretament quinze CAP de l'àrea metropolitana que parlen de saturació, d'una insuportable pressió assistencial, efecte de les retallades i de reduccions de personal no reposat ni en previsió de fer-ho. Ho diu el Col·legi de Metges en el mateix article on surt això dels quinze CAP: «No es pot exigir l'excel·lència del sistema si es maltracten els seus professionals.»

I amb aquest panorama vostè, conseller, dijous passat en una sessió de la Comissió de Salut, la sessió d'un any de mandat en el que vostè va voler venir a retre comptes a la comissió, i l'hi agraïm, ens va explicar que havia complert el 85 per cent dels seus objectius. Va ser, l'hi reconec, un bon rendiment de comptes per a vostè, no per a la resta, que mirem la realitat i veiem que no respon a les expectatives.

D'aquest compliment d'objectius o d'aquest objectius que vostè s'havia marcat o havia marcat el Pla d'acció de govern per a aquest mandat o per a aquest any, vostè té i li queden algunes pedres a la sabata. Avui el meu grup només en voldria parlar de tres, tres que fan referència al principi d'equitat.

Aquests dies, que estem treballant o que pràcticament hem acabat el treball de les compareixences de la Ponència per la universalització de la sanitat, també hem sentit a parlar de manca d'equitat quan parlem d'universalitat, sobretot pel que fa al tema de l'accessibilitat, accessibilitat des del punt de vista territorial i també pel que fa al temps d'espera. No garantim en aquest sentit, doncs, ni l'equitat ni l'accessibilitat.

I l'hi he dit, volia parlar de tres coses. Urgències. Vostè ha intentat tapar les crítiques amb la promesa del pla nacional d'urgències, explicant que tindrà grans reformes estructurals. No sabem què contempla aquest pla, no sabem si reordena llits d'aguts, obre socio-sanitaris, no sabem si posa més personal..., no ho sabem. Ens esperarem a final de març, a la seva presentació. De moment, l'únic que hem vist ha estat la campanya del 061, que està molt bé però que només serà un pedaç si no es dota suficientment la primària i si no es milloren, de passada, les condicions de treball dels operadors d'aquest servei. No sigui, conseller, que acabem desvestint un sant que funcionava. Jo en aquest sentit li demano que me'l deixi, que jo hi tinc molta fe.

Atenció primària, el que hauria de ser la porta d'accés al sistema, «l'eix vertebrador», com ho defineix vostè mateix. No repetiré ja el que li he dit sobre els horaris de CAP i CUAP o de serveis, que no han recuperat ni horaris ni serveis. Abans li parlava del malestar dels professionals, però és que en una resposta que vostè ens ha donat a una pregunta que ha fet el meu grup..., és que entre el 2010 i el 2015 hem perdut 2.461 professionals –professionals en general, ¿eh?– a la primària, i només de jubilacions l'any 2020 perdrem 209 metges –en aquest cas professionals mèdics– més. I continuem pendents del Pla estratègic d'atenció primària i salut comunitària.

I, per últim, llistes d'espera. Vostè ens va dir: «Gestió de cues, eficiència, disminució del nombre de pacients que superen el període de garantia o referència, és a dir, els més antics...», frases que van sortir en el resultat, la presentació del balanç del 2016 i que a mi m'agradaria contrarestar-les-hi amb una realitat, com dèiem l'altre dia, tossuda que és ella, i que ens ve a veure cada dia.

Llista d'espera d'intervencions quirúrgiques: 164.000 pacients, 4.000 més que el 2015; n'hi ha 13.000 que fa més d'un any que esperen. Pacients pendents de prova diagnòstica: 135.000, que esperen una mitjana de 85 dies, 14 dies més que el 2015; per cert, per fer-se una mamografia, 110 dies de mitjana. I primera visita a consultes externes: tenim 532.229 pacients, amb una mitjana de 152 dies –són les seves dades, eh?, no me n'invento ni una. Per a l'al·lèrgic, esperem un temps mitjà de 248 dies, cosa que vol dir que quan els atendrem estarem a la primavera de l'any que ve, que esperem que sigui millor que aquesta en temes d'allèrgies. I a traumatologia, 134; només perquè els soni, als que queden a la sala, el temps de referència perquè et donin la visita és de 90 dies.

Tot això sense saber..., i jo continuo sempre pensant que hi ha gent que no sabem quant esperen per estar en una llista d'espera. I una de les obsessions que li anem reiterant en les nostres intervencions és que creiem que estan creixent les assegurances privades i, per tant, hi ha gent que abandona la llista d'espera –en els seus indicadors surten els abandonaments– i, per tant, han marxat a la privada. I això no és res més que una altra manca d'equitat, per tant, perquè aprofundim les desigualtats: si pots pagar, no esperes; si no, ja ho veus.

Miri, conseller, jo no sé si a tots aquests milers de persones que estan a l'espera, o bé als pacients de l'Hospital de l'Esperit, Sant de Santa Coloma, els podem dir que hem complert el 85 per cent dels objectius. I parlo dels pacients de l'Hospital de l'Esperit Sant, de Santa Coloma, entre altres coses perquè, per operar-se de cataractes, esperaran 249 dies, esperaran 126 dies més que a la resta de Catalunya. Per tant, serà difícil que a tota aquesta gent siguem capaços de dir-los que vostè ha complert el 85 per cent dels seus objectius.

El meu grup vol presentar una moció en aquest sentit, en el de la garantia de l'equitat, parlant del territori, però també de l'accessibilitat i de les llistes d'espera. Serà possiblement la que faci quatre que hem discutit en aquest Parlament, però que no sigui per deixar d'insistir-hi que les coses es facin; tot esperant, conseller, que vostè compleixi les

mocions aprovades en aquest Parlament, es presentin els plans anunciats, i, com diu el tuit que li deia a l'inici, d'Urgències de l'Hospital del Mar, volem resolucions, però que aquestes resolucions vinguin acompanyades de solucions. Les resolucions les podem aprovar tots aquí i en aquest Parlament, moltes d'elles també amb el vot del grup parlamentari que dona suport al Govern, però les solucions, conseller, depenen de la seva voluntat política i de la seva capacitat de govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Escarp. Té la paraula el senyor Antoni Comín, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Antoni Comín Oliveres)

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, diputats, diputades que esteu a l'hemicicle, la gent que ens escolta des de la tribuna de convidats, com sempre, agraeixo el to quan el to és clarament constructiu, més enllà de que puguem estar més o menys d'acord amb el diagnòstic que es fa. Una consideració general, que marcaria una mica la conclusió general de la intervenció que ha fet vostè: estem parlant de temes tan importants per a la gent, com vostè explica, senyora diputada, que vostè estarà d'acord amb mi que hem de buscar solucions reals. I, per tant, no podem jugar al joc de les solucions màgiques. No hi ha solucions màgiques per als problemes dels quals estem parlant. No hi ha solucions màgiques per fer encara millor la nostra primària i posar unes condicions de treball als professionals de la primària com mereixen. No hi ha solucions màgiques per resoldre la situació de col·lapse que hi ha a les nostres urgències. No hi ha solucions màgiques per disminuir el temps d'espera de les persones que esperen, amb una paciència infinita, en una llista d'espera quirúrgica, en una llista d'espera d'una prova diagnòstica, per a una primera visita. No hi ha solucions màgiques i, per tant, hem de, per respecte a la gent, treballar tots, Govern i oposició, sobre solucions reals. I el problema dels quals vostè parla, que són tres problemes estructurals, de primera magnitud, són problemes que necessiten abordatges específics i diferenciats.

Comencem per les urgències. Les urgències –jo he intentat explicar moltes vegades– no és un..., no va de llits, o no va només de llits, i fins i tot no va només de pressupost. Les urgències, com a la resta d'Europa, com a la resta d'Espanya, són el mirall en què s'està, en aquests moments, reflectint de manera més dramàtica el canvi de patró de la demanda sanitària dels sistemes públics, conseqüència del canvi demogràfic. En una societat en què augmenta l'esperança de vida –gràcies a l'èxit del sistema sanitari, per cert–, canvia el patró dominant de la demanda sanitària, i passem d'una demanda predominantment de pacient agut a una demanda predominantment de pacient crònic, de pacient crònic complex. I les urgències estan sent el reflex d'això.

Per tant, el Pla nacional d'urgències, que explicarem en detall quan sigui el moment, intenta fer un diagnòstic acurat d'aquesta nova demanda i intenta veure de quina manera modifiquem la demanda, influïm sobre la demanda, sobre el comportament de la demanda, i de quina manera modifiquem l'oferta amb la qual estem responnent des del sistema públic a aquesta demanda.

El cas del Taulí, per exemple, és un cas que tenim molt identificat, és un cas específic que respon a una insuficiència de l'estructura de l'hospital. La planta d'urgències del Taulí s'ha convertit *de facto* en una planta d'ingrés. Per què? Perquè és un hospital que no té suficient capacitat de drenatge. Per què no té suficient capacitat de drenatge? Perquè no té prou llits d'hospitalització. I en el cas del Taulí l'acció que realment resoldrà de manera estructural, de manera eficaç, de manera sostenible, la situació insuportable de les urgències del Taulí serà la inversió que es derivarà del conveni que ha signat l'Ajuntament de Sabadell amb el Departament de Salut, de 4 milions d'euros, pel qual es posaran vuitanta llits nous a l'Hospital Taulí, pensats directament per multiplicar en molt la capacitat de drenatge de les urgències.

I, com el cas del Taulí, podríem analitzar cas per cas... –cas per cas. Per tant, urgències des de l'anàlisi prou fina com per entendre la complexitat de la situació general i, després, de la situació específica de cada hospital.

Pel que fa a l'atenció primària, en l'atenció primària volem un abordatge que vagi més enllà de posar recursos. Calen més recursos a l'atenció primària? Sí. Cal augmentar plan-

tilles? Progressivament, sí; és a dir, cal recuperar les plantilles que s'han perdut durant els últims anys. Sí –sí. Cal que quan hi ha una baixa per maternitat, per la raó que sigui, hi hagi substitucions, de tal manera que els equips no hagin de carregar-se amb la tasca assistencial dels companys que estan de baixa? Clar que cal, de baixa. Cal tot això.

Tot això forma part del Pla estratègic d'atenció primària que s'està treballant en aquests moments, participadament amb els professionals de primària, perquè volem que siguin ells els que es construeixin d'acord amb el planificador, que és el departament, les solucions. No ho volem fer tecnocràticament de dalt a baix, ho volem fer i ho estem fent des de fa molts mesos –i vostè ho sap perfectament– amb la col·laboració dels professionals, amb un procés de participació molt sofisticat, molt complex, per tal que el pla surti amb crèdit davant dels professionals, l'han d'haver fet ells.

Però aquest pla va més enllà de la millora de les plantilles, va més enllà d'aportar recursos. Va també de donar-los més capacitat de resolució; per tant, de definir d'una manera més efectiva la cartera, la nova cartera que necessitem, per cert, per respondre a aquesta nova demanda. Abans deia vostè: «la primària amb relació a urgències». No oblidem que l'actual primària només podria atendre un 12 per cent dels casos que van avui a les urgències hospitalàries, i, per tant, només amb la primària, tal com és avui, les nostres urgències seguirien pràcticament igual. Ho he explicat moltes vegades: necessitem enfortir els CUAP, necessitem orientar millor la decisió del ciutadà quan té una inquietud que el fa anar avui a la porta de les urgències.

Però en tot cas, li deia, volem un pla estratègic d'atenció primària integral, que abordi moltes qüestions, que abordi les qüestions relatives a l'autonomia de gestió, que és una demanda permanent. Vostès ho saben, jo no paro de passejar pel territori, no només vaig als hospitals, vaig a veure equips d'atenció primària; ara fa pocs dies parlava amb gent de Berga, d'aquí a poc tornaré a seure amb gent de la primària metropolitana... Cada primària és un món, i l'autonomia de gestió és una demanda freqüent, habitual. Aquí, hem d'avançar. Però són canvis que no es poden fer de sobte i d'un dia per l'altre, perquè són canvis de veritat. Perquè igual amb les urgències que amb l'atenció primària –i aquest és el missatge que hem de donar honestament– les solucions ràpides no són solucions bones, i vostè ho sap, senyora diputada, les solucions ràpides no són solucions reals. Les solucions de fons no són solucions immediates, i jo vull solucions de fons, discutides amb els millors experts, tant en el cas del Pla nacional d'urgències com en el Pla de primària, amb els millors experts. Ara no li repetiré, perquè ho he fet moltes vegades, la quantitat de reunions d'experts, les desenes i desenes d'experts, de comissions, de grups de treball, que durant un any hem estat construint aquests dos plans, perquè volem anar a fons, perquè no volem solucions màgiques, perquè les solucions màgiques són solucions falses i perquè el sector no ens ho perdonaria, que prometéssim solucions màgiques que en res arreglaran els problemes. Per tant, solucions de fons pensades des de la responsabilitat del departament, però amb ells.

En el Pla nacional d'urgències, ho sap vostè, han participat els millors experts, els seixanta millors urgenciòlegs que tenim avui a Catalunya; els seixanta millors urgenciòlegs, no en falta cap. Per cert, la directora d'urgències del Taulí ha estat una de les persones que ha participat en els grups de treball del Pla nacional d'urgències. I en primària són desenes i desenes les persones que hi han participat.

Llistes d'espera. Llistes d'espera..., doncs, també s'ha de dir la veritat: hem fet moltes eficiències, tot i no disposar de pressupost, hem fet moltes eficiències durant l'any 2016, tot i estar amb un pressupost prorrogat..., l'hi diré: més eficiències de les que jo mateix hauria pronosticat, perquè la disminució d'un 6 per cent dels pacients en llista d'espera per a un procediment garantit vol dir un esforç importantíssim per part dels hospitals, que amb el mateix pressupost han aconseguit absorbir molta part de la llista. Per tant, hem superat el pronòstic que jo mateix m'hauria atrevit a fer al principi del mandat. La reducció d'un 20 per cent de les persones en llista d'espera per a una primera visita, la reducció d'un 6,7 per cent de les persones en llista d'espera per a una prova diagnòstica, l'hem fet amb pressupost prorrogat. I ara avui vostès posin el rellotge, posin el comptador i comencin a comptar 365 dies, que és el que es necessita per tal que d'aquí a un any vostès ens puguin exigir que els temps d'espera de la fase diagnòstica s'hagin reduït a la meitat, que és el nostre compromís. Avui estem a un temps d'espera mitjà de 152 dies a la primera visita i d'un temps d'espera mitjà de 85 dies a la

prova diagnòstica. D'aquí a un any hem d'estar a la meitat. D'aquí un any, a comptar a partir d'avui, hem d'estar a la mitat, i aquest és el nostre compromís.

Per tant, aquí sí que segurament estem davant d'un objectiu que té una vinculació molt més unívoca, unicausal, amb el pressupost i amb els recursos. En el cas de la primària i en el cas de les urgències hem de fer un diagnòstic de la complexitat que supera el problema dels recursos. I ja ho acabaré d'explicar en la següent resposta.

La presidenta

Gràcies, conseller. Té la paraula la senyora Escarp.

Assumpta Escarp Gibert

Gràcies, presidenta. És veritat, hem de buscar solucions reals –jo això ho comparteixo, conseller–, no màgiques, perquè no hi han solucions màgiques ni balanços triomfalistes, eh? Jo també l'hi deia perquè es fa difícil dir: «Hem complert el 85...» Vostè, senyor Comín, té una responsabilitat molt complexa, perquè és una responsabilitat que mai –mai– aconseguirem tenir-ho tot bé, diríem, o tot el millor que voldríem, i és una responsabilitat que implica molt directament les persones en un moment difícil. Per tant, sí que tenim una tasca de prevenció i d'educació sanitària, de fer tot el que puguem per a la protecció, però també és veritat que ens enfrontem a la malaltia, i, per tant, és una responsabilitat que mai –mai– pot ser ni triomfant ni triomfalista; és una responsabilitat dura, al mateix temps que magnífica, pel que pot ser de servei públic. I en aquest sentit l'hi volia dir. Per tant, és veritat, no hi han solucions màgiques ni tampoc balanços triomfalistes.

Miri, vostè diu: «Fan falta reformes estructurals.» Hi estem absolutament d'acord. Home, va i no va de pressupost; també va de pressupost, perquè qualsevol canvi s'ha de plantejar a curt, a mitjà i a llarg termini. Els canvis estructurals són a llarg termini, i és veritat que hem de fer molts canvis estructurals. És veritat que la nostra sanitat, que és magnífica, ha treballat molt amb el que en diem «els codis», no?, amb allò, amb aquelles malalties que dins del Pla de salut consideràvem que eren prioritàries, que és veritat que han permès allargar l'esperança de vida, però que moltes vegades hem abandonat o no hem abordat estructuralment el que serien els problemes quotidians, el dia a dia, la cronicitat, la cronicitat complexa, com vostè deia. Els canvis demogràfics, també, derivats de canvis socials i de canvis econòmics. Tot això és el que ens trobem en el nostre sistema, que funciona molt bé, diríem, l'excepció, o els codis, i, en canvi, en el dia a dia ens trobem amb això. I fan falta, com jo l'hi deia, mesures a curt, a mitjà i a llarg termini. Per tant, hem de pensar en el llarg, i hi estem absolutament d'acord: reformes estructurals. Ara, hem de pensar també com abordarem el 2017 i com abordarem també aquest llarg i aquestes reformes estructurals amb un mandat de divuit mesos, que ja no sé quants en queden, depèn de com comptin vostès, però que, en tot cas, no sembla que sigui una cosa excessivament a llarg.

I li deia: «Sí que també va de pressupost.» Perquè, mirin, els pressupostos que avui hem aprovat, que avui han aprovat, vostè ens va explicar en el moment que els explicava que revertien un terç les retallades. Però tots sabem, i jo l'hi vaig dir, que s'oblida de dir que vostè ja està generant anualment un dèficit de 1.000 milions d'euros. Ens falten 1.000 milions d'euros per arribar sempre al pressupost que aprofitem amb el pressupost que s'executa. I li falten encara 450 milions per arribar al pressupost del 2010.

Per tant, home, una part sí que va de despesa sanitària i sí que va de pressupostos, perquè vostè sap que amb els índexs de l'OCDE i amb els índexs generals hauríem d'arribar a uns 1.500 euros *per capita* en despesa sanitària, i en aquest moment no hi arribem i hi estem bastant lluny. Per tant, va de pressupost –va de pressupost–, va de recursos i va de molts altres criteris: criteris professionals, criteris de salut, però també de voluntats polítiques, i, per tant, que les coses estiguin més o menys al dia.

Jo, conseller, i l'hi vaig dir, vull dir, crec que les mesures que es convoquen i es plantegen a llarg en termes de primària o d'urgència..., és a dir, per arreglar urgències necessitem que la primària funcioni. Però també necessitem fer un canvi, i aquest és un canvi estructural, però que cal començar a prendre mesures ara amb el nombre de llits; possiblement ens sobren llits estructurals i ens en falten –llits d'aguts, eh?, vull dir– de socio-sanitaris. Possiblement haurem de fer reformes d'aquelles que s'hauran d'explicar molt bé, però per poder-les explicar bé sí que valdria la pena tenir aquest panorama

també calendaritzat en el sentit del que volem –podem fer curt–, els recursos que hi podem dedicar i quina és la nostra perspectiva a llarg termini.

Jo l'hi he dit moltes vegades. Crec que la sanitat, la salut requereix planificació, i l'última cosa que pot tenir, i en això coincideixo amb vostè, és improvisació, i últimament a vegades tenim la sensació que improvisem un pèl massa.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Escarp. A continuació té la paraula el conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, presidenta. Benvolguda diputada, vostè em demana planificació i jo li explico plans; fa un any que li explico plans. Quan jo li explico plans em diu «menys plans i més fets», i després em diu «menys fets però més planificació». Jo no sé fer la planificació al marge dels plans. No en sé, ho admito, és una limitació que tinc; no sé fer la planificació al marge dels plans, i, quan són temes tan estructurals, plans molt treballats –molt treballats–, i, per tant, ens hem donat tot el temps que hem necessitat per treballar-los molt. Algú en aquest hemicicle sap com es planifica sense plans? M'ho explica? I llavors, si la idea em sembla útil, doncs, intentaré tenir-la en compte.

Gens d'improvisació. Per què vaig voler fer jo el balanç d'un any de mandat, precisament? Per desmentir de manera rotunda i d'una vegada per totes l'argument de la improvisació. Perquè jo, durant un any, com vaig demostrar l'altre dia, no he fet altra cosa que intentar... –«jo» vol dir el Departament de Salut, els meus directors generals, els directors generals dels secretaris...–, tot l'equip, tots els tècnics, tots els professionals, tota l'estructura tècnica fabulosa que hi ha en aquell departament no hem fet altra cosa, liderats pel conseller, que complir els compromisos que vaig anunciar l'11 de febrer de l'any 2016. Per tant, si algú no ha improvisat, si algú ha estat previsible fins a l'extenuació i l'avorriment, és el conseller Comín. Per això vam fer el balanç d'un any de legislatura, perquè vegin a què hem dedicat les energies durant un any: a complir el que vam explicar aquell dia. Potser s'hi van fixar poc... –no passa res, era el principi, tots estàvem una mica..., oi?, l'emoció del principi–, s'hi van fixar poc en el que dèiem allà; potser no eren conscients de la importància o dels riscos que tenien les decisions que ja vam anunciar en aquella compareixença, però no hem fet altra cosa.

Quan jo vaig parlar del 85 per cent i vaig després explicitar que ho feia allunyat de tota voluntat de triomfalisme... –tota, tota voluntat de triomfalisme–, la vehemència entenc que no té per què ser un indicatiu de triomfalisme; la vehemència a vegades és quasi una qüestió de caràcter.

Fixi's que jo vaig dedicar més d'una hora, per desesperació de la presidenta de la Comissió de Salut, a fer la interpel·lació, i en l'última frase, en l'últim segon de la frase vaig dir: «Si haguéssim de fer un còmput aritmètic del compliment dels compromisos, en la mesura que parlem de quaranta compromisos, i en la mesura que dels quaranta compromisos tants se n'han complert del tot, tants se n'han complert parcialment, tants s'acabaran de complir en el següent mandat, el càlcul aritmètic diria, en un càlcul molt objectiu, que hem complert un 85 per cent dels compromisos, i dels divuit mesos hem fet un 70 per cent de la legislatura, si la comptem per divuit mesos», que era el còmput que teníem nosaltres al principi del mandat. Va ser una constatació quasi aritmètica: de divuit mesos, n'hem fet el 70 per cent i un 85 per cent d'aquells quaranta compromisos que vam anunciar fa més d'un any. Ja està. Això no vol ser triomfalista, això va ser una consideració aritmètica que complementava una exposició de més d'una hora. Esborrin-la. No era la meva conclusió, no era el meu titular; era una frase més a l'hora de fer el balanç. Però estarà d'acord amb mi que els governants tenim l'obligació de retre comptes. Si jo no hagués vingut, vostès em dirien que jo no faig retiment de comptes. Si vinc i faig retiment de comptes, vostès em diuen que jo faig triomfalisme perquè de les coses que em vaig comprometre a fer el 85 per cent ja estan fetes.

Vaig posar al costat dels compromisos els fets, vaig exposar fets, no em vaig inventar res, vaig exposar fets. Ara, aquells fets que hem fet durant un any, que és complir amb el que havíem anunciat l'11 de gener, arreglen els problemes del sistema de salut de Catalunya? No, no. Els arreglen d'una vegada per totes? No. Ara, comencen a posar les

solucions en el cas que les solucions són estructurals? Sí, entenem que sí, que aquests plans posen les bases per a les solucions de fons.

I estic molt d'acord amb vostè que en aquesta tasca com deia vostè, i jo hi estic d'acord, tan dura com magnífica, i, per tant, és dura i és un privilegi alhora, perquè poques coses més boniques que treballar per al dret a la salut de les persones, llarg termini i curt termini. I per això tant a urgències com a primària com a llistes d'espera, mentre no venien els plans hem actuat amb gran intensitat. Per exemple, al PIUC –vaig acabant– de l'any 16 hem destinat 16 milions més, 17 milions més que l'any anterior; la demanada creixia en un 3 per cent, i hem incrementat el pressupost en un 6 per cent. Per això en la primària el pressupost de l'any 17 augmenta en 27 milions respecte al pressupost de l'any 15. I a més a més sumi els 22 milions de salut mental que aniran a primària. I a més a més sumem els 57 milions del Pla de xoc de llistes d'espera que es gestionaran des de primària.

Per tant, clar que estem prenent mesures: les mesures d'eficiència en llistes d'espera que he explicat abans. Clar que estem fent en el curt termini tot el que està al nostre abast, bàsicament en termes pressupostaris. Tant a urgències com a primària les millores en termes de recursos ja les estem fent en aquests moments.

Jo el que celebrego és que estiguem compromesos en un mateix objectiu i que puguem treballar colze a colze, Govern i oposició, per desplegar aquests plans estructurals tan importants que tenim per davant i que demanaran la feina de tothom, també dels grups parlamentaris i del sector, per fer-los realitat.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre la despoblació a les zones rurals

300-00144/11

El següent punt de l'ordre del dia és: interpel·lació al Govern sobre la despoblació a les zones rurals, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per a exposar-la, té la paraula el senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Agrair-li, en primer lloc, que després d'unes votacions tan llargues estigui aquí. Consellera, conseller, diputades, diputats, membres del Departament d'Agricultura que ens acompanyen, des del Grup Socialista presentem aquesta interpel·lació al Govern sobre la despoblació i les dificultats de desenvolupament econòmic i social a les zones rurals de Catalunya.

Ho fem després d'analitzar dades –i és el que presentarem aquí i el que venim a reflexionar–, totes les dades que hem trobat, algunes un xic contradictòries, però que sí que totes aporten: de l'Idescat, de l'INE, de la Fundació del Món Rural –amb la seva enquesta, el seu atlas–, de l'Associació de Micropobles, de la mateixa Generalitat de Catalunya, de l'Associació de Municipis de Muntanya, de la Federació Espanyola de Municipis, de la comissió que es va crear per a aquest tema al Senat o de la mateixa Unió Europea, entre d'altres.

De fet, s'ha fixat la nova estratègia Europa 2020, la qual defineix la cohesió territorial com un dels pilars fonamentals que s'ha de preocupar i que se sumen a la cohesió econòmica... –cosa que també ens ha donat alguns maldecaps, construir Europa en base a la cohesió econòmica–, i se suma la cohesió social. La fractura és una realitat a Europa, a Espanya; a Catalunya la fractura territorial entre àrees urbanes i rurals no para de créixer i és una realitat.

I la Unió Europea també publica, en aquesta estratègia 2020, el Llibre verd sobre la cohesió territorial com un dels principals objectius; fer de la diversitat territorial un actiu, un punt fort i una generació, precisament, una font de riquesa. Hem de fer entre tots –a ningú se li escapa– un creixement sostenible i equilibrat. Hem de pal·liar els efectes negatius de la gran concentració o la massificació, millorar les comunicacions o la connectivitat entre tots els territoris, i millorar, que no ho fem prou bé, la cooperació entre el món rural i el món urbà.

A Catalunya les dades parlen per si soles, i segurament que les han sentit: el 60 per cent dels pobles de menys de mil habitants han perdut població des del 2010; el 60 per cent dels pobles petits han perdut població. Per tant, és una dada molt preocupant que requereix l'atenció, que requereix l'acció del Govern de manera coordinada per intentar pal·liar aquest efectes.

La despoblació, i tots els efectes adversos que provoca, sobretot afecta les Terres de l'Ebre, afecta el Pirineu, afecta la Catalunya interior, les comarques interiors. De les quaranta-dues comarques, vint-i-nou han perdut població des del 2010. Les més afectades? Terra Alta, Alta Ribagorça, amb una despoblació de més del 9 per cent; el Pallars Sobirà, amb un 8,6 per cent; el Priorat, un 7,5; la Ribera d'Ebre, el Montsià, les Garrigues, el Berguedà, el Bages, l'Alt Urgell, per sobre del 6 per cent en la pèrdua de població; la Conca de Barberà, el Ripollès, per sobre del 5 per cent en la pèrdua de població des del 2010. Per tant, afecta d'una manera molt desigual, però sí que és veritat que afecta sobretot les comarques interiors, perquè el moviment de població se'n va sobretot cap al litoral, a excepció de l'Ebre. El 80 per cent de la població es concentra en el 20 per cent del territori, i aquesta polarització no para d'augmentar. La població i la riquesa també s'està polaritzant, amb el conseqüent, evidentment, envelliment i baixada de natalitat que condemna qualsevol territori, eh?, precisament a que pugui ser pròsper.

La renda *per capita*, evidentment, en la majoria de les comarques rurals és inferior a la mitjana a Catalunya. No ho diem nosaltres, ho diu l'Idescat: la majoria de comarques rurals tenen una renda *per capita* inferior a la mitjana. L'Agència Tributària va presentar un informe sobre les declaracions de la renda dels vint municipis més pobres de Catalunya, també dels més rics, i veiem que hi ha una diferència de més del 300 per cent entre alguns municipis de Catalunya que tenen la renda mitjana de 48.000 euros l'any –48.000 euros– amb els que la tenen inferior, que la tenen de 14.900 euros/any: 14.000 a 48.000, i això no para de créixer. Per tant, el que hem d'intentar és frenar aquestes diferències, preocupar-nos d'intentar reduir-les.

La fractura territorial és una realitat, o com llegia en un mitjà de comunicació de Girona, que deia: «La cohesió territorial en aquests moments s'ha convertit en una quimera.» A més, també presentava la nostra companya Alícia Romero les dades d'inversió privada. Veiem com la inversió privada, el 80 per cent de la inversió privada del 2015, s'ha concentrat a l'àrea metropolitana. Per tant, no només hem de mirar com gestionem la inversió pública, sinó que també tenim un problema i hem de fer atractiu el territori per intentar que la inversió privada també hi vagi.

I també la inversió pública. Veiem com aquestes comarques que dèiem, sobretot, que són les més perjudicades, tenen –Terres de l'Ebre, Camp de Tarragona, Pirineu i Aran– retallades d'inversió pública de la Generalitat des del 2010 superiors al 70 per cent; comarques de Lleida, 86 per cent; comarques centrals, 79 per cent. Per tant, impossible construir un territori competitiu que pugui atreure inversió privada, que fixi la gent al territori sense una inversió publicoprivada que garanteixi la igualtat d'oportunitats.

I també, evidentment, el que hem dit moltes vegades: com recentralitzem determinats serveis públics, com plantejem determinats serveis públics sense que afecti els serveis més essencials i més importants que afecten més directament els ciutadans. Ja ho hem dit: tant serveis i personal que afecten els hospitals, la regió sanitària del Pirineu va sortir que teníem un 24 per cent menys de metges als CAP des del 2010, Lleida en tenia un 13, l'Ebre en tenia un 9 per cent. Per tant, els canvis al SEM que tampoc han agradat i d'altres replantejaments de serveis públics que crec que s'han fet més amb criteris economicistes que no territorials, que no amb aquella discriminació positiva que a vegades defensem.

Lleis i normes, taxes i impostos que a vegades tampoc ajuden aquesta dinamització. Fem normes pensades per a les grans capitals, per als grans pols demogràfics i econòmics, i no precisament per compensar els desequilibris territorials. Els efectes negatius no són al territori, són arreu de Catalunya, i fins i tot Barcelona patirà, evidentment, si la resta del territori no és competitiu. L'abandonament de pobles, que comporta abandonament de terres, que comporta o pot comportar problemes mediambientals per la saturació, i també, evidentment, hi ha llocs que tenen problemes de contaminació. I això anirà en augment si anem massificant els territoris. Menys competitivitat en la producció d'aliments és evident que és un aspecte que ens pot afectar a tots. Les fonts d'energia

que consumim entre tots, sobretot, es produeixen fora de l'àrea metropolitana. La pèrdua de pobles és pèrdua de cultura, és pèrdua d'identitat i de tradicions i, com hem dit, la massificació de les àrees metropolitanes no beneficia ningú.

La despoblació o empobriment a les zones rurals afecta Catalunya, el conjunt de l'Estat i també afecta Europa; per tant, caldrà sumar esforços, coordinar esforços, aprofitar les polítiques públiques que s'estan impulsant arreu per intentar revertir aquesta situació. Després li parlaré també de l'enquesta de la Fundació Món Rural, que més o menys ja anava també en aquesta línia, però sí que el que creiem des del Grup Socialista, més enllà de parlar de les polítiques d'agricultura, que són una part, sobretot és que necessitem polítiques, redefinir estratègies, veure què es fa al nostre entorn, veure quines sinergies podem aprofitar, com es coordinen millor els fons europeus, què s'està fent des del Govern de l'Estat, què podem fer, i és aquí on tenim la màxima responsabilitat de liderar una resposta en aquest sentit.

Cal o no cal demanar una reforma fiscal per incentivar la inversió a les zones rurals? Cal o no cal una discriminació positiva de les zones rurals? Cal o no cal una llei d'hisendes locals que faciliti precisament un bon finançament per les administracions als ajuntaments que evidentment estan en risc de despoblació? Hem de potenciar el turisme rural, que és el que més ha baixat respecte als altres segments de turisme des de l'inici de la crisi. Com fomentem l'emprenedoria i l'empresa a les zones més despoblades? Per tant, tenim molts i molts reptes, els hem d'afrontar, i no els pot afrontar la consellera d'Agricultura sola, no els pot afrontar el Govern de la Generalitat, sols, que també, sinó que, evidentment, ho hem de fer de manera coordinada i de manera global.

En resum, consellera, nosaltres fem la interpellació, primer de tot, per evidenciar una problemàtica que tenim a sobre la taula. Creiem que cal garantir la cohesió territorial, creiem que els desequilibris demogràfics i la riquesa s'ha de redistribuir de manera justa, i com més s'agreguin aquestes diferències, més ens afectarà a tots plegats. Per evitar-ho, nosaltres, a grans trets, creiem que calen dades fidedignes, un bon observatori de què és el que està passant, una estratègia coordinada, com dèiem, veure quina inversió pública en infraestructures és imprescindible i necessària. Veure, com dèiem, quines mesures fiscals de serveis públics o de dinamització econòmica hem d'aplicar.

Per acabar, consellera: molts pobles estan desapareixent; no tots, el país és molt divers, però molts pobles estan desapareixent. Alguns pobles, també més dels que voldríem, s'estan empobrint, i molts no poden esperar. Per tant, nosaltres creiem que la competitivitat de Barcelona, la competitivitat de les grans àrees metropolitanes dependrà, també, de la prosperitat i del bon fer de la resta del territori, i sobretot, també, dels pobles rurals.

Gràcies, consellera, presidenta, diputades, diputats.

La presidenta

Gràcies, senyor Ordeig. A continuació, respon la senyora Meritxell Serret, consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Moltes gràcies, presidenta. Diputat, la veritat és que s'agraeix poder fer una interpellació..., els que venim, no?, i que som aficionats al que és el món rural, agraïm sempre poder tenir un espai i uns moments per debatre sobre aquesta realitat que sovint se sent incompresa, no? I ho vam dir amb motiu de les tractorades que va fer el sector agrari. Per tant, s'agraeix molt la interpellació.

Jo crec que heu citat una sèrie d'estadístiques, i crec que correspon que entre tots reflexionem molt sobre el que dèieu, eh?, com és Catalunya. Tenim una Catalunya que, vulguem o no, es dibuixa amb unes diferències que fan aquesta..., jo no en voldria dir fractura, però vós n'hi dèieu aquesta diferència entre les visions urbanes i rurals. Tenim que a Catalunya el 90 per cent del nostre territori és rural –el 90 per cent del territori és rural–, ho hem dit molts cops, el 60 per cent està cobert de boscos, el 30 per cent restant és agrícola i les trames urbanes suposen un 30 per cent. Però, al costat d'aquest 90 per cent de territori rural, veiem que més del 80 per cent de la població, podríem dir també el 90 per cent de la població, és urbana. I aquesta població urbana, majoritàriament, condiciona també bona part de la cultura del nostre país.

Cada vegada hi ha més cultura urbana, cada vegada hi ha més generacions que no tenen cap mena de bagatge o coneixement sobre què és l'entorn rural, què és la feina del sector primari, la producció d'aliments, l'agricultura, la ramaderia, la silvicultura o la pesca; per tant, viuen alienats d'aquesta realitat. I també tenim, com bé heu dit, una economia molt urbana, molt fonamentada en aquells sectors més propers a aquesta població tan urbana, i a més a més també amb una dinàmica i una perspectiva que està allunyada també d'aquells cicles que imposa la ruralitat, que són uns cicles de retorn dels beneficis de les activitats més llargs. Només cal ficar com a exemple el sector forestal, on els retorns poden trigar quaranta o trenta anys, i alhora, també, uns marges de benefici mai tan grans, sinó que sempre parlem de marges curts de benefici, i un ritme bastant més alentit del que estem acostumats a nivell de beneficis i de polítiques financeres. Per tant, tenim un territori molt rural però una població molt urbana. I el gran repte que tenim com a país és com ho lliguem i com aconseguim que les polítiques que tirem endavant des de Catalunya en el seu global tinguin aquesta perspectiva rural.

Com bé dèieu, hi ha una realitat molt propera, que és la dels municipis. Els municipis, que és aquest primer esglaó de l'Administració pública, que són 948 a tot Catalunya –948 municipis a tot Catalunya–, d'aquests 948, el 63 per cent tenen menys de dos mil habitants. De fet, el lllindar aquest dels mil habitants és ja un percentatge molt important de municipis i que tots aquests municipis de menys de mil habitants gestionen o tenen, acaparen més del 50 per cent del territori de Catalunya i suposen només un 2,6 per cent de la població. Per tant, aquesta dualitat que implica de poca població gestionant i fent-se responsable d'un percentatge molt important del nostre territori és el que hem de ser capaços d'anar incorporant cada vegada més en les perspectives de les nostres polítiques.

Com bé dèieu, hem patit uns anys, del 2008 al 2015, que coincideix amb la crisi econòmica, de regressió a nivell de població en les zones rurals. Val a dir també que, d'alguna manera, és equivalent aquesta regressió al que va augmentar la població en les zones rurals entre el 2001 i el 2008 i, efectivament, les heu citat, hi han unes tretze comarques que tenen un creixement natural zero, és a dir, no augmenten, malgrat que hi puguin haver migracions, però el que és el creixement natural no augmenta. I hi ha també unes sis comarques que tenen un 20 per cent de població de més de vuitanta-cinc anys, és a dir, un sobreenvelliment, que és el que sempre hem dit a les zones rurals: l'èxode, aquest degoteig, bàsicament afecta també la qualitat de vida en tant que hi ha cada vegada més gent gran i la gent jove emigra. Per tant, estem amb unes dinàmiques estructurals, no venen d'ara, no venen de fa cinc anys ni deu anys, sinó que venen de molt més enllà i requereixen també unes polítiques, com bé dèieu, estructurals i molt més transversals, molt més interrelacionades, però sobretot que siguin capaces d'incorporar aquesta necessària perspectiva rural.

A partir d'aquí, algunes reflexions de com haurien de ser aquestes polítiques, que lliguen amb la cohesió territorial, cohesió social, cohesió econòmica, si volem també cohesió ambiental, és a dir, com ens cohesionem, aquesta ruralitat i aquesta urbanitat. És evident que les polítiques de cara a la ruralitat del nostre país i per frenar aquest des poblament han de ser capaces de generar oportunitats; han de ser capaces de generar la visió que hom..., que els joves poden tirar endavant un projecte professional i de vida a les zones rurals. Per tant, hem d'afavorir oportunitats a través del sector primari. Ho hem dit sempre: el sector primari, l'agricultura, la ramaderia, la silvicultura, la producció d'aliments genera oportunitats i actua i gestiona aquest 90 per cent del territori rural de Catalunya. Per tant, és a través del sector primari que hem de ser capaços de generar dinamisme socioeconòmic i sostenibilitat ambiental.

Tenim una gran diversitat d'ecosistemes a Catalunya. Això vol dir que en aquest 90 per cent de territori podem fer moltes coses, tenim moltes oportunitats de generar riquesa, de fer productes d'elevada diferenciació i qualitat. És una activitat, la del sector primari, que arrela la població al territori, no es deslocalitza. És una oportunitat, la del sector primari, per multiplicar la riquesa també en el territori a través de la seva capacitat de diversificar els valors. El sector primari genera tot un seguit de patrimoni material i immaterial, des del paisatge fins a la cultura gastronòmica. I això és una potencialitat a l'hora de diversificar la riquesa. Evidentment, ho hem dit, eh?, el sector primari produeix sobretot aliments. És bàsic per a qualsevol societat i per a qualsevol comunitat tenir aquesta sobirania alimentària, i, per tant, és un dels eixos centrals a partir dels

quals hem de ser capaços de construir aquestes polítiques per frenar el despoblament a les zones rurals. Però, evidentment, no només; també ha de ser a través d'aquests serveis bàsics en educació, en salut o en l'aigua; l'accessibilitat a l'aigua, que és un dels grans reptes també que tenim com a país en bona part del territori, i a través de serveis que no són tan bàsics, però que també són essencials, com pot ser la cura de les persones –estem dient que tenim una realitat de sobreenvelliment a moltes zones rurals– i oportunitats també en activitats potser de lleure o de turisme, perquè, ho hem dit, tenim una capacitat d'atracció i de diversificar la riquesa.

En qualsevol cas, qualsevol política que hagi d'anar de cara a afavorir el desenvolupament rural i, per tant, frenar aquest despoblament, ha de tenir com a eix central les persones, sobretot les persones. Per què? Perquè, com bé dèieu, estem en unes zones on hi ha poca densitat de població. Per tant, els criteris i aquesta perspectiva rural s'han de centrar sobretot en les persones; i altres criteris –ho dèieu vós–, l'economicista o altres, sí que són importants, però no poden ser l'únic, ni el principal.

Què estem fent, des del Govern? Des del Govern i, sobretot, per la part que ens toca, des del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, que tenim també Forestal i Desenvolupament Rural, estem intentant impulsar al màxim aquestes polítiques estructurals, aquestes polítiques transversals, i que cada vegada més incorporin aquella perspectiva rural.

Heu citat la Fundació del Món Rural. Sens dubte és una d'aquelles eines que es van generar ja fa més de deu anys al voltant..., no?, i sota l'òrbita del Departament d'Agricultura per a fomentar aquesta visió transversal del que és el desenvolupament rural, per a fomentar aquesta capacitat de generar oportunitats a través de polítiques que siguin transversals i participades per diferents actors i departaments.

En aquest sentit, hi insisteixo, aquestes polítiques i aquesta visió han d'anar, com bé dèieu, a donar el màxim suport als municipis rurals. Tenen baixa població però moltes hectàrees a gestionar i una elevada dispersió a vegades dels nuclis i de la població, per tant, aquí tots els treballs amb l'Associació de Micropobles i altres entitats municipalistes són importants.

Estem impulsant llei de muntanya; estem impulsant llei d'espais agraris, que és molt important per a aquesta activitat de gestió que es fa en el territori, en allò que no és urbà i que fins ara semblava un espai lliure, doncs, no, no és un espai lliure, és un espai productiu, és un espai agrari, a través de totes les infraestructures, siguin viàries, siguin de noves tecnologies de la informació i la comunicació, siguin regadiu o aigua o siguin energètiques, que és el gran repte i oportunitat de futur també per al territori rural.

Totes les polítiques que apliquem al sector primari, des del PDR però més enllà: hem de fer polítiques que generin rendes a partir de la producció. Totes les polítiques de diversificació, els Leader, la Xarxa d'Ateneus Cooperatius que s'impulsen des de Treball, però, sobretot –sobretot–, les polítiques que vagin a afavorir relleu generacional; relleu generacional que és que joves i, sobretot, també dones han de ser el gran motor de canvi, i són element indispensable per al desenvolupament rural i per a frenar el despoblament. Com deia al principi: tinguem capacitat de fer projecte professional i de vida al medi rural.

I, sobretot, en aquesta visió transversal, per a aquestes eines, com bé sabeu, necessitem recursos. Necessitem, a vegades, competències que no tenim, i per això també estem desenvolupant tot un projecte de país per, en el fons, afavorir polítiques que frenin el despoblament rural.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula el senyor Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Consellera, bé, agraïm per començar la seva intervenció. Crec que coincidim en moltes coses, però més enllà d'algunes coincidències, crec que l'important és obrir els ulls i veure que les dades ens diuen que tenim un problema. Tenim un problema, segurament, primer o fa..., des del 2010 o des del 2009, per la crisi econòmica; un problema, evidentment, d'alguns factors exògens que no depenien tant de nosaltres, que les coses canviaven molt de pressa. Però és que jo crec que ara estem en una altra derivada, que se suma a la crisi, amb una recuperació a diferents velocitats. Això

que tant ens queixem d'Europa, de les diferents velocitats, jo crec que hem de vigilar perquè això també passa, pot passar a casa nostra des del punt de vista territorial; a casa nostra i a d'altres territoris.

Per tant, jo crec que aquí hem de veure, sobretot, primer de tot, trobar els mecanismes entre tots que ens permetin saber l'abast de la qüestió. I aquí és on li deia: «Nosaltres ho proposarem.» Necessitem..., potser, segurament, a través de la Fundació Món Rural, que sigui la que lideri un observatori o les bases de dades necessàries per tal d'analitzar, si cal, doncs, què és el que està passant, amb aquells indicadors fiables que puguem tots avaluar-nos, tots plegats, per veure si les coses estan funcionant o no estan funcionant.

L'enquesta de la Fundació Món Rural, que fan unes enquestes a la gent de les zones rurals, deia: «Què és el que més els preocupa o què és el que creu que més dificulta que la gent es quedi als pobles?» I una de les coses, per exemple... –per exemple–, deien: l'accessibilitat al sistema de salut. Si hi ha algun problema, o l'hospital estava molt lluny o el CAP, doncs..., no ve molts dies; aquest sí que el situaven com un dels principals problemes del món rural. Per tant, li hem de donar una atenció especial. No serà la mateixa que a les capitals –no ho estem demanant–, però una atenció important; com a l'escola rural; com a la xarxa de carreteres que tenim; com a les comunicacions, que són el gran salt i la gran diferència respecte a anys anteriors, que és que aquestes tecnologies de la informació, la comunicació, la cobertura de telefonia mòbil, però també d'internet, ens permeten acostar a qualsevol punt del planeta, i evidentment de Catalunya, doncs, des de qualsevol poble. Per tant, jo crec que és amb totes les eines que tenim a l'abast, hem de consensuar i hem de veure a quin nivell i fins a on les podem fer arribar, per intentar, doncs, garantir el progrés; el progrés de la majoria de ciutadans d'aquest país.

També deien que els ajuts, fins i tot els ajuts que tenim públics, doncs, es poden replantejar, es poden donar diferentment i podrien ser més eficients que no pas com els donem. Per tant, això són algunes de les enquestes.

Per tant, no demanem al Govern que ho faci tot, però demanem al Govern que lideri i diem al Govern que ho pot fer millor. No que ho faci sol, sinó evidentment que ho faci acompanyat, perquè venen molts recursos, dels que podem parlar, de fora.

No farem una moció –aprenem la lliçó de fa dues setmanes– molt llarga, perquè aquí evidentment podríem parlar de tots els CAP de tots els pobles rurals i de totes les carreteres i dallò; no ho farem. Intentarem fer una moció, evidentment que tampoc sigui molt curta, però de model. A veure de quines eines ens dotem tots plegats, més enllà de la gran transformació que puguem fer el 2017 i de totes les coses que hagin de passar, però, escolta, com que aquest problema que tenim no els resoldrem en quatre dies, jo crec que és important que tots ens convencem de quines eines ens dotem, d'informació, d'accions i d'estratègies, en aquest sentit, per tal d'intentar que anem endavant.

I aniran sobretot en la línia del que li deia del Llibre verd de l'estratègia a Europa; de crear un observatori socioeconòmic, d'establir un espai de debat –que, aquí, el Govern que ens digui..., no fa falta que sigui parlamentari– amb tots els agents implicats, les institucions públiques implicades, per parlar de la despoblació.

Parlar-ne, tenir informació, escoltar tothom. I demanarem..., aquí al Govern sí que li demanarem que creï un grup de treball –allò, per ser una cosa àgil– que analitzi, assessorï i proposi mesures directament a Presidència, perquè és la manera de donar la sensació que és..., com que depèn de tots els departaments..., de quines són les mesures que s'han d'impulsar els darrers anys. Mesures, com li he dit, fiscals i financeres, que algunes no dependran d'aquí, les haurem de demanar allà, de moment les haurem de demanar allà, eh?; per tant, fem-ho. I algunes mesures evidentment que s'hauran de negociar a Brusselles.

També importantíssim tot el que hem dit: el mapa de cobertura de telefonia mòbil i d'internet no pot ser! Tenim un dèficit d'infraestructures bàsiques de carreteres és evident –és evident–, però també de cobertura de telefonia mòbil i en alguns llocs fins i tot de cobertura de telefonia fixa. Vull dir, clar, és que llavors no podem parlar de productivitat ni de competitivitat de cap territori, de cap empresa, si no tenim els mínims dels mínims.

I un últim... –em queden tretze segons–, importantíssim: màxima prioritat a les polítiques d'igualtat. Ho ha dit, ho dic i ho refermo: sense dones i sense unes polítiques d'igualtat que ajudin tots els aspectes en què les dones estan implicades no hi haurà fixació de ciutadania al territori. És impossible. I això ho diuen tots els manuals i ho diu fins

i tot la mateixa Unió Europea. Per tant, polítiques de dones, *importantíssim*; polítiques d'igualtat, per fixar la gent al territori.

I, per acabar, acabar, escolta: cooperar i comunicar-nos perquè tots progressem millor. Un exemple el teníem, amb les seves mancances, en allò dels jocs olímpics de Barcelona-Pirineus. Era un exemple que, aprofitant els actius i les infraestructures que tenim al Pirineu, Barcelona ajudés a que un territori que ho està passant molt malament es pogués enfortir, pogués progressar i pogués ser conegut arreu del món.

Gràcies, presidenta, consellera, diputades i diputats.

La presidenta

Gràcies, senyor Ordeig. Té la paraula la consellera.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Gràcies, presidenta. Diputat, li agraeixo les reflexions, sobretot la proposta de l'observatori. Primer, perquè evidentment tinc una estima especial a la Fundació del Món Rural, però, a més a més, perquè va molt en la línia del mateix pla de treball que tenim amb la Fundació del Món Rural. Com bé sabeu, la Fundació del Món Rural té l'*Atles de la nova ruralitat*; n'hem fet la reedició amb l'actualització de les dades, aquest any passat. I la idea és establir un mapa d'indicadors que ens permeti fer tot un observatori i seguiment de com evolucionen les zones rurals, i, per tant, quina és la realitat per a anar poder fer aquest seguiment que demanàveu. Per tant, benvinguda la proposta. Hi estem treballant i disposats a compartir i a fer tirar endavant amb el màxim d'èxits aquest observatori.

Parlàvem de l'enquesta de percepció. L'enquesta de percepció..., una precisió: no és només que s'enquesti la gent del món rural, s'enquesta també la gent del món urbà, per tant, és una eina que ens permet també anar calibrant com evoluciona. Hi han indicadors que són positius i d'altres, evidentment, que ens indiquen les mancances, però són de percepció; una cosa és la percepció, l'altra és la realitat, i, per tant, no entrarem ara en aquests debats.

Però sí que és cert que hi han indicadors que ens fan creure que cada vegada més la gent és conscient dels valors positius, també per a la qualitat de vida en les zones urbanes, que implica tenir un medi rural viu. I aquest medi rural viu passa, doncs, el que dèiem abans, per un sector primari fort i per unes polítiques que ajudin a generar oportunitats.

Parlàvem de l'escola rural. L'escola rural, com bé sabeu, és una joia que fa..., que un municipi quan perd una escola, doncs, no?, perd capacitat de projecció de futur, i al contrari, quan se li obre l'escola, vol dir que es revitalitza. Les escoles rurals les hem de mirar, les hem de potenciar. Tenim també tot un projecte a través de la Fundació del Món Rural per potenciar les escoles rurals, estem impulsant Erasmus amb altres països per fomentar encara millor les condicions de treball dels professors de les escoles rurals i el coneixement i les seves habilitats.

I tenim clar..., ens dèiem de la mobilitat i les TIC. Evidentment, si alguna cosa necessitem en aquest model en aquestes polítiques transversals de cara a afavorir el desenvolupament rural és tenir capacitat d'adaptació als reptes futurs. Ho hem dit molts cops: els reptes futurs per a les zones rurals venen molt condicionats pel canvi climàtic, venen molt condicionats per les oportunitats també que ens genera la societat del coneixement.

Per tant, incorporar la societat del coneixement en el sentit ampli, evidentment amb noves infraestructures i les noves tecnologies, però també en la concepció de les dades; d'utilitzar al màxim les dades per, tractant-les bé, afavorir l'activitat i el dinamisme econòmic i les millores en els serveis també a les persones en el món rural a través de la societat del coneixement, això ho hem de fer. I és evident que no ho farà un departament o una administració sola, sinó que aquí ens hem de conxorzar i el que dèiem: la capacitat, sobretot, de treballar conjuntament amb els municipis és fonamental en aquest sentit.

I per acabar, una mica, les reflexions genèriques. Dèiem, la necessitat –i que sortia també de l'enquesta de percepció– de que hi hagin uns ajuts més adaptats; totalment d'acord. Molts cops –i ho dèiem al principi–, algunes línies, algunes polítiques..., necessitem aquelles competències o aquelles facultats per poder-les tirar endavant. Evidentment, mentre calgui col·laborar i coordinar ho farem, però no renunciarem tampoc a reivindicar al màxim la capacitat de gestionar de la manera més eficient el màxim de recursos de què puguem disposar.

I, per tant, hi insisteixo, continuarem amb un projecte de país, però sobretot fet sobre unes bases sòlides. Tenim clar que necessitem polítiques agràries concretes, específiques i adaptades a la realitat i l'especificitat del nostre territori, necessitem la regionalització dels ajuts de la PAC, necessitem gestionar els recursos i adaptar-los als nostres sectors i a les nostres comarques per afrontar el millor possible tots aquests reptes socials i ambientals i econòmics que tenim.

I necessitem també altres eines, com per exemple..., parlàveu de la capacitat d'incidir en la fiscalitat, no cal que recordi aquí el que està passant amb l'IBI rústic. Necessitem i volem ser capaços de gestionar nosaltres mateixos com han de ser els impostos amb els quals gravem les activitats i les infraestructures o les edificacions arreu del país.

I altres mesures que m'havia apuntat, a part d'aquesta, i importantíssimes també, tot el que té a veure amb energies renovables. Som capaços i volem legislar i tenir el màxim de competències per a impulsar les energies renovables al nostre país; el món rural i el rural és el substrat bàsic d'aquestes energies renovables i és el futur per a les nostres economies, per a la nostra sostenibilitat ambiental i per al benestar de les persones.

En definitiva, agraïts de poder fer avui aquesta interpellació i que en la moció, com dèiem, confiem que serem capaços de lligar estratègies de futur sòlides i viables per al nostre país, per a afavorir sobretot gent i persones joves als nostres territoris rurals.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Moltes gràcies, a totes i a tots.

Es suspèn la sessió fins demà a les nou del matí.

La sessió se suspèn a tres quarts de set del vespre i un minut.